22-03-2020 † Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἦχος Βαρύς. Ἑωθινὸν Ζ΄.

Ἦχος Γα

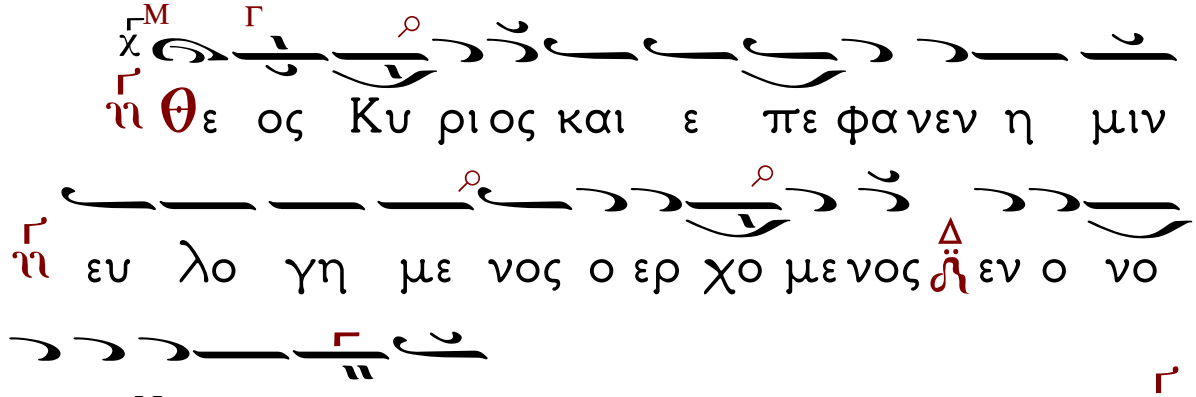

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

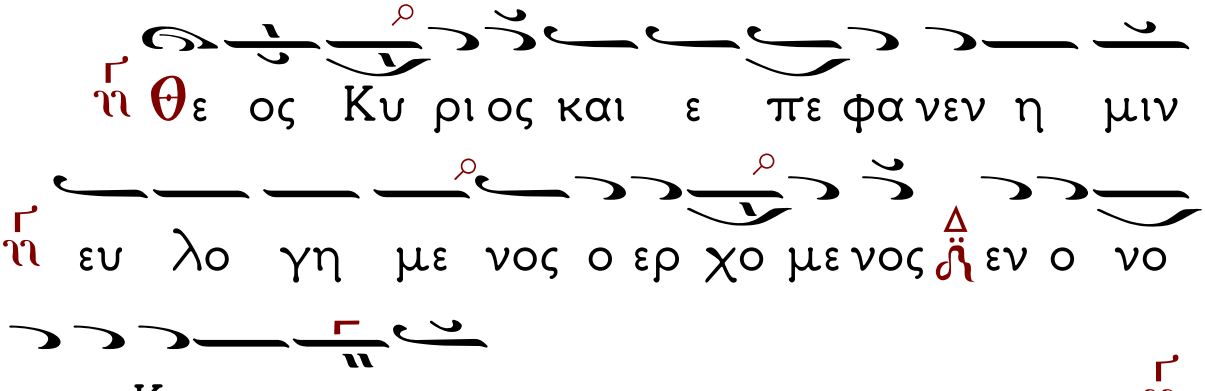

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ⲡⲁⲣⲁ Γα

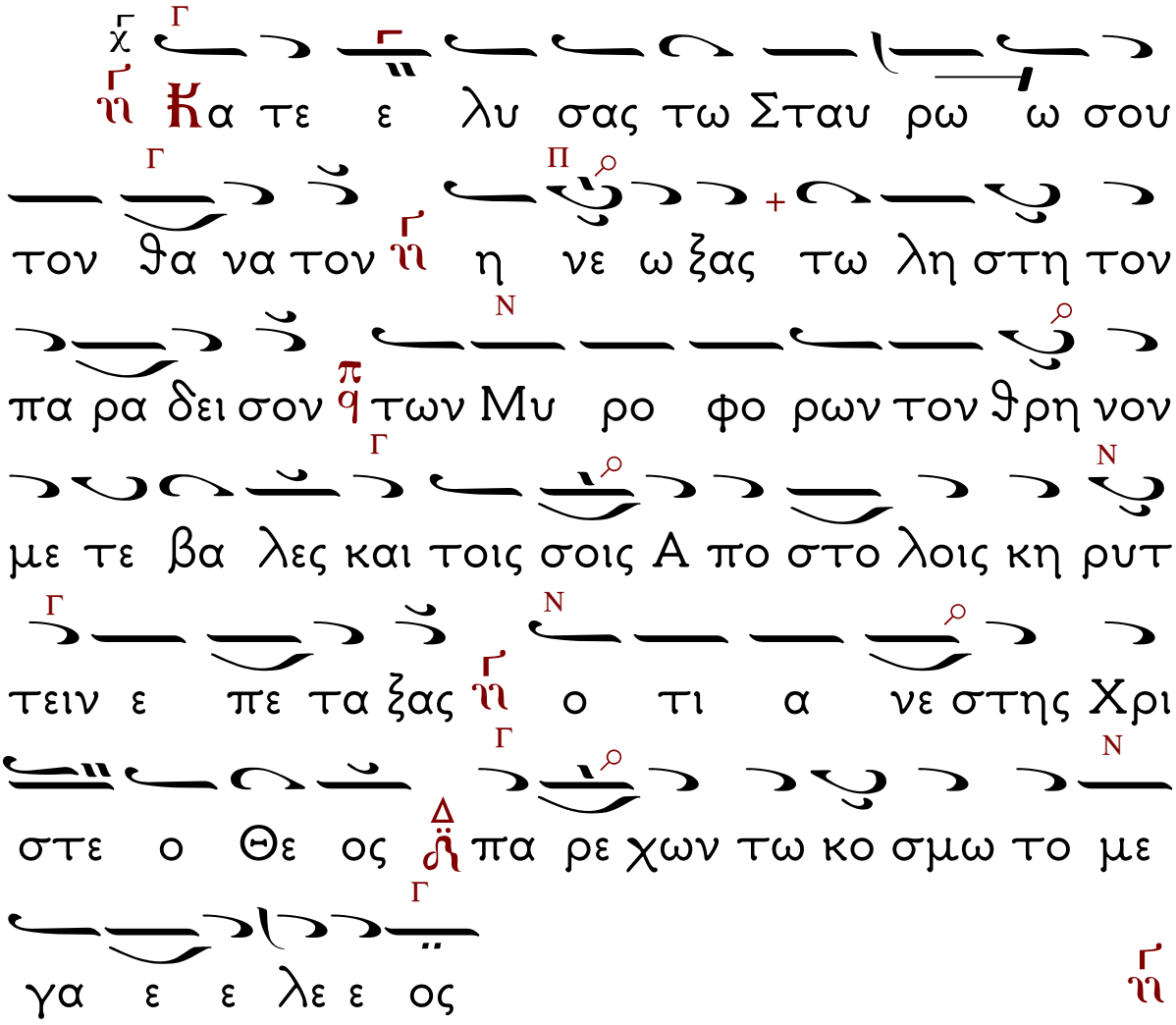

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ⸗ Πα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου καὶ

ευ λο γη σον τὴν κλη ρο νο μι αν σου νι

κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων

δω ρου με νος καὶ το σον φυ λα κα των

δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ μα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι

Παρ θε νε το χαι αι ρε συν τη φω νη ε

σαρ κου το ο των ο ο λων Δε σπο της εν σοι

τη α γι α κι βω τω ως ε φη ο δι και ος

Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου

ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ξα

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ

ελ θο ον τι εκ σου δο ξα τω ε λευ θε ρω

σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου

Ἀναστάσιμα Καθίσματα.
Μετὰ τὴν α΄ Σπχολογίαν.

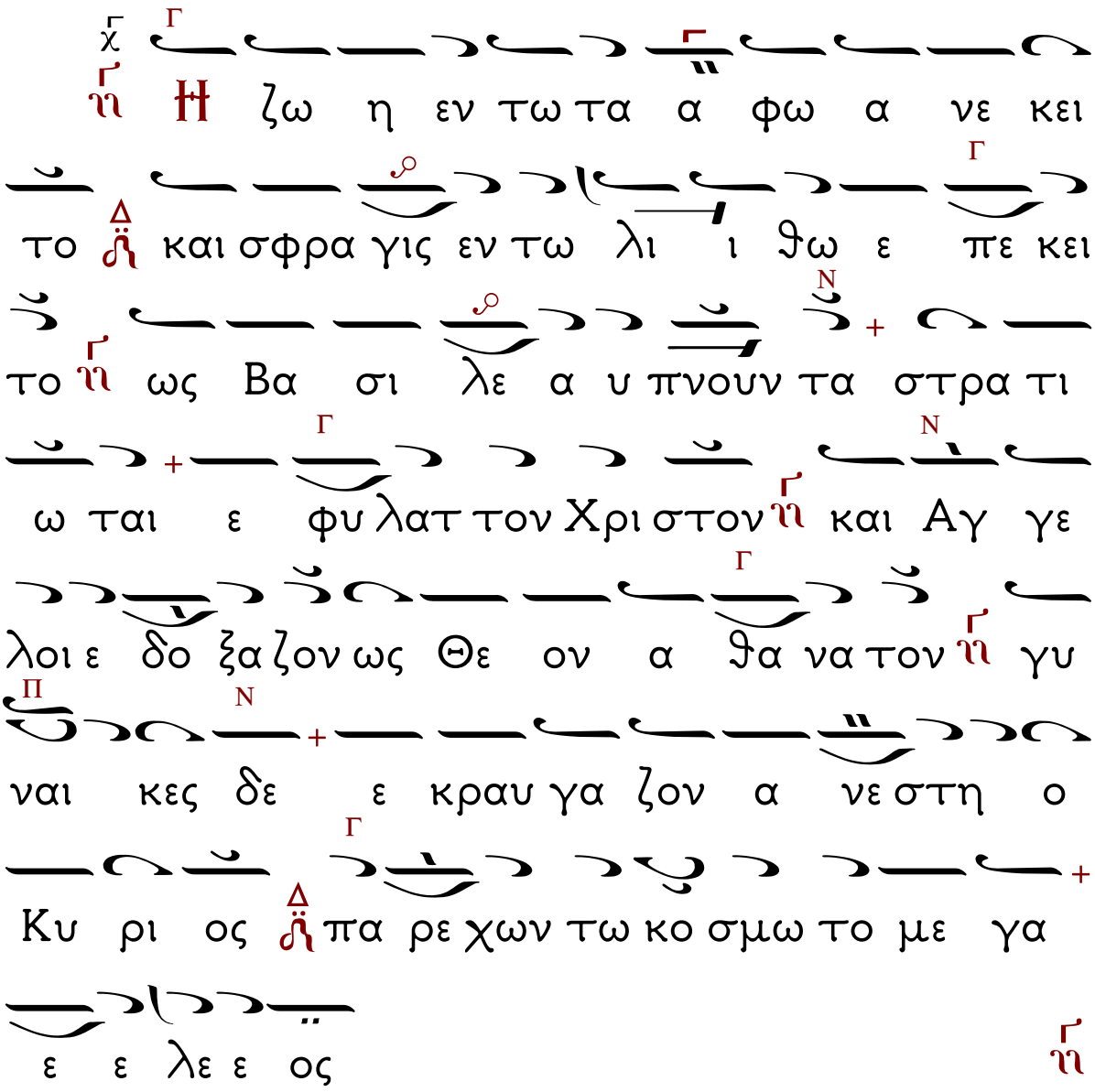

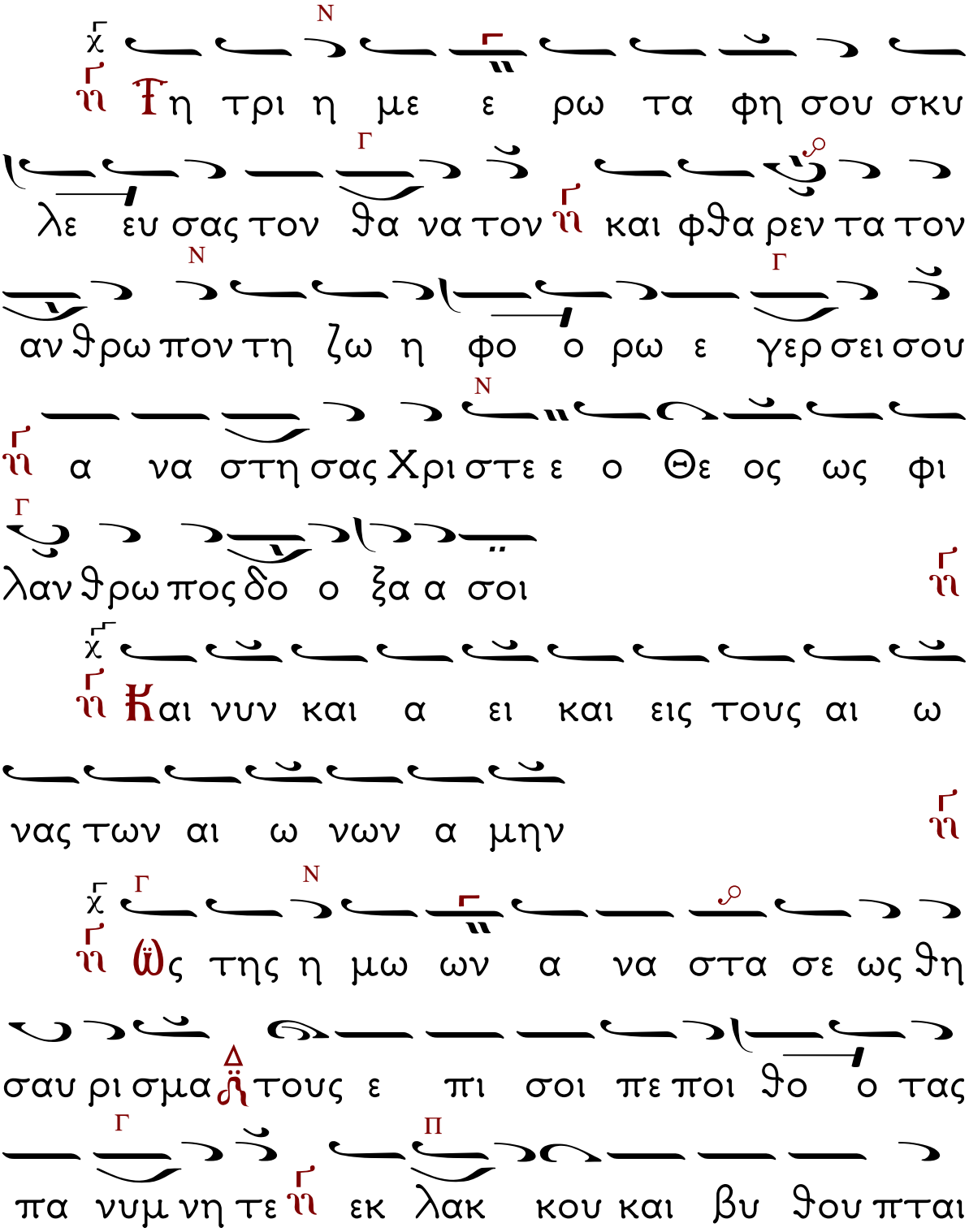

Ἡ τρι η με ε ρω τα φη σου σκυ λε ευ σας τον θα να τον καὶ φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ο ρω ε γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ως φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι

Καὶ νυν καὶ α ει καὶ εἰς τοὺς αἰ ω νας τῶν αἰ ω νων α μην

Ὡς τῆς η μω ων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τοὺς ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε εκ λακ κου καὶ βυ θοῦ πται

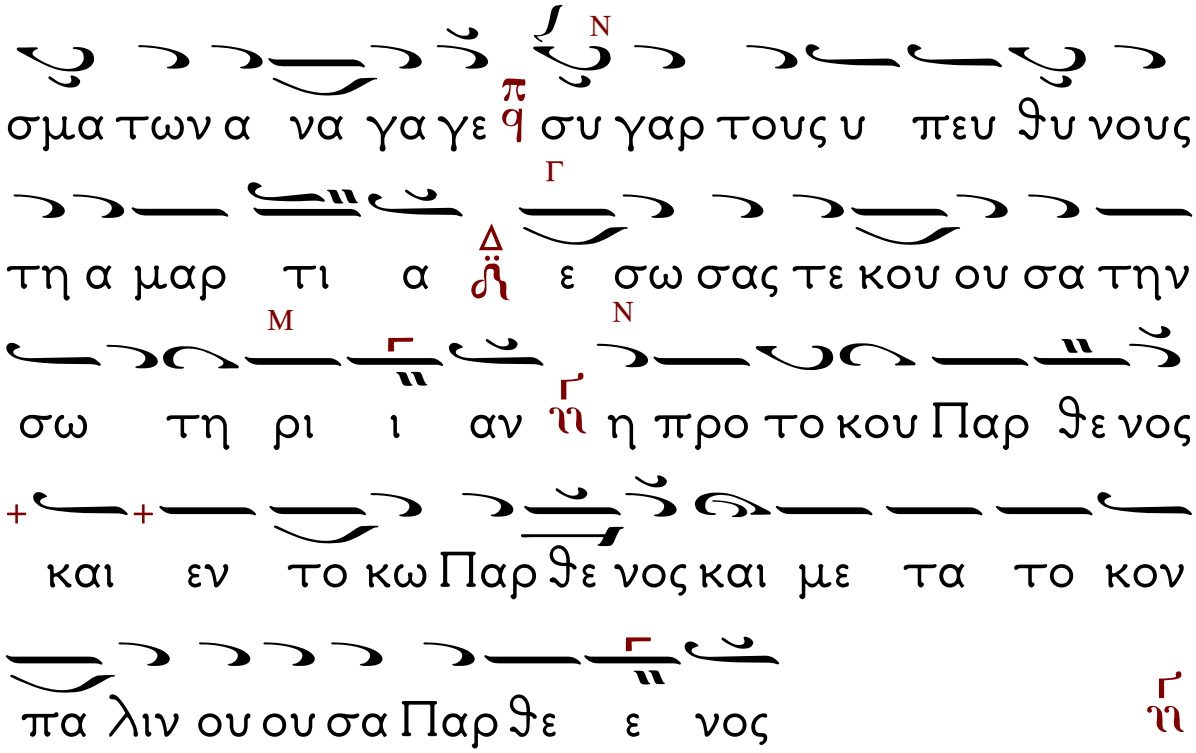

Μετὰ τὴν β' Σπχολογίαν.

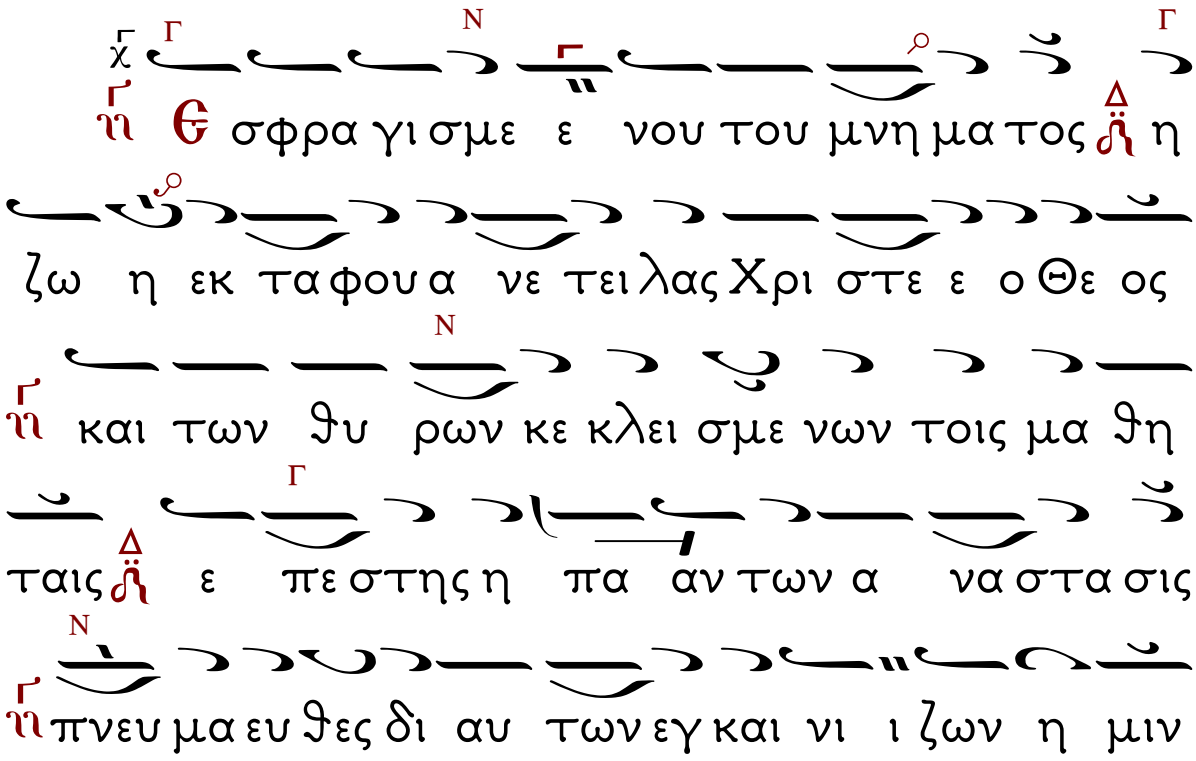

κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Θε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι κες
με τα δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα
τι ω των φυ λασ σον των σε τον των
ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ
τας τις α πο κυ λι ι σει η μιν τον λι ι
θον α νε στη ο με γα λης βου λη ης Αγ γε
λος πα τη σας τον θα να τον παν το δυ να
με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

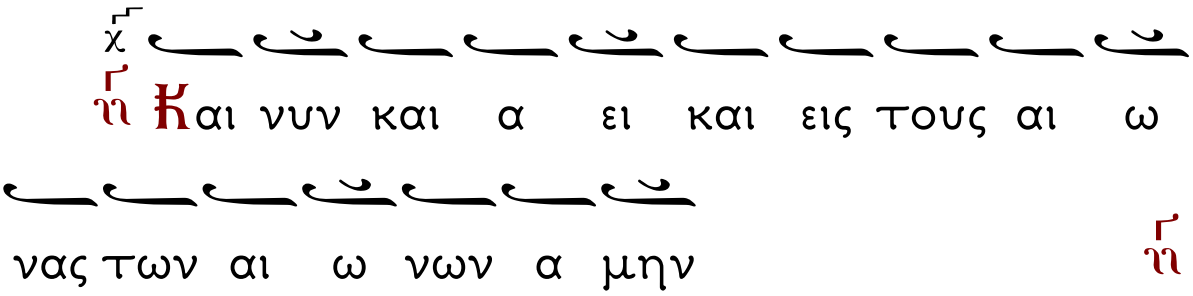
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

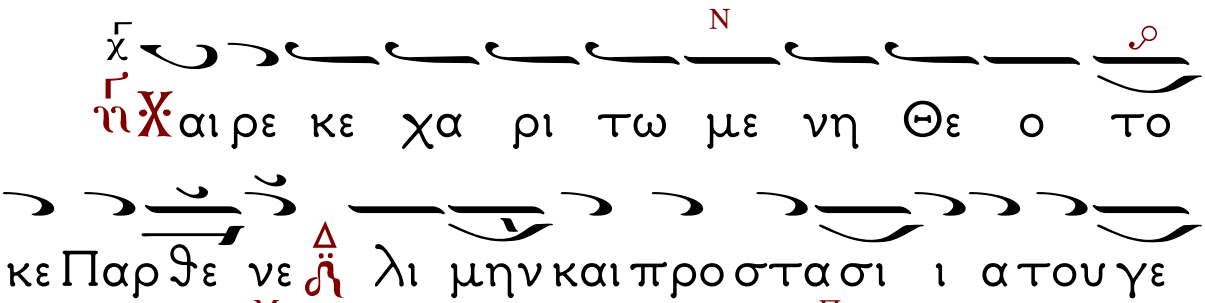
Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το
κε Παρ θε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε
νους των αν θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ
κω θη ο Λυ τρω της του κο σμου μο νη γαρ
υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε νος α
ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε νη πρε
σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη
σα σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον τὸ παρὸν
Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.
Ἦχος πλ. δ΄.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἀνακράξωμεν, πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Αἴτησις – ἐκφώνησις:
« Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα... » , κ.τ.λ.

Ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'.

χ Γ + Μ
ἡ Ϝ ην αιχ μα λω σι αν Σι ων εκ πλα
Μ Γ
νης ε πι στρε ε ψας ἡ κα με Σω τη ηρ ζω ω
+
σον ε ξαι αι ρων δου λο πα θει ει ας ἡ
Γ Ν
ἡ Θν τω νο ο τω ο σπει ρων θλι ψεις νη
Μ Γ Γ Δ
στει ει ας με τα δα κρυ υ ων ἡ ου τος χα
Γ Μ Δ
ρας δρε ψε ται ἅδραγ μα τα α ει ζω ο τρο φι ι
ας ἡ

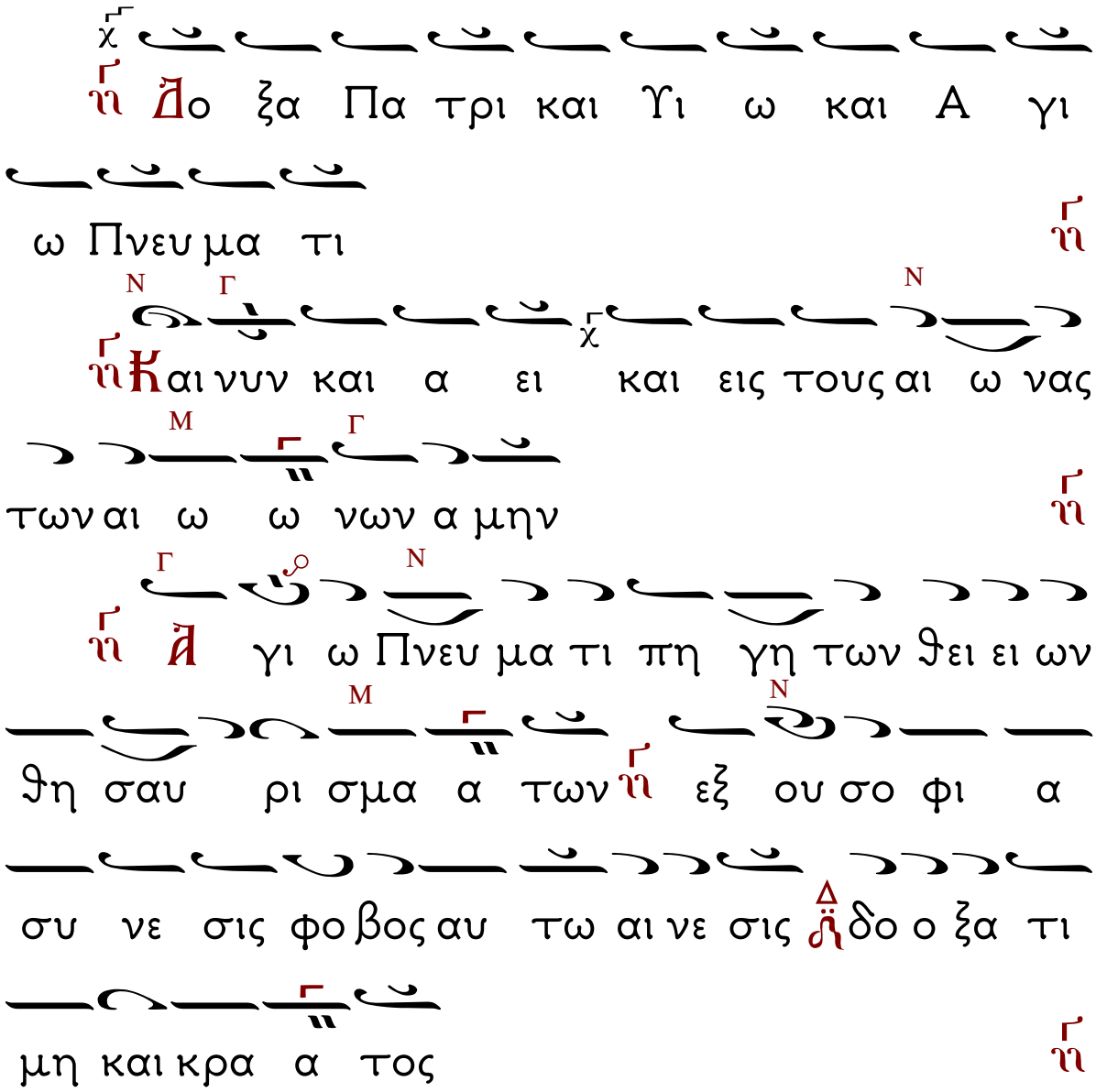
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ει ων
θη σαυ ρι σμα α των εξ ου σο φι α
συ νε σις φο βος αυ τω αι νε σις Δο ο ξα τι
μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'.

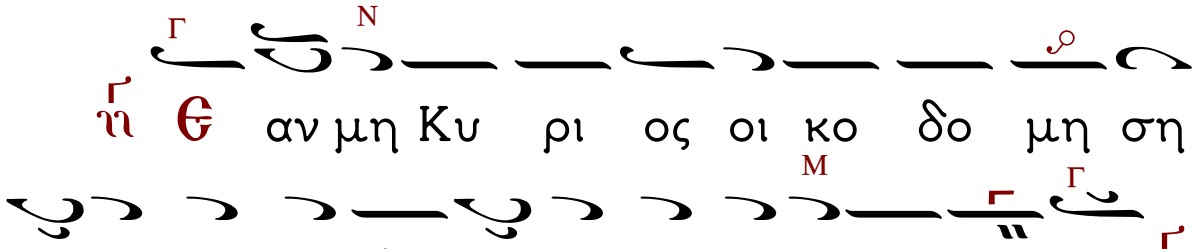
Θ αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση
οι κον τον της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν

N
πλην γαρ αυ του ου πρα ξις ου λο ο γος τε

M
λει ει ται

Γ
Ου καρ που της γα στρος οι Α γι οι οι

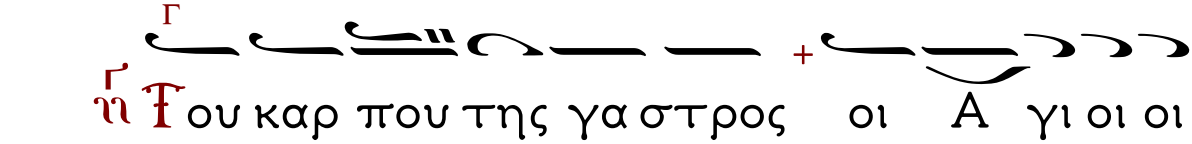
M
Γ
πνευ μα το κι νη η τως α να βλα στου

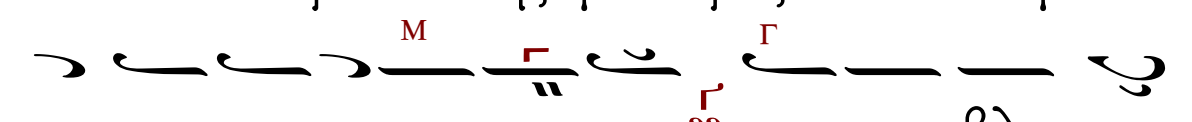
M
σι πα τρω α δογ μα τα υι ο θε σι ι ας

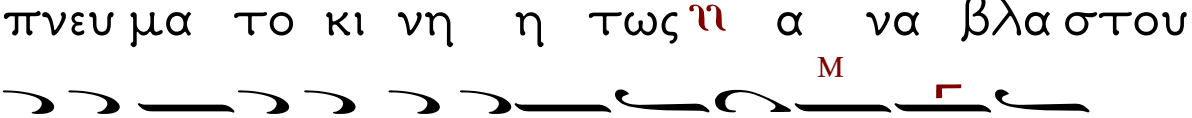
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

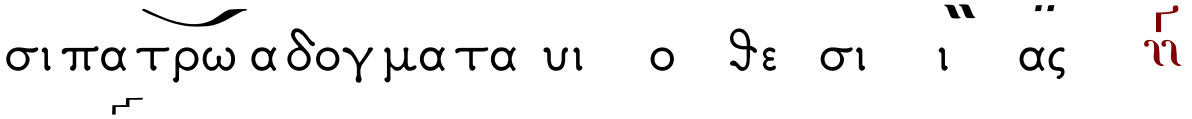
ω Πνευ μα τι

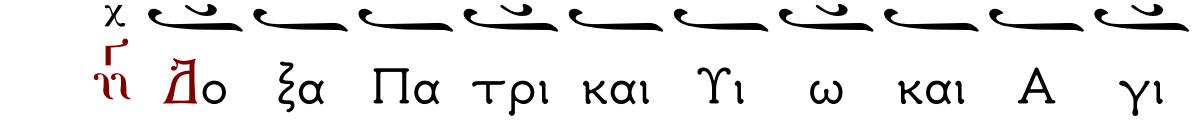
N
Γ
N
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

M
Γ
των αι ω ω νων α μην

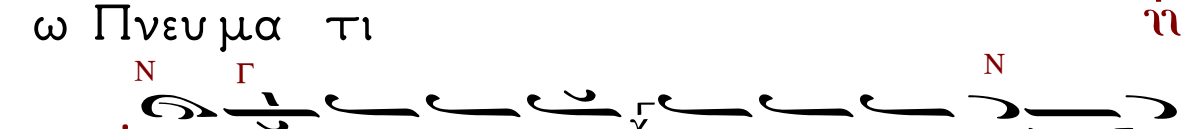
Γ
N
Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει

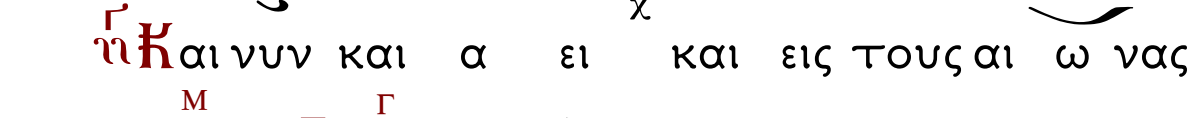
M
N
ναι ε ε χει προ παν τωνγαρ Θε ος των

ο λων κυ ρι ο της φως α προ σι τον ζω η των

πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'.

Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους

ζω ης ευ ρο ον τες νυ υν και α ει μα κα

ρι ουν ται δο ξη α κη ρα α τω

Κυκ λω τη στρα πε ζης σου ως στε λε χη

βλε ε πων τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι

νου προ σα γων ταυ τα τω Χρι στω ω ποι με

να αρ χα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

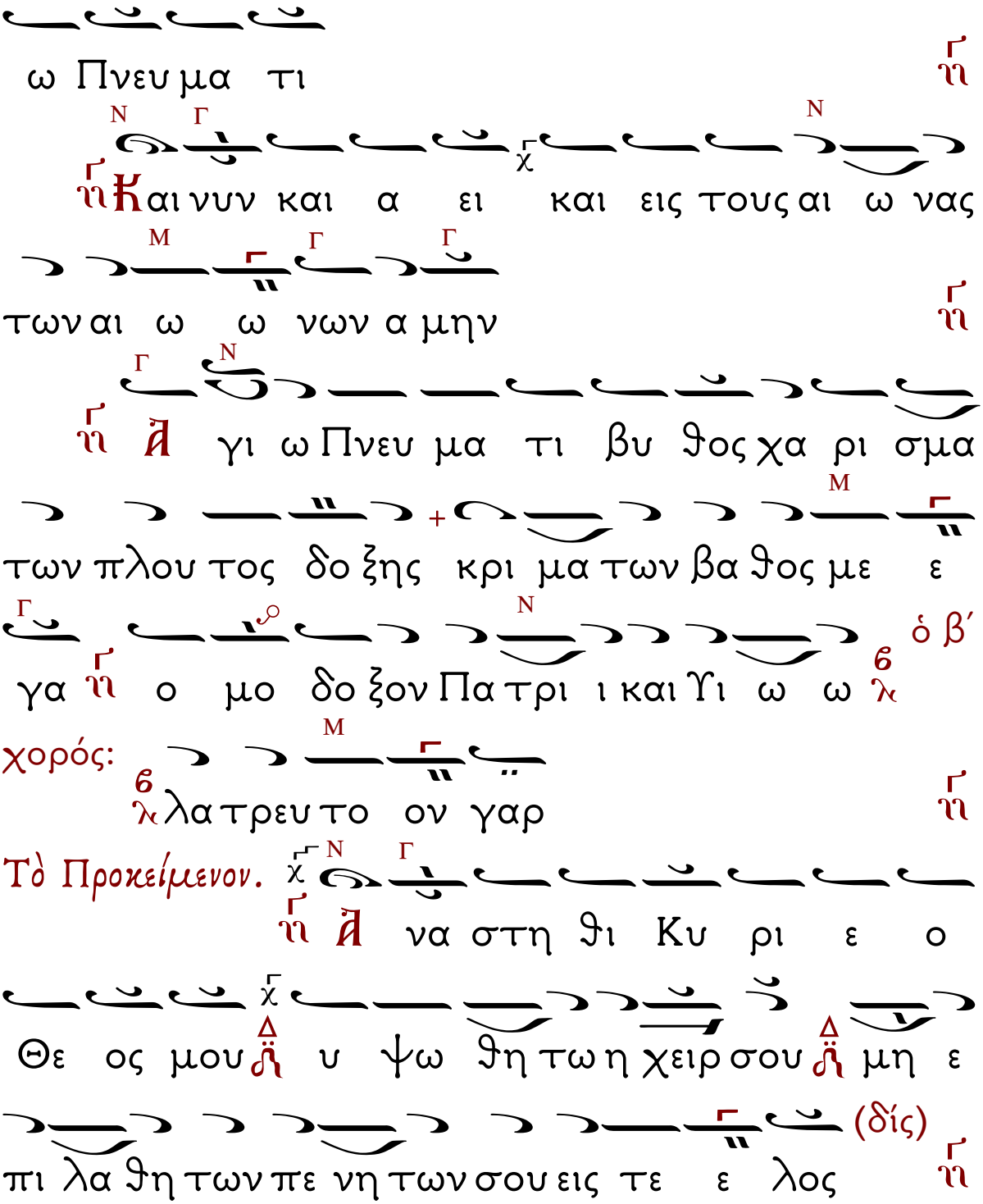

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ τρίτον.

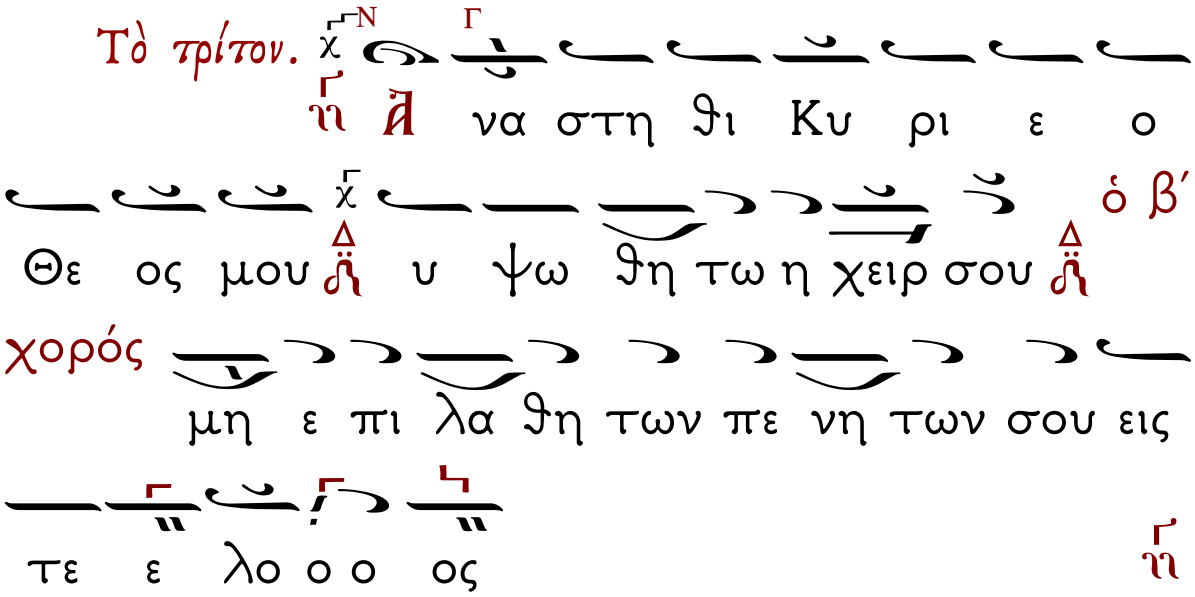
ὁ β΄
χορός
Θε ος μου υ ψω θη τω η χειρ σου
μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λο ο ο ος

Ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἦχος πλ. Νη

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

(Δὶς)

ρι ον

Αἰ νε σα α τω πνο η πα α σα τον

Κυ ρι ο ο ο ο ο ο ον

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .

ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε ε

λε η σον

ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲥⲟⲩ

Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: Ⲇⲟ ξⲁ ⲥⲟⲓ Ⲕⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲇⲟ ξⲁ ⲥⲟⲓ

Ἱερεύς: .....

Χορός: Δόξα Σοι Κύριε,δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἦχος πλ. Νη

χ N

ν Θ λε η μον ε λε η σον με ο Θε

ος 6 λκα τα το με γα ε λε ος σου 6 λκαι κα

τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου 6 λ ε ξα

λειψον το α νο μη μα α μου ν

ν Θ πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου π qκαι α πο της α μαρ τι ας

μου κα θα ρισ σον με ν

ν Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι

νω ω σκω π qκαι η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος ν

Ζοι μο νω η μαρ τον λ και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ϟ ο πως αν

δι και ω θης εν τοις λο γοις σου ϟ και νι

κη σης εν τω κρι νε σθαι αι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε

λη η φθην ϟ και εν α μαρ τι αις ε κισ

ση σε με η μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη

σας λ τα α δη λα και τα κρυ φι α ϟ της σο

φι ας σου ε δη λω σα ας μοι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι

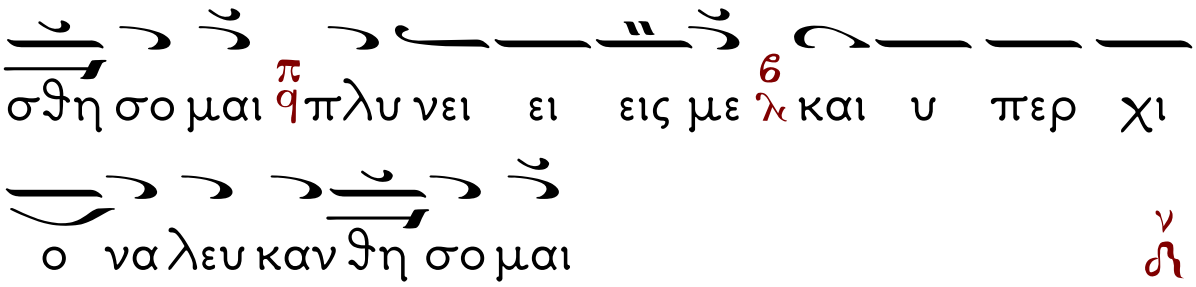
σθη σο μαι πλυ νει ει εις με και υ περ χι
ο να λευ καν θη σο μαι

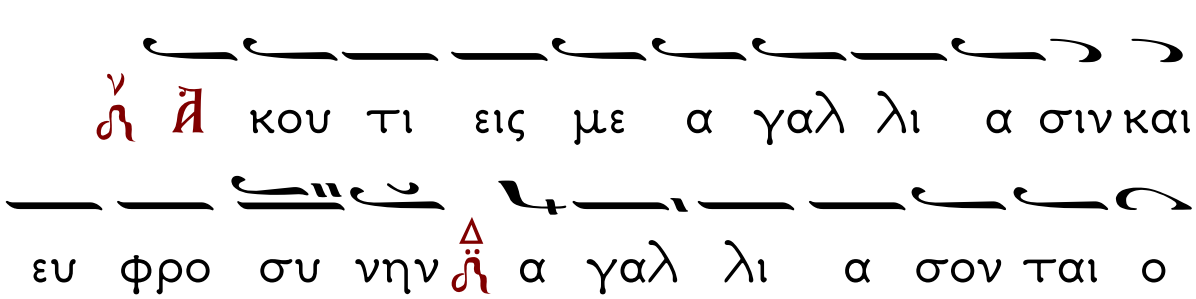
κου τι εις με α γαλ λι α σιν και
ευ φρο συ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε ε α τε τα πει νω με να

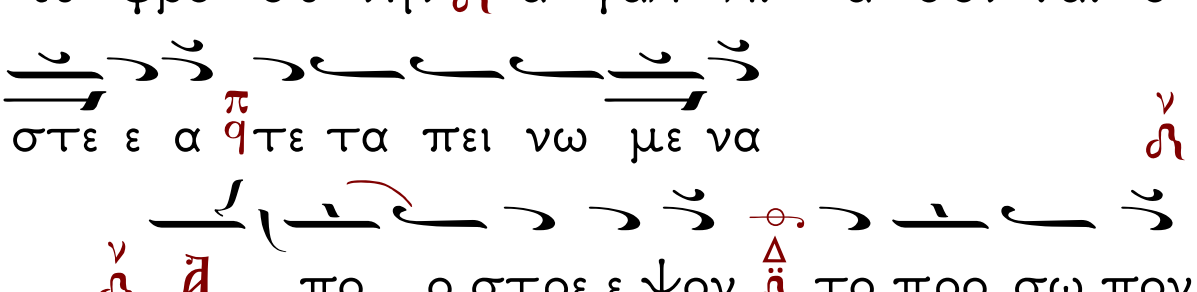
πο ο στρε ε ψον το προ σω πον
σου α πο των α μαρ τι ω ων μου και πα
α α σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον

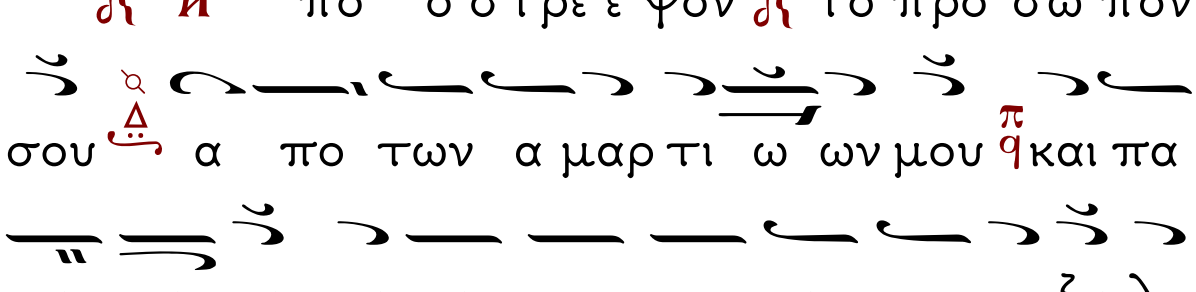
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι
ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

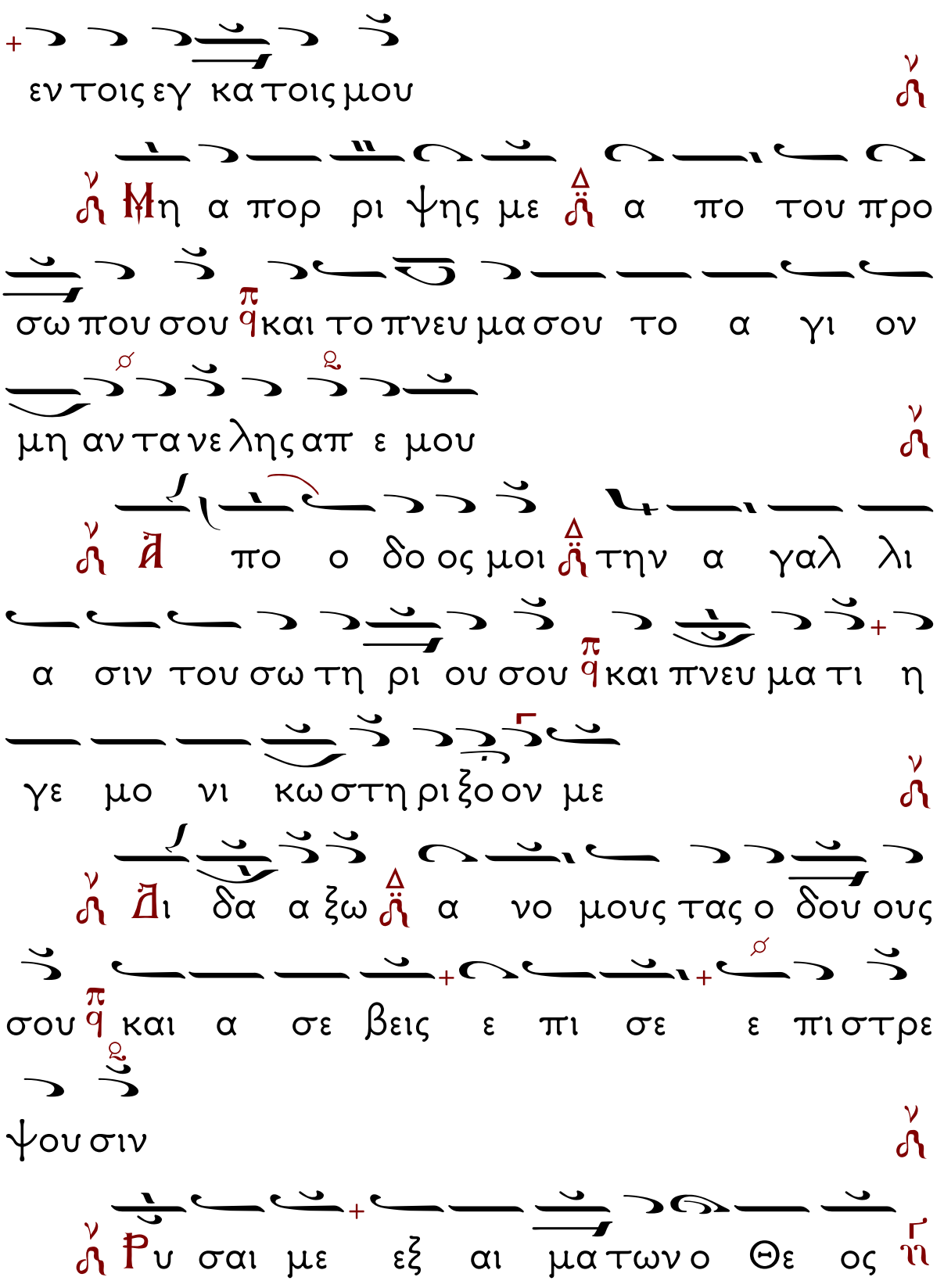
εν τοις εγ κα τοις μου
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου
Α πο ο δο ος μοι την α γαλ λι
α σιν του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η
γε μο νι κω στη ρι ξο ον με
Δι δα α ξω α νο μους τας ο δου ους
σου και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε
ψου σιν
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος

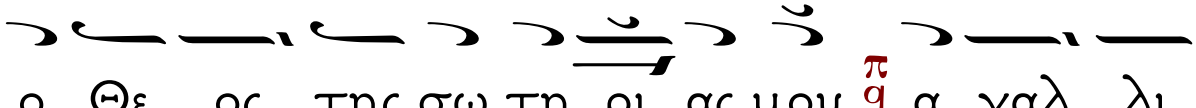
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου π α γαλ λι

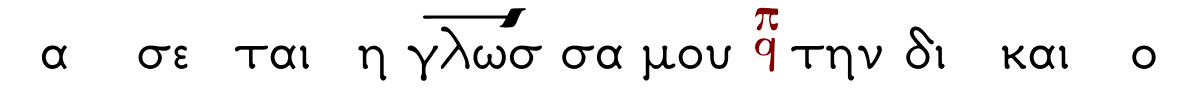
α σε ται η γλωσ σα μου π την δι και ο

συ νην σου ν

ν Κυ ρι ι ε Δ τα χει λη μου α νοι ξεις Δ και

το στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σι ιν

σου ν

ν Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

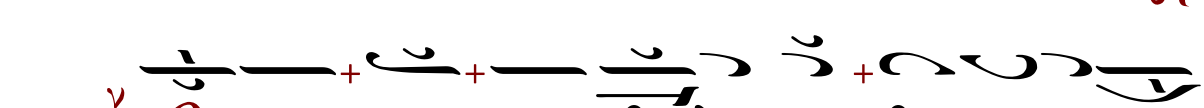
δω κα αν π ο λο καυ τω μα τα π ουκ ευ δο κη

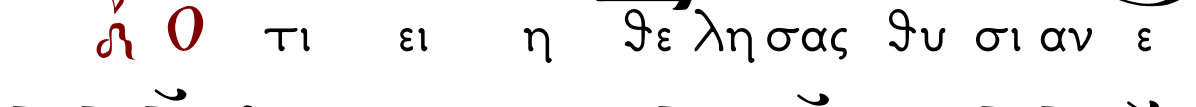
σεις ν

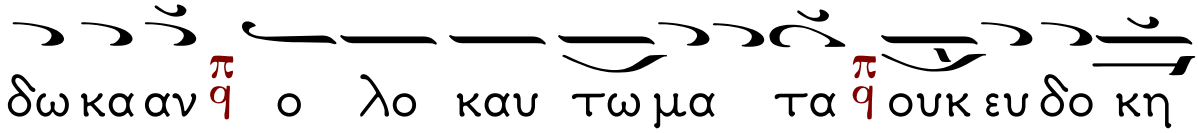
ν Θυ σι α τω Θε ω Δ πνε ευ μα συν τε

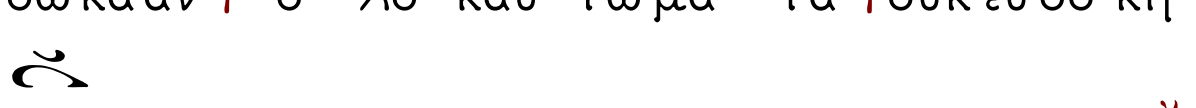
τριμ με νον Δ καρ δι αν συν τε τριμ με ε νην 6

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ εξου

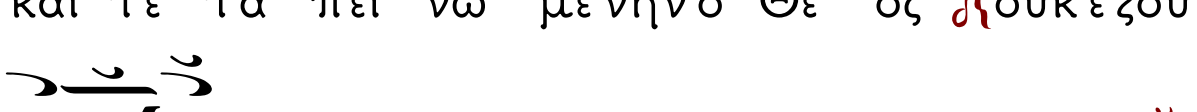
θε νω σει

γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

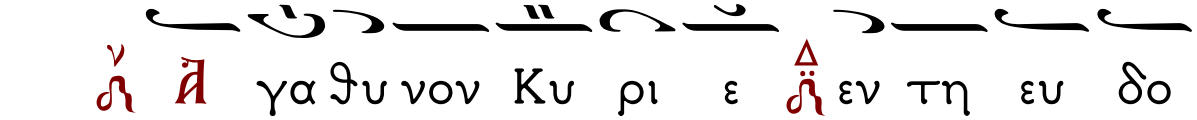
κι ι α σου την Σι ων και οι κο δο μη θη

η τω τα τει χη Ι ερου σα λημ

Ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ υ νης α να φο ραν και ο λο

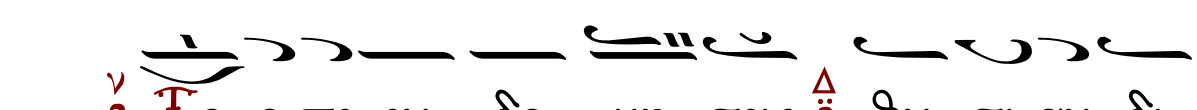
καυ τω μα τα

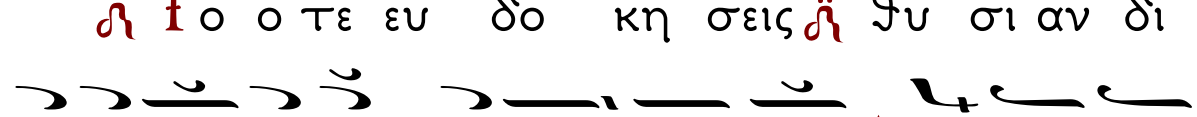
Ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

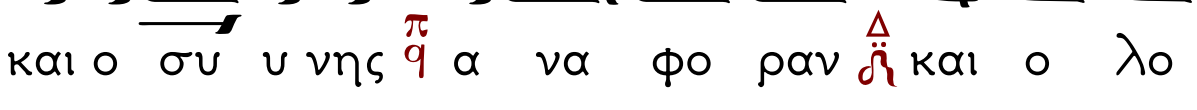
σι α στη ρι ον σου μο ο ο σχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Ἦχος πλ. Νη

Δο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ῥης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον

μοι οι πυ υ λας Ζω ο δο ο ο ο τα ορ

θρι ι ζει ει γαρ το ο ο πνευ μα α μου

προς Να ον τον α γι ι ο ο ον σου να ον

φε ρων του σω μα τος ο ο ο λο ον ε σπι

λω με ε ε ε νον αλλ ως οι κτι ιρ μω

ων κα α α θα α α α ρον ευ σπλα αγ χνω

ω ω σου ε λε ε ε ει

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ο τοο ο ο κε

αι σχραι αι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω

σα την ψυ χη ην αμα αρ τι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον εκ δα

πα νη η η η σας ταις σαις πρε σβει ει αι αις

ρυ υ υ σαι αι αι αι με πα α α α α σης

α κα θα αρ σι ι ι ι ας

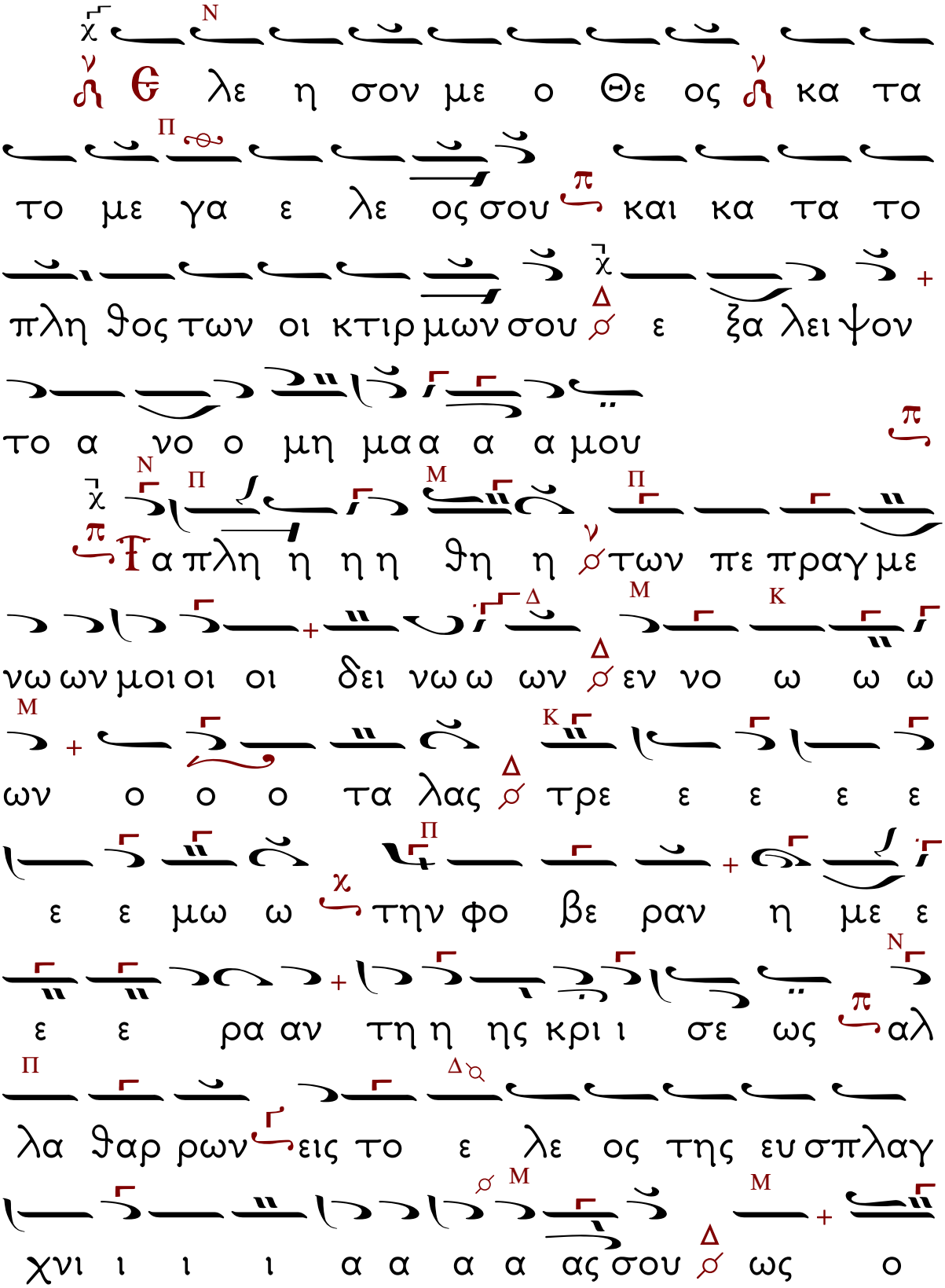
Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα α α α μου
Τα πλη η η η θη η των πε πραγ με
νω ων μοι οι οι δει νω ω ων εν νο ω ω ω
ων ο ο ο τα λας τρε ε ε ε ε
ε ε μω ω την φο βε ραν η με ε
ε ε ρα αν τη η ης κρι ι σε ως αλ
λα θαρ ρων εις το ε λε ος της ευ σπλαγ
χνι ι ι ι α α α α ας σου ως ο

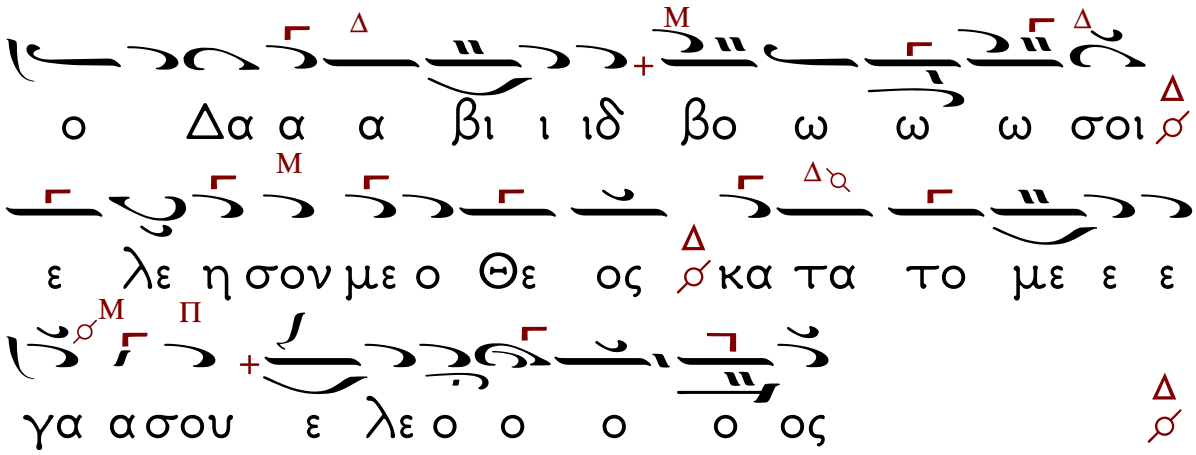
ο Δα α α βι ι ιδ βο ω ω ω σοι
ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με ε ε
γα α σου ε λε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

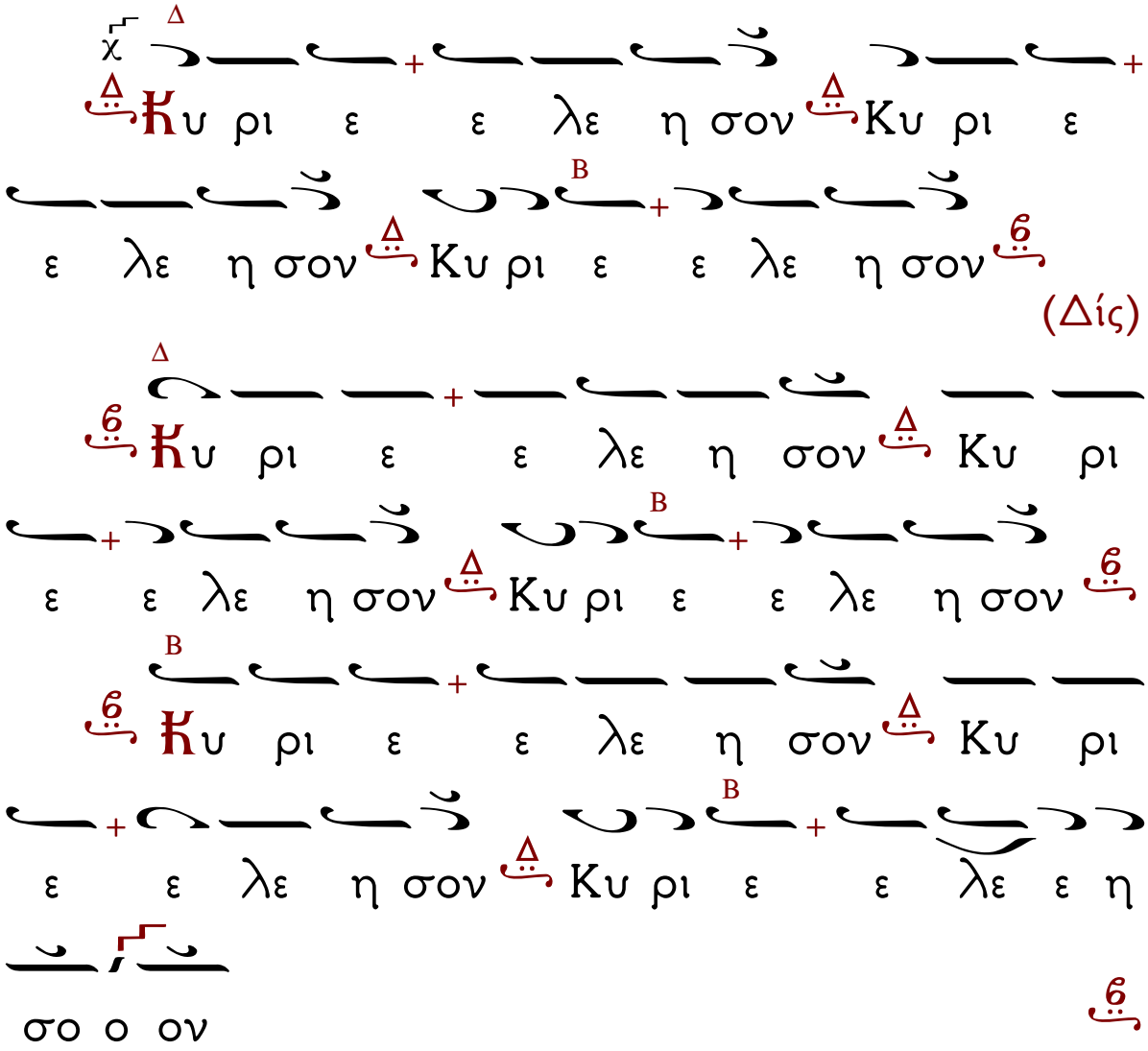

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ εἰς η'.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.
Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγράν, τῇ ῥάβδῳ τεμών, ᾠδήν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φροῦδος ὤφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή, ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστὰς χορεύει χαρᾷ· διὸ ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσκυνήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου Σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν, τῆς ὡραιότητός σου νῦν ἄξιον προσκυνητήν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπτύσσομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός, ᾧ παγεὶς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός· Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα... Τριαδικόν.

Ὦ Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὦ Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἑνὰς ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχή, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος, μὴ εἰδυῖα ἀνδρός, ἄσπορον τίκτεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετόν, τὸν τῶν ὅλων ποιητήν, Χριστὸν τὸν Θεόν· Αὐτὸν ἐκδυσώπησον εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε ᾆσμα ᾄσωμεν καινόν, τὴν κατάλυσιν Ἅδου πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἑλών, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι ὅν ἐτύπου Μωϋσῆς ταῖς παλάμαις Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὄμμασι καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς, ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν χαρᾷ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ᾄσμασι.

Δόξα... Τριαδικόν.

Ἕνα ὑποστάσεσι τρισὶ Θεὸν ἄναρχον σέβω μὴ διαιρούμενον τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἑώρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σήν, νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Κοντάκιον & Οἶκος Ἀναστάσιμα.
Ἦχος βαρὺς. Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἅδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν πίστει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος βαρὺς.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σύν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα τὰ Σταυρώσιμα Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος λ̀ π̀ Δι.

χ̄ Δ̀ Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται β̀

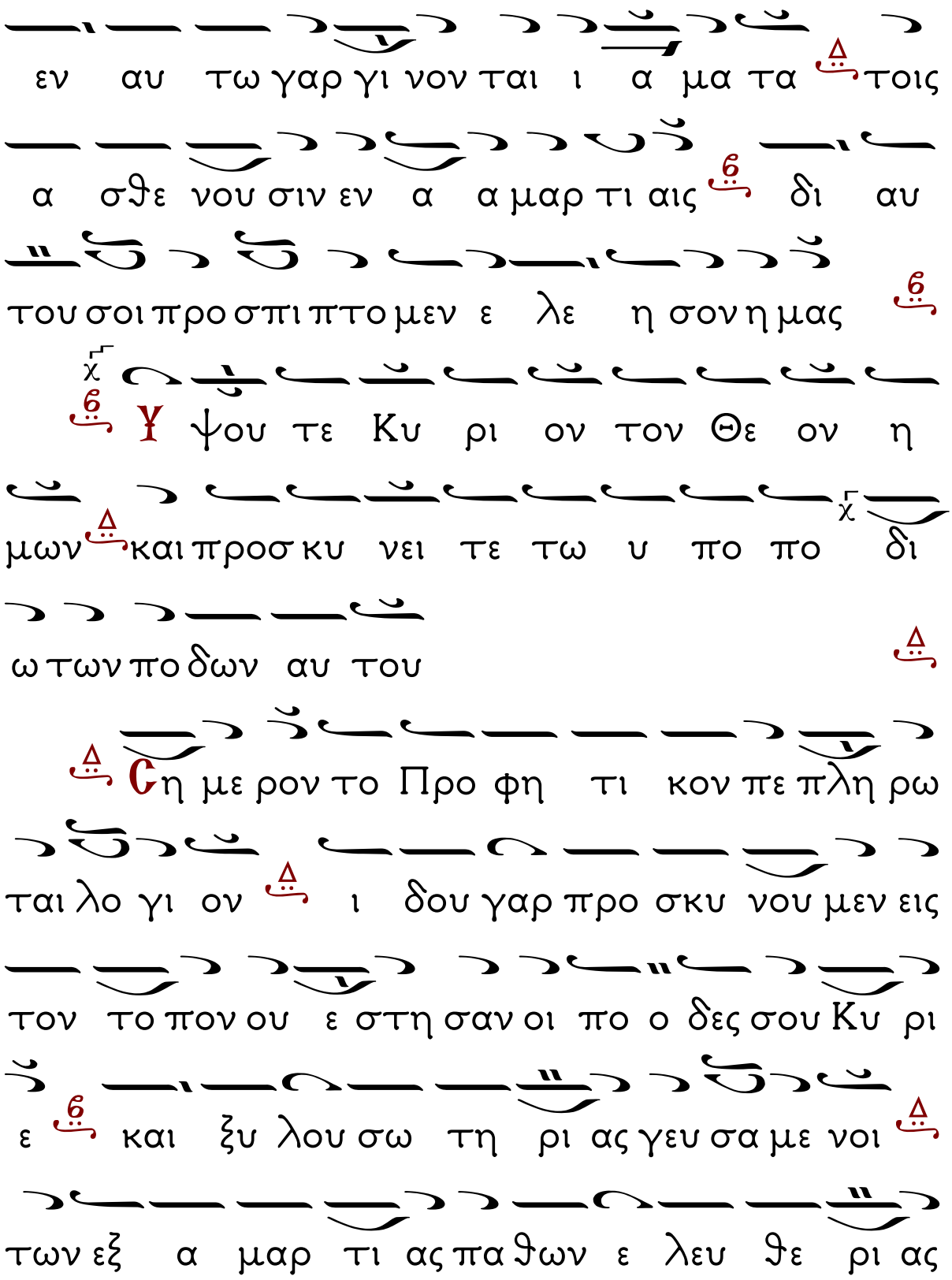
εν αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα τοις
α σθε νου σιν εν α α μαρ τι αις δι αυ
του σοι προ σπι πτο μεν ε λε η σον η μας
Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον η
μων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι
ω των πο δων αυ του
Ση με ρον το Προ φη τι κον πε πλη ρω
ται λο γι ον ι δου γαρ προ σκυ νου μεν εις
τον το πον ου ε στη σαν οι πο ο δες σου Κυ ρι
ε και ξυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι
των εξ α μαρ τι ας πα θων ε λευ θε ρι ας

ε τυ χο μεν πρε σβει αις της Θε ο το κου μο ο

νε φι λαν θρω πε ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε

του ου Σταυ ρου σου τα θε με λι α ε σα

λευ θη σαν του θα να του Κυ ρι ε ον γαρ κα

τε πι ε πο θω ω ο Α δης α πε λυ σε

τρο ο ο μω ε δει ξας η μιν το σω τη ρι ον

σου Α α γι ε και δο ξο λο γου μεν σε

Υι ε Θε ου ε λε η σον η μας

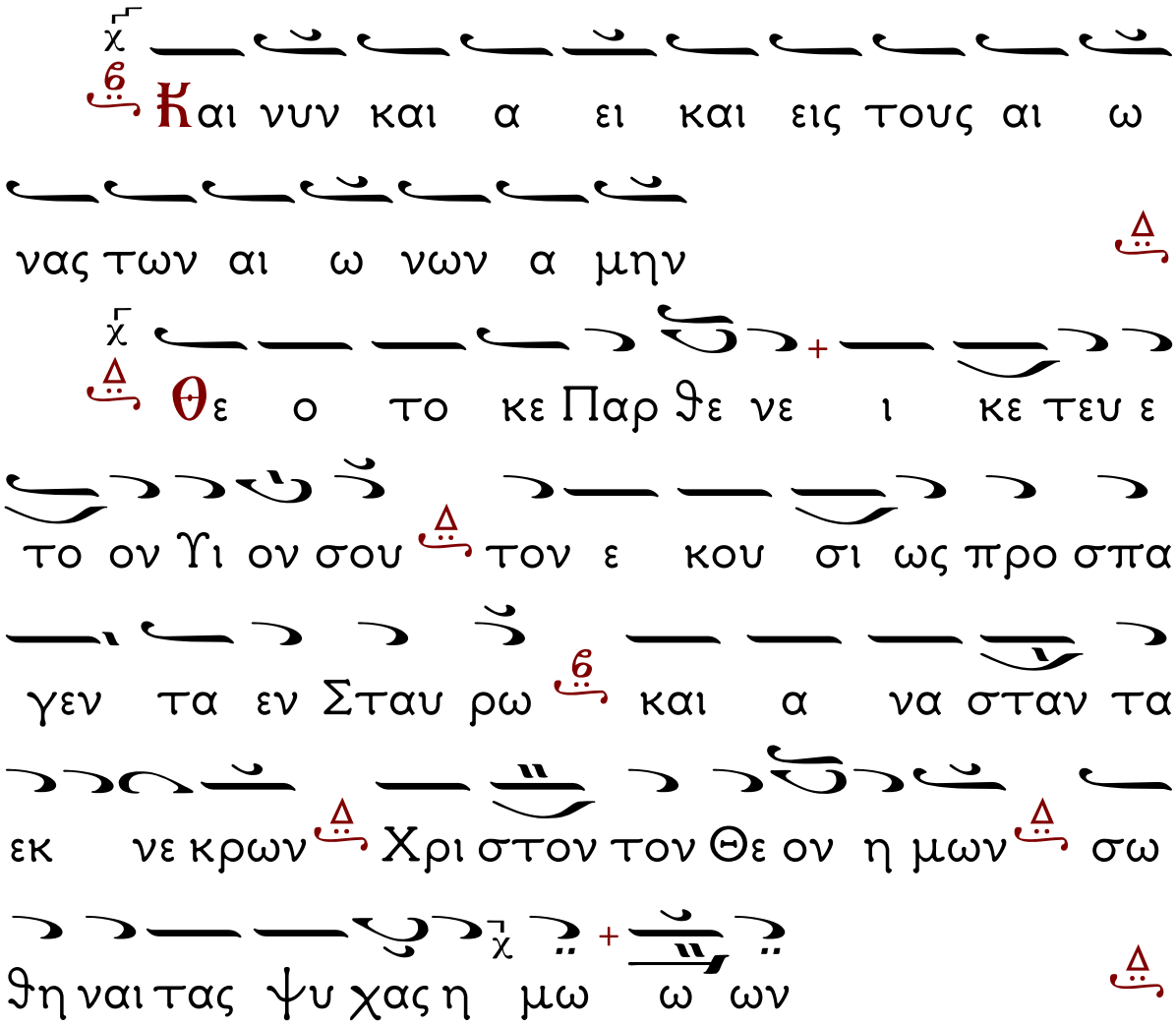

Αἴτησις – ἐκφώνησις:

« Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης... » , κ.τ.λ.

Κοντάκιον.
Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς λῃστεύσασι, καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου, ὃν εἶδεν ὁ Ἅδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· Ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι, τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου, μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Σώαν Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν.
Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.
Εἰκάδι δευτερίῃ Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι Μάρτυρες Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν μοναζουσῶν.

Στίχοι.

Καλλινίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ,
Τὰς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.
Δροσὶς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρου,
Ὡς ἐκ Λιβάνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Αἱ Καταβασίαι.

(εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος).

Ἦχος ⸗ Πα

Ὠδὴ α'.

Ο θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω σης ε εν ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι βα σας Ισ ρα ηλ τον Σταυ ρον σου την υ γραν τη ρα α βδω τε μων ω δη ην σοι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

Ὠδὴ γ'.

Στε ρε ω σον Δε σπο τα Χρι στε τω Σταυ ρω σου εν πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι τον νουν εχ θρου ου προ σβο λαις του δυ σμε νους μο νος γαρ

ὁ α' χορός.

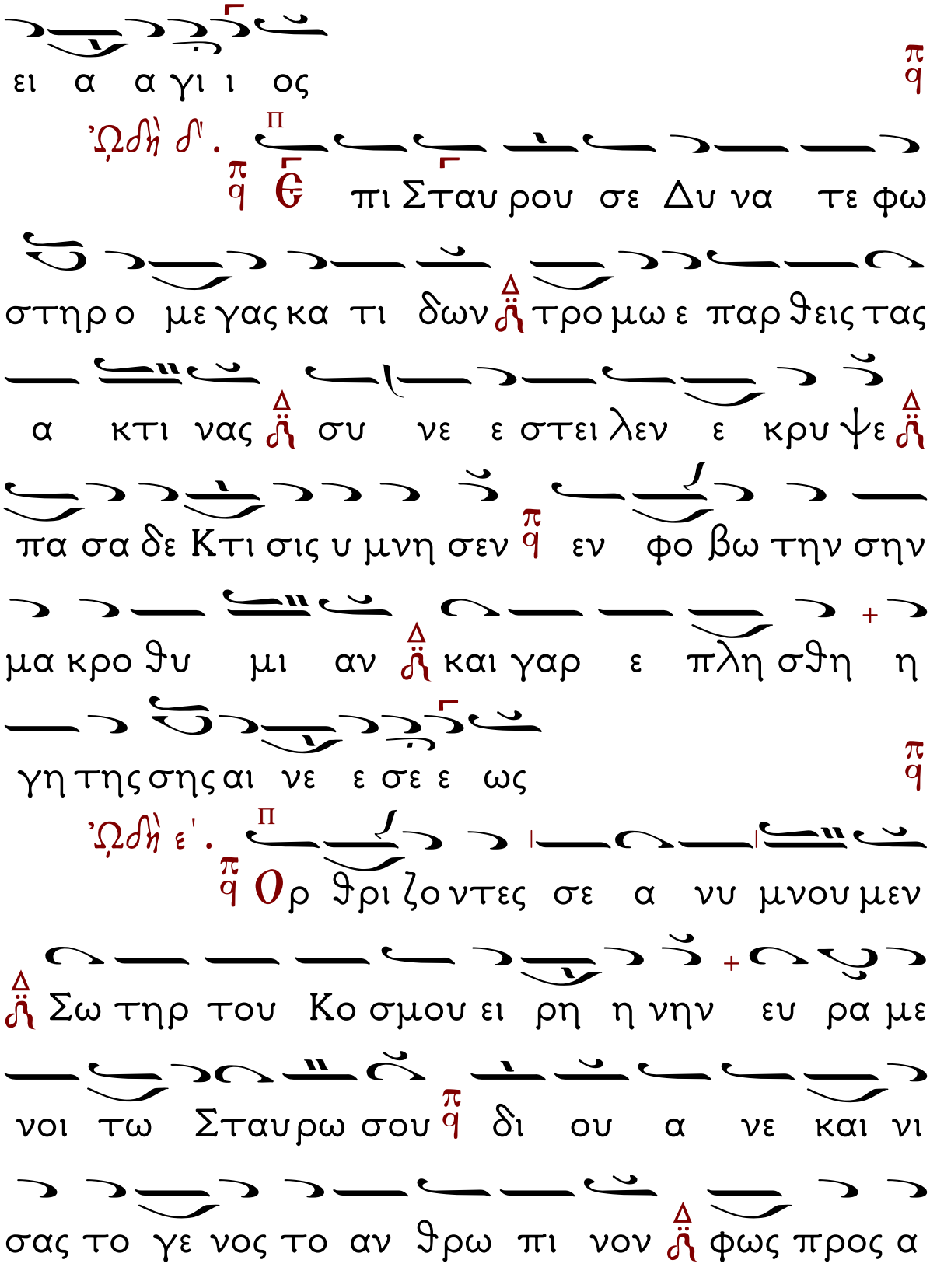
ει α α γι ι ος
Ὠδὴ δ'.
Θ πι Σταυ ρου σε Δυ να τε φω
στηρ ο με γας κα τι δων τρο μω ε παρ θεις τας
α κτι νας συ νε ε στει λεν ε κρυ ψε
πα σα δε Κτι σις υ μνη σεν εν φο βω την σην
μα κρο θυ μι αν και γαρ ε πλη σθη η
γη τη ς σης αι νε ε σε ε ως
Ὠδὴ ε'.
Ο ρ θρι ζο ντες σε α νυ μνου μεν
Σω τηρ του Κο σμου ει ρη η νην ευ ρα με
νοι τω Σταυ ρω σου δι ου α νε και νι
σας το γε νος το αν θρω πι νον φως προς α

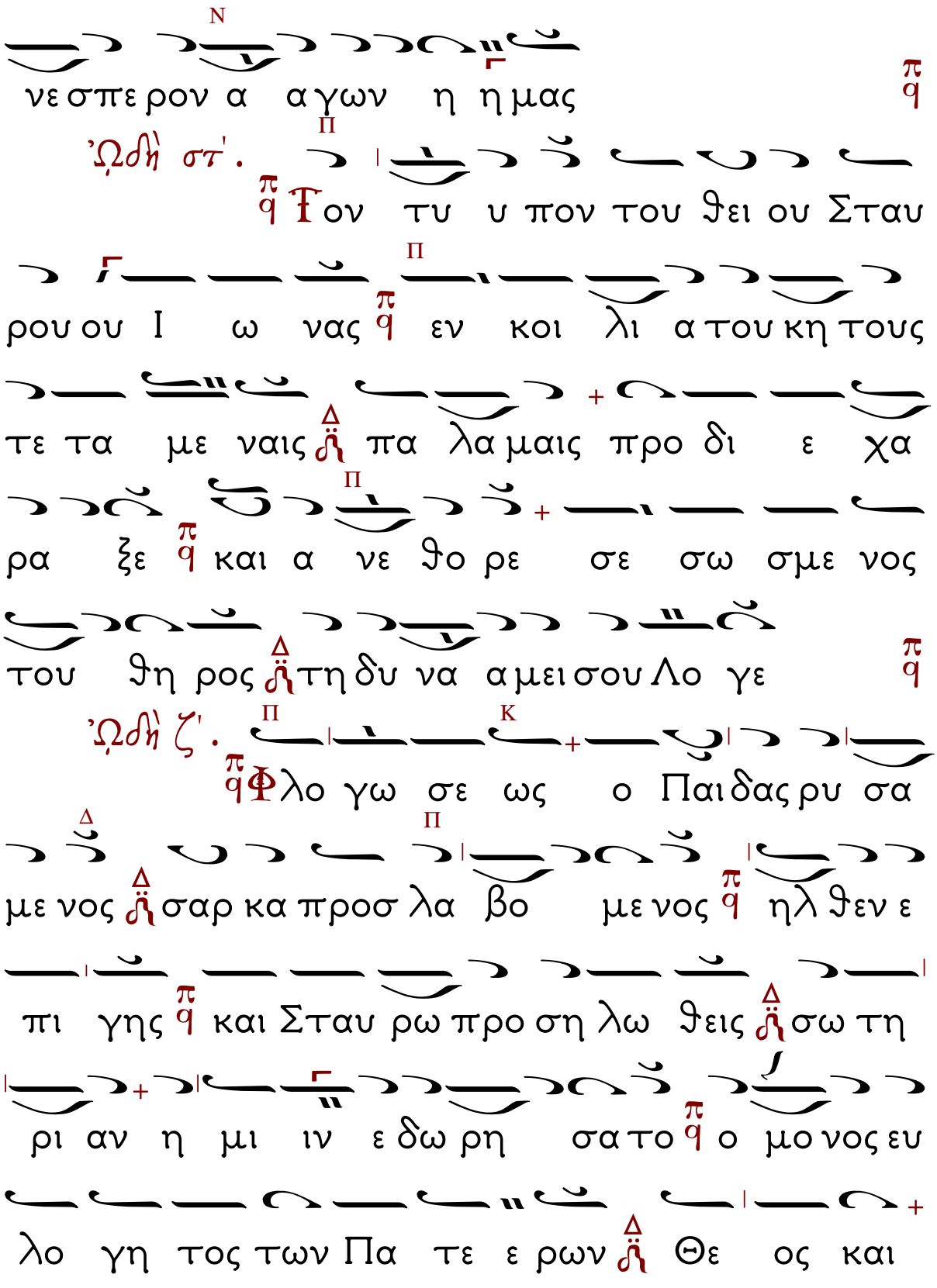
νε σπε ρον α α γων η η μας
Ὠδὴ στ'.
Τον τυ υ πον του θει ου Σταυ
ρου ου Ι ω νας εν κοι λι α του κη τους
τε τα με ναις πα λα μαις προ δι ε χα
ρα ξε και α νε θο ρε σε σω σμε νος
του θη ρος τη δυ να α μει σου Λο γε
Ὠδὴ ζ'.
Φλο γω σε ως ο Παι δας ρυ σα
με νος σαρ κα προσ λα βο με νος ηλ θεν ε
πι γης και Σταυ ρω προ ση λω θεις σω τη
ρι αν η μι ιν ε δω ρη σα το ο μο νος ευ
λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και

υ πε ερ ε εν δο ο ξος

Ὠδὴ η'.

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Χει ρας εν τω ω λα ακ κω βλη

θει εις των λε ον των ο με γας εν Προ

φη η ταις σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα σας Δα

νι ηλ α βλα βης εκ της του των κα τα

βρω ω σε ως σε σω σται ευ λο γων Χρι

στον τον Θε ον εις τους αι ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος ⸗ Πα

Στίχος α'. Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ υ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βει ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος β'. Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του πq ι δου γαρ

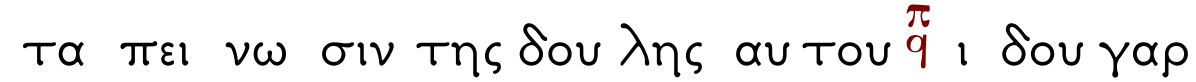

α πο του νυν πq μα κα ρι ου σι με πα σαι

αι γε νε αι Δq

Δq Ϯ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δq α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δq την α δι α φθο

ρως Δq Θε ον Λο γον τε κου σαν πq την ον τως Θε

ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν πq

Σπίχος γ'.

πq Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του πq και το ε λε ος αυ

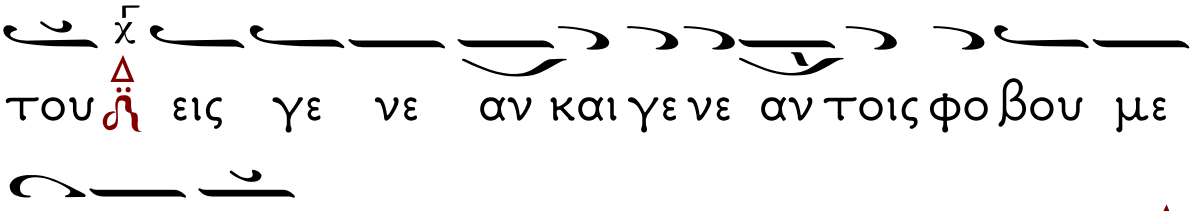
του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με
νοις αυ τον

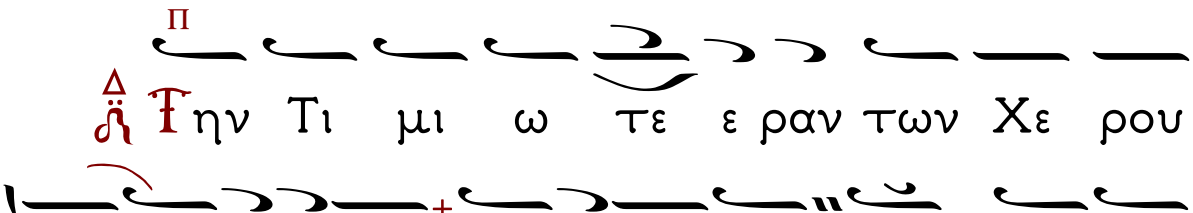
Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος δ'.

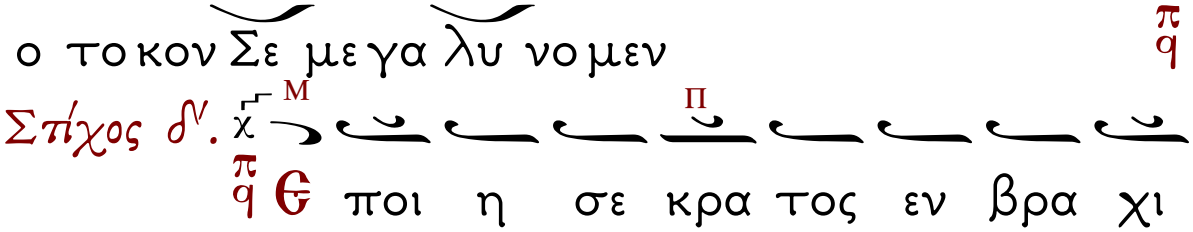
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ
των

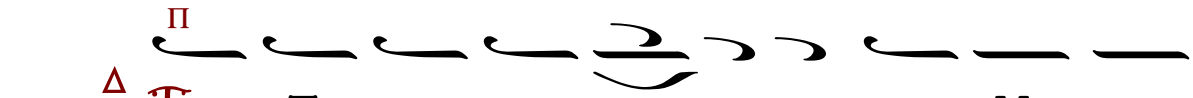
Π
Δ
Τ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συγ

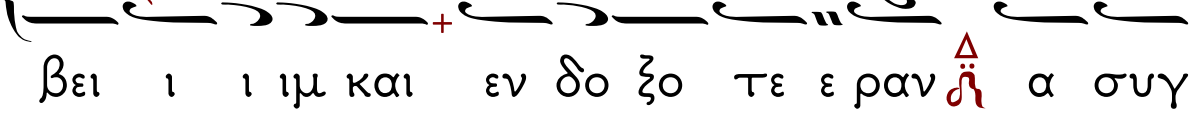
κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ την α δι α φθο

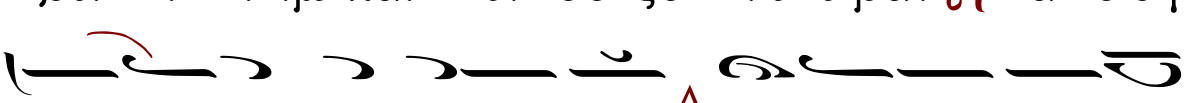
Δ
ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π η την ον τως Θε

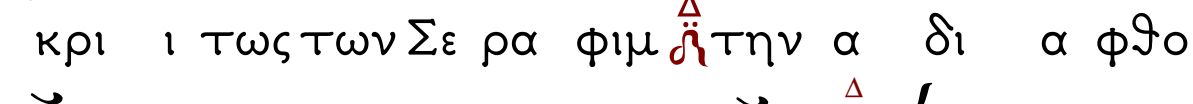
Π
Ν Π
ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν
π η

Σπίχος ε'.

Μ Γ
π η Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ν πει νων τας ε

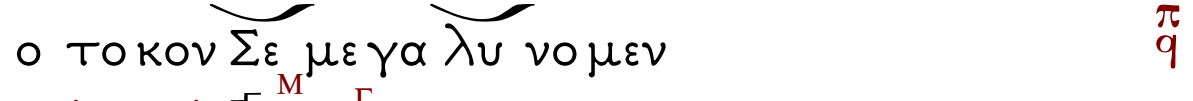
νε ε πλη σεν α γα θων ν και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους
ν

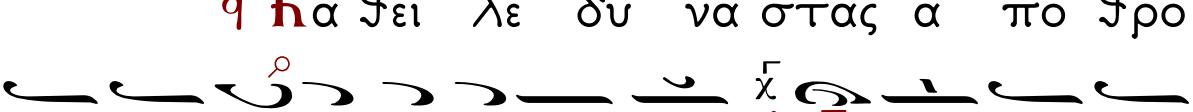
Μ Π
ν Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ν

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ή την α δι α φθο ρως ή Θε ον Λο γον

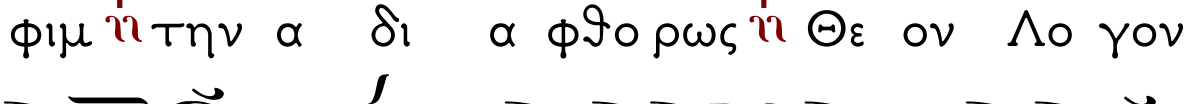

τε κου σαν ϥ την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

νο μεν π ϥ

Σπίχος στ'. χ

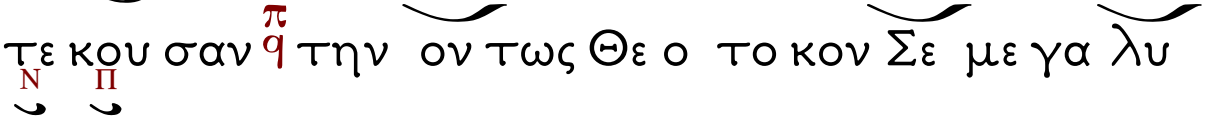

Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ϥ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

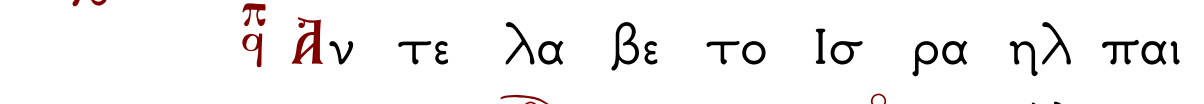

μων ή τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

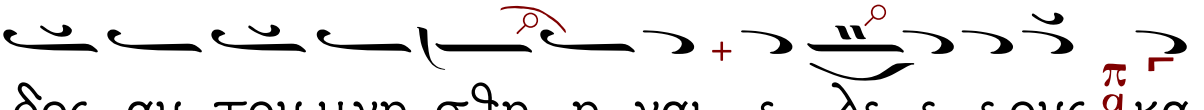

του ε ως αι ω νος ή

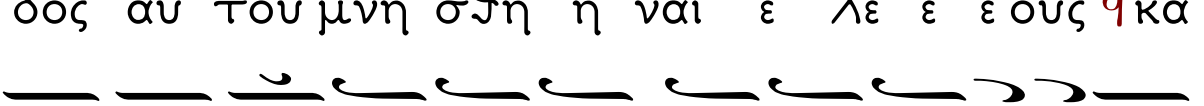

ή Ἡ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ή

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

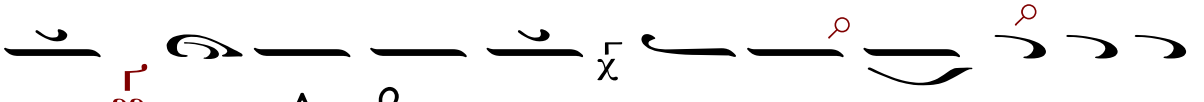

φιμ ή την α δι α φθο ρως ή Θε ον Λο γον

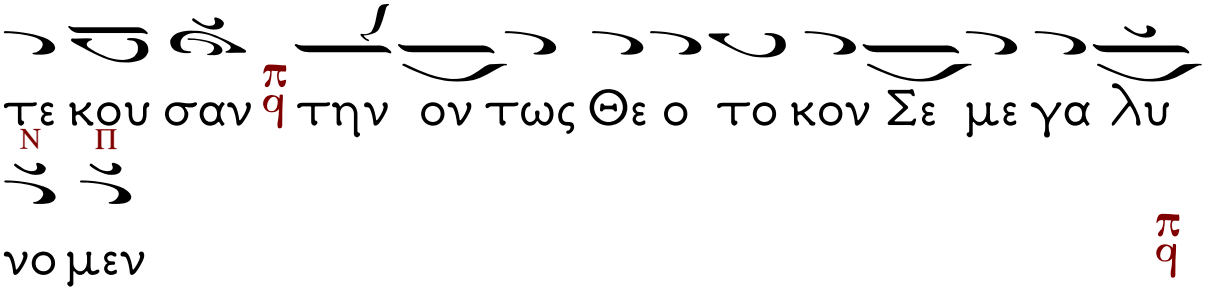

Εἶτα ψάλλεται ἡ ϑ' ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

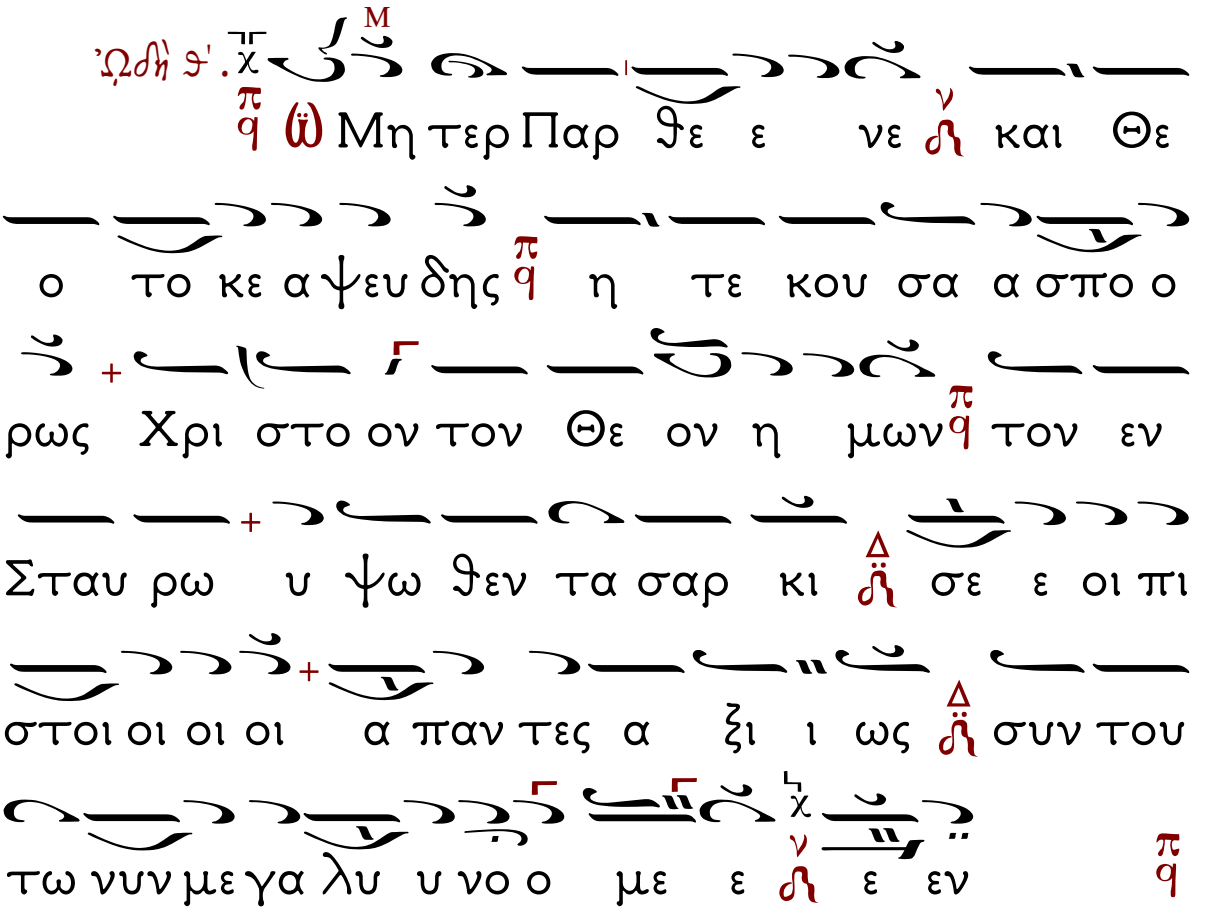

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

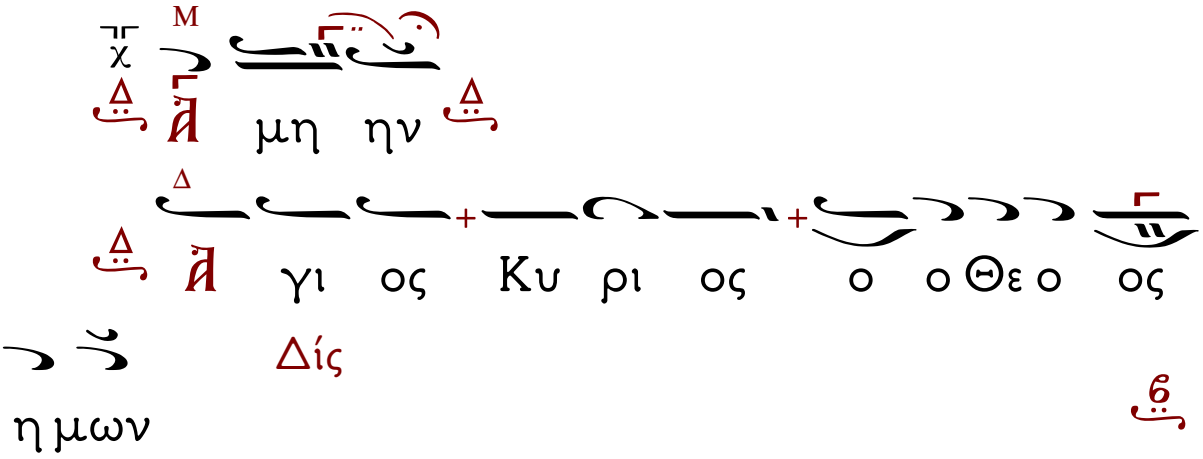

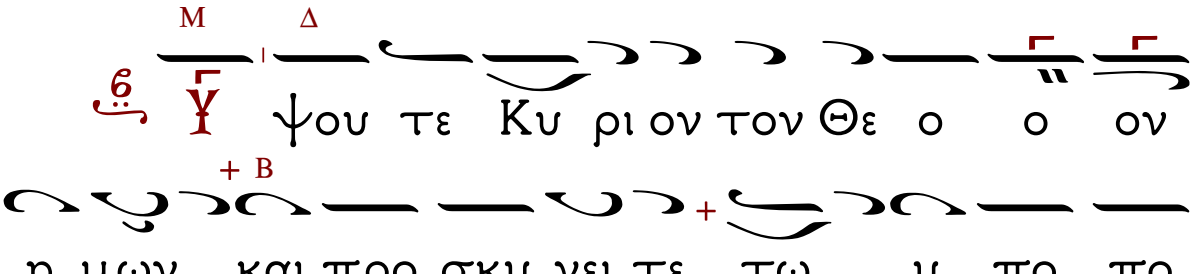

Ὁ β΄ χορός:

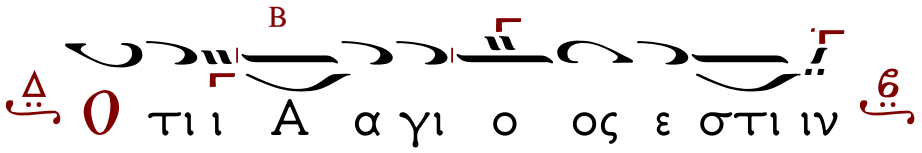

Εἶτα ψάλλονται τά Ἐξαποστειλάρια.

Ἑωθινόν Ζ΄ Ἦχος Δι

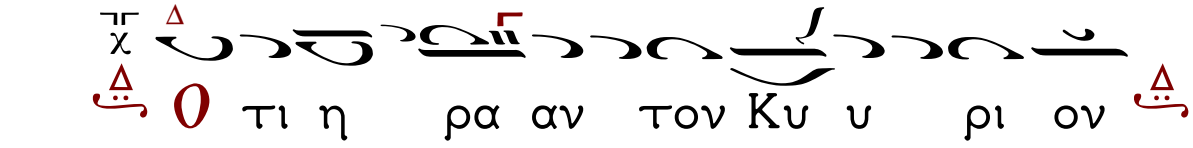

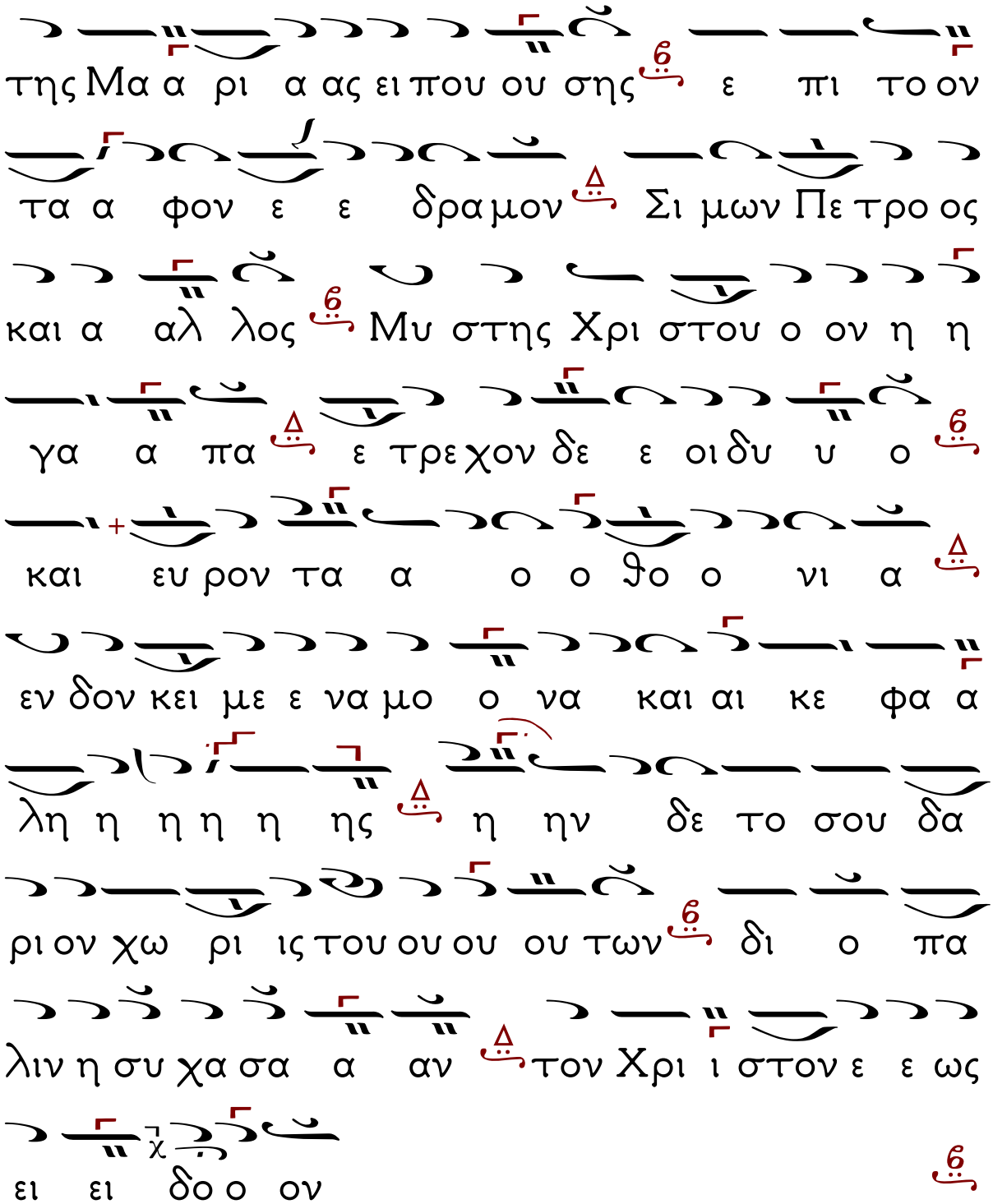
της Μα α ρι α ας ει που ου σης ε πι το ον
τα α φον ε ε δρα μον Σι μων Πε τρο ος
και α αλ λος Μυ στης Χρι στου ο ον η η
γα α πα ε τρε χον δε ε οι δυ υ ο
και ευ ρον τα α ο ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και αι κε φα α
λη η η η η ης η ην δε το σου δα
ρι ον χω ρι ις του ου ου ου των δι ο πα
λιν η συ χα σα α αν τον Χρι ι στον ε ε ως
ει ει δο ο ον

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.
Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

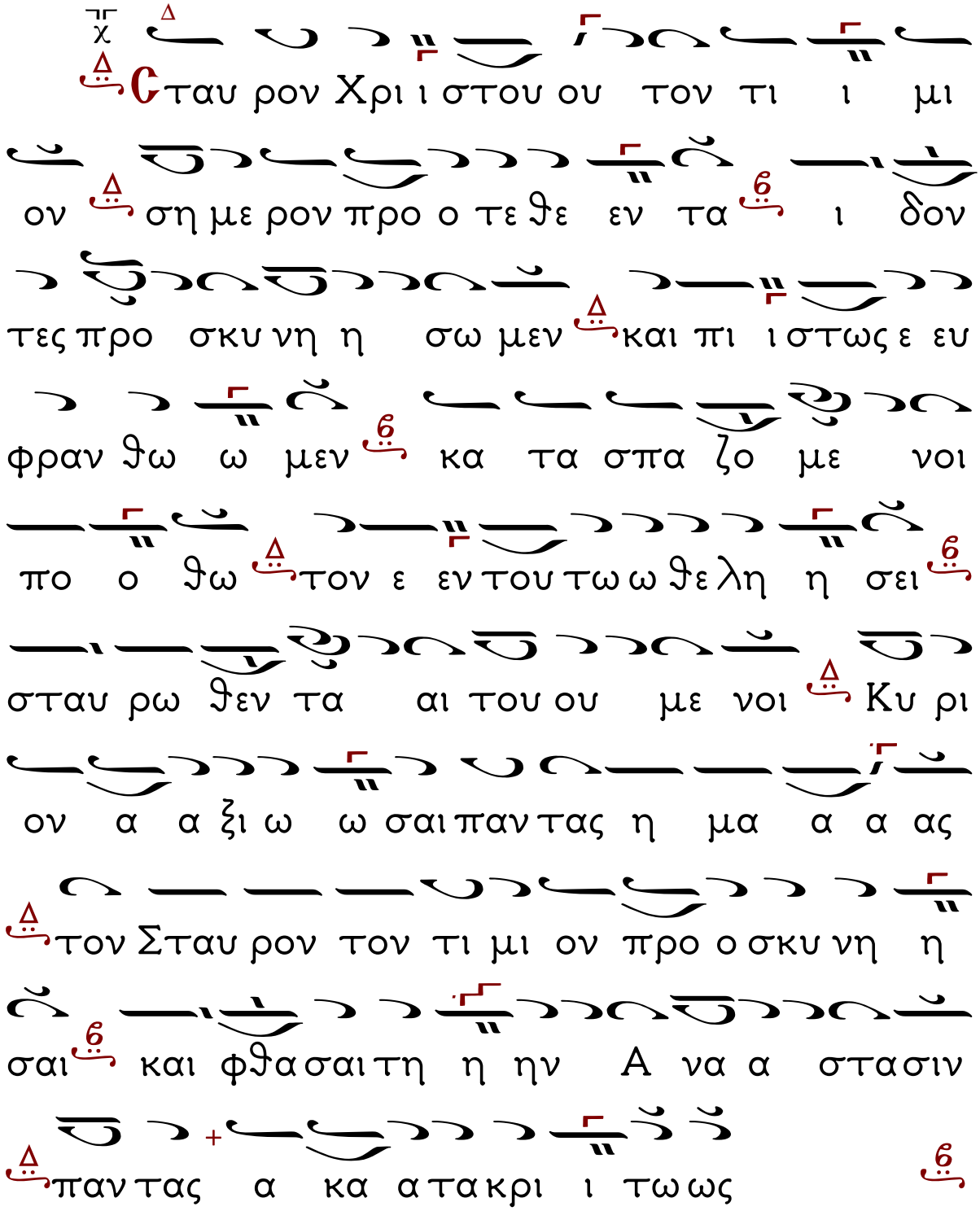

Θεοτοκίον.

Το ξυ λον εν ω Πα αν σε μνε

τας α α χραν του ους πα λα α μας υ περ

η η μω ων ε ξε ε τει νε προ σπα α

γεις ο ο Υι ο ος σου νυν ευ σε ε βως προ σκυ

νου ου μεν δος η η μιν τη ην ει ρη η νην

και τα κο σμο σω τη η ρι α φθα

σαι αι παν σε ε πτα Πα α θη και την λαμ πρα

α α αν και κο σμο χαρ μο συ νο ον προ

ο σκυ νη η σαι του Πα σχα κυ υ υ ρι

ω ω νυ μον ὁ β΄ χορὸς και φω ω σφο ρο ον

η με ε ρα αν

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ Γα

Πα σα α α πνο η η αι νε σα α

α α τω ω τον Κυ υ ρι ο ον αι νει ει

τε ε ε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ω

ω ω ων ου ρα νω ω ων αι νει ει ει τε α αυ

το ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι στοι οι

οις σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ε

ω

Αι νει τε ε αυ το ον πα αν τες οι

Α αγ γε ε ε λοι οι α α αυ του αι

νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι Δυ υ

να α α μεις αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει

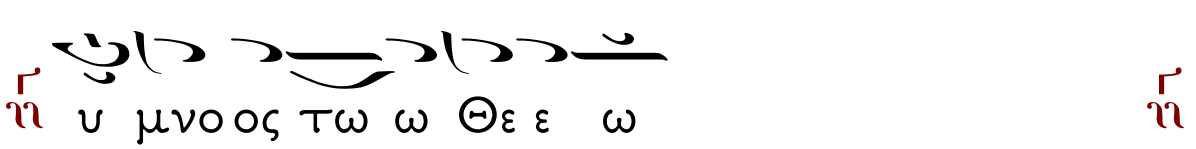
υ μνο ος τω ω Θε ε ω

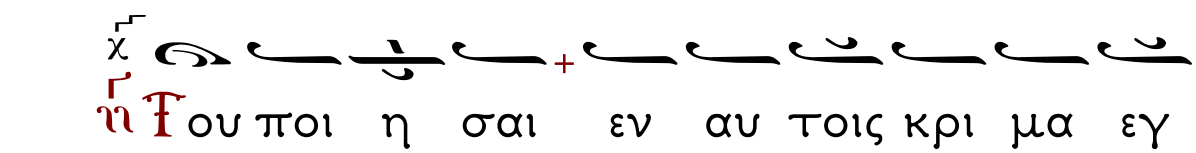
Ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ

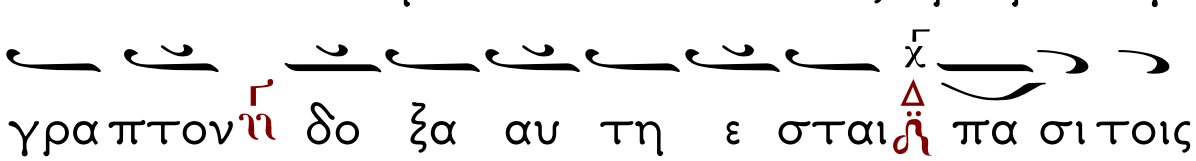
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις

ο σι ι οις αυ του

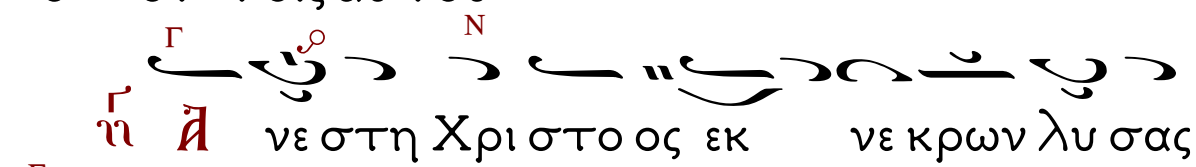
Ἀ νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας

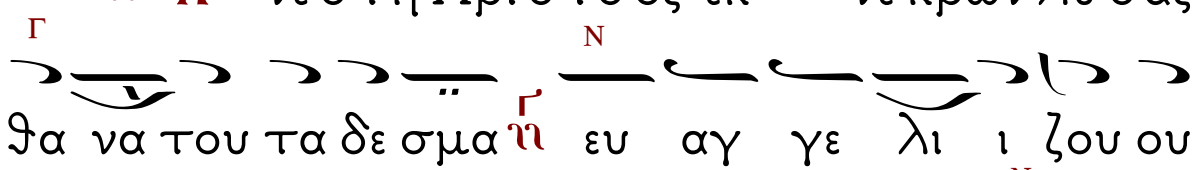
θα να του τα δε σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου

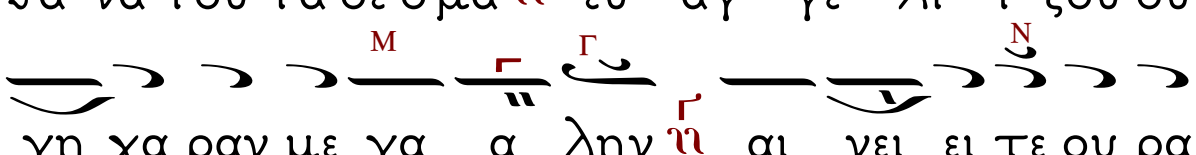
γη χα ραν με γα α λην αι νει ει τε ου ρα

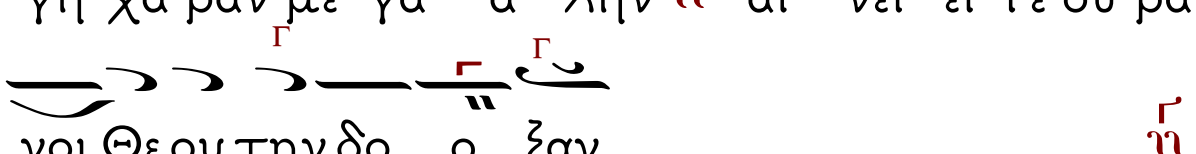
νοι Θε ου την δο ο ξαν

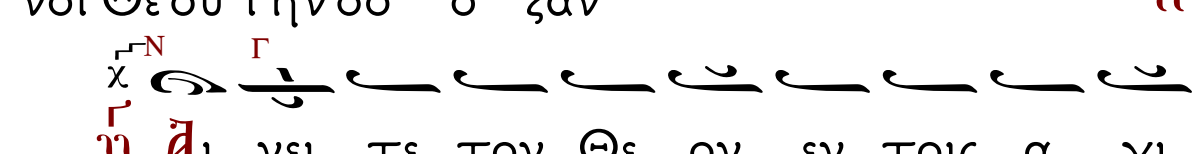
Ἀι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι

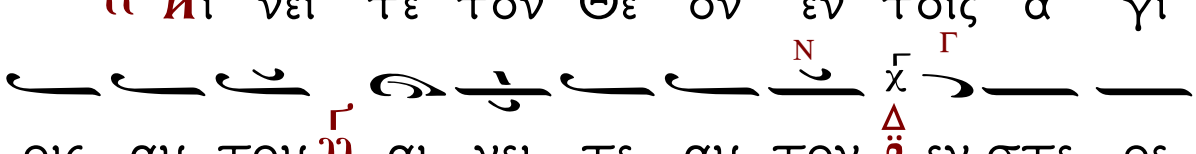
οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

ω μα τι της δυ να με ως αυ του

να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι

προ σκυ νη σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον

Ι η σουν τον μο νον α να μα αρ τη η τον

ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του

ρι στου την α να α στα α σιν προ σκυ

νουν τες ου παυ ο με θα αυ τος γαρ η μας

ε σω σεν εκ των α νο μι ι ων η μων α α

γι ος Κυ υ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την

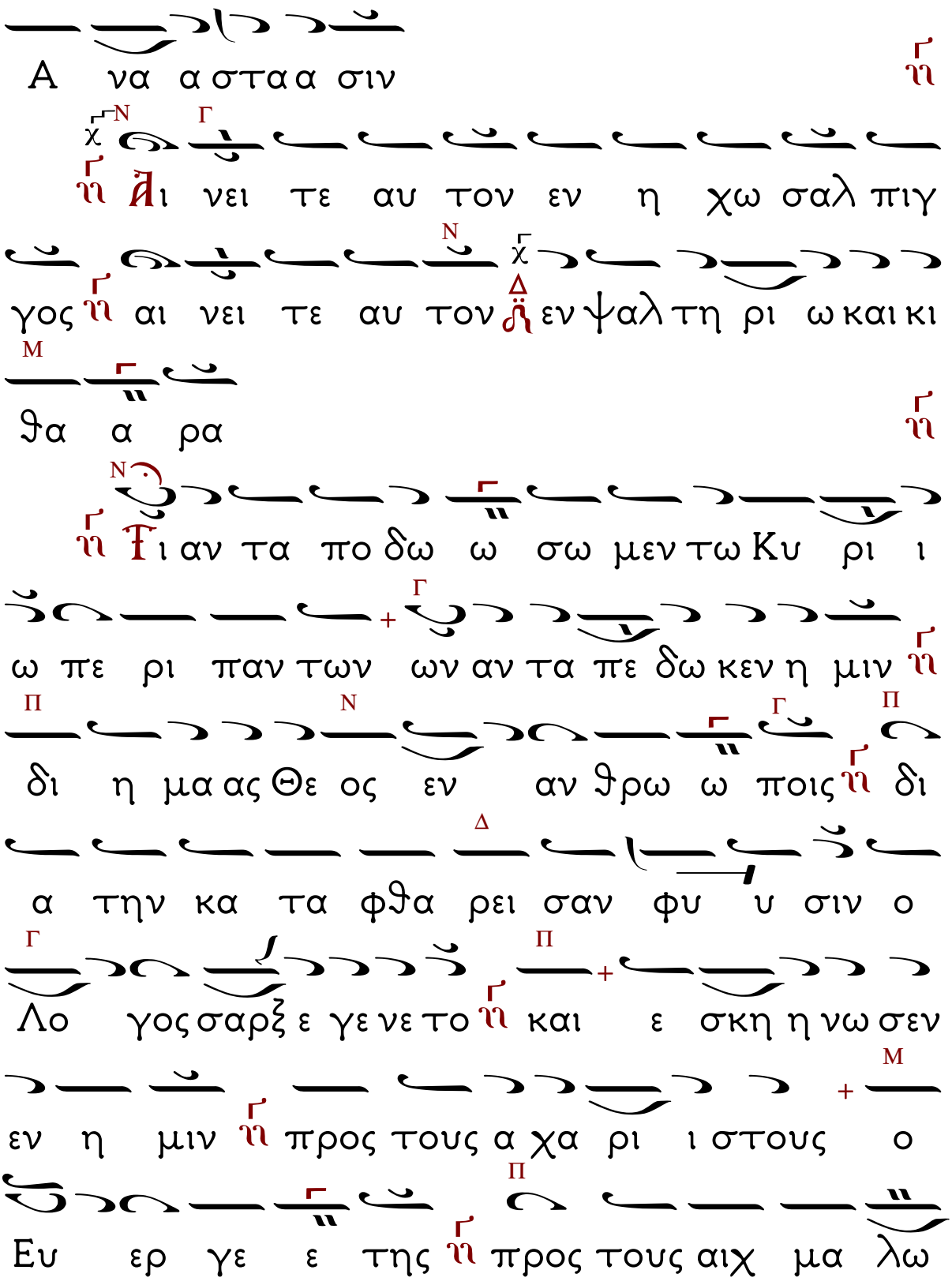
Α να α στα α σιν
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον ἐν ψαλ τη ρι ω και κι
θα α ρα
Ἐ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι
ω πε ρι παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν
δι η μα ας Θε ος εν αν θρω ω ποις δι
α την κα τα φθα ρει σαν φυ υ σιν ο
Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω σεν
εν η μιν προς τους α χα ρι ι στους ο
Ευ ερ γε ε της προς τους αιχ μα λω

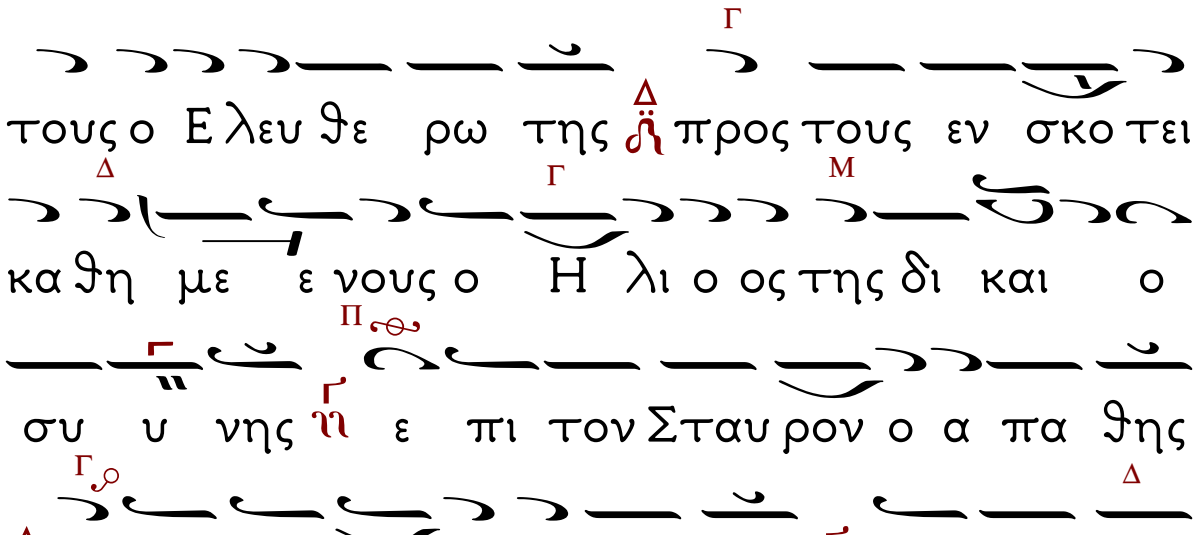
τους ο Ε λευ θε ρω της προς τους εν σκο τει
κα θη με ε νους ο Η λι ο ος της δι και ο
συ υ νης ε πι τον Σταυ ρον ο α πα θης
ε πι τον Α α δην το φως ε πι τον
θα να τον η ζω η η Α να στα σις δι α
τους πε σο ον τας προς ον βο η σω ω
μεν ο Θε ος η μων δο ο ξα α σοι

Εἰς τοὺς Αἴνους,
μετὰ τὰ δ' Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου
ψάλλομεν καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα γ' εἰς 4.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦχος λ΄τος Βου

χ λ Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χ λ χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ

γα νω λ

λ Ὅν φω ναις α λα λα ξω μεν εν ω δαις

με γα λυ νω μεν λ τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον

α σπα ζο με νοι λ και προς αυ τον εκ βο η

σω μεν π Σταυ ρε ε παν σε βα σμι ε κα θα γι

α σον η μων τας ψυ χα ας και τα σω μα τα τη

δυ να μει σου λ και παν τοι οι ας εκ

βλα βης ε ναν τι ων δι α τη ρη σον α

τρω τους τους ευ σε βω ως προ σκυ νουν τας

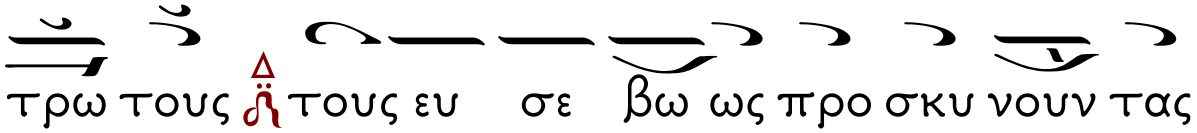
σε

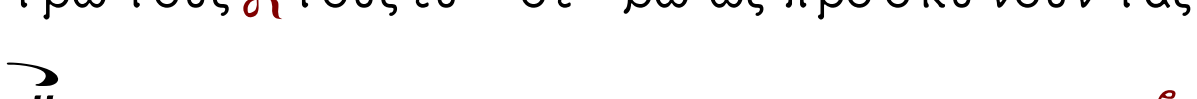
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α

τω τον Κυ ριον

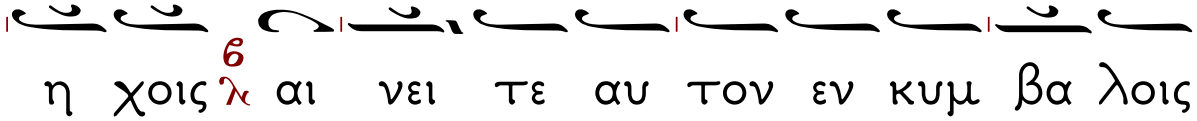
Εν φω ναις α λα λα ξω μεν εν ω δαις

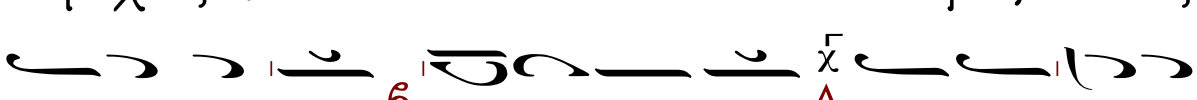
με γα λυ νω μεν τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον

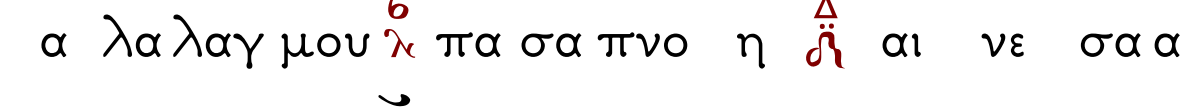
α σπα ζο με νοι και προς αυ τον εκ βο η

σω μεν Σταυ ρε ε παν σε βα σμι ε κα θα γι

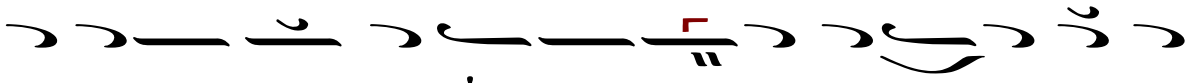

α σον η μων τας ψυ χα ας και τα σω μα τα τη

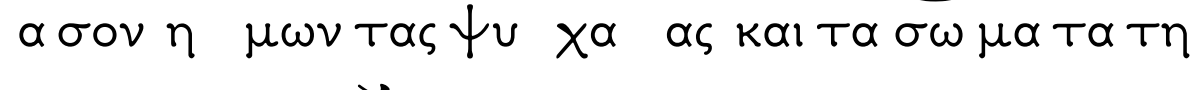

δυ να μει σου ϛ λ και παν τοι οι ας εκ

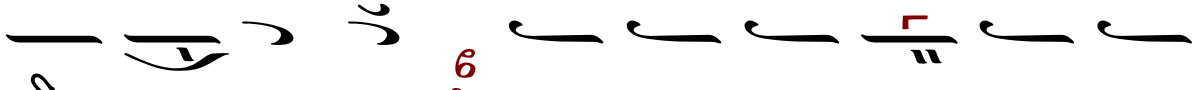

βλα βης ε ναν τι ων δι α τη ρη σον α

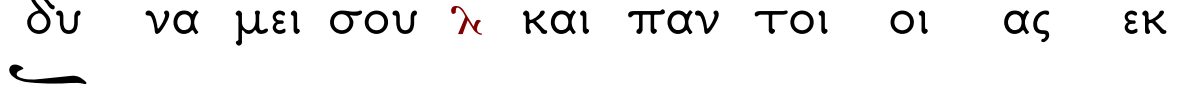

τρω τους Δ ἡ τους ευ σε βω ως προ σκυ νουν τας

σε ϛ λ

ϛ λ Υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον η

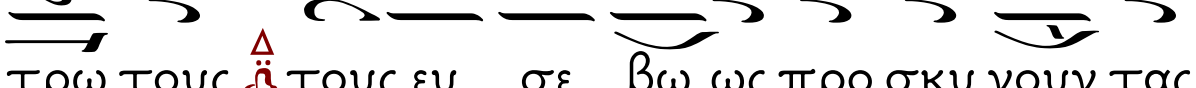

μων ϛ λ και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι

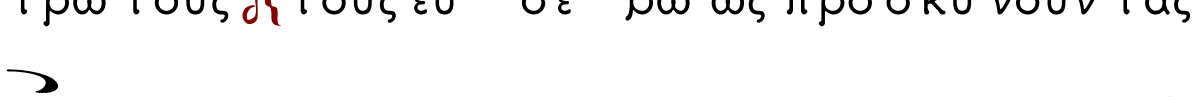

ω των πο δων αυ του Δ ἡ ο τι α γι ος ε

στι ϛ λ

ϛ λ Προ σελ θον τες α ρυ σα σθε μη κε νου

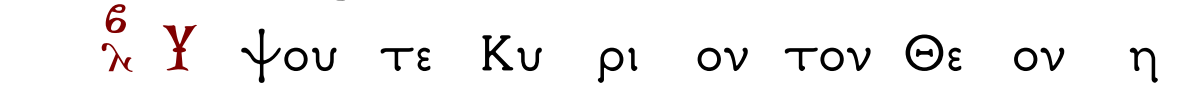

με να να μα τα ϛ λ του Σταυ ρου τη χα α ρι τι

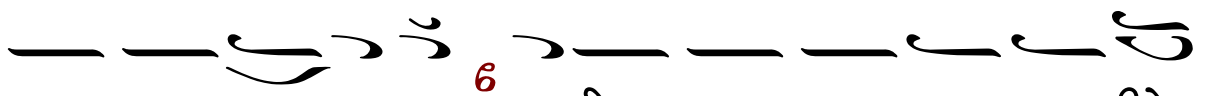

προ ερ χο με να λ ι δου προ κει με νον βλε

πον τες το Ξυ υ λον το α γι ον χα ρι σμα

των την πη γην αρ δο με ε νην τω Αι μα τι

και τω υ δα τι λ του Δε σπο ο του των

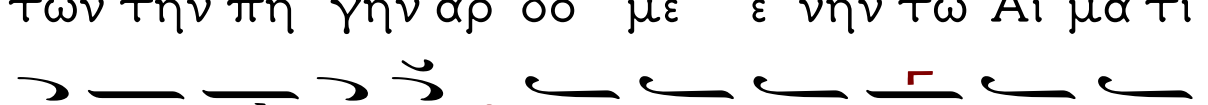

ο λωντου εν τουτω ε κου σι ως υψω θεν

τος Δ ρ̈ και τους βρο του ους α νυ ψω σαν τος λ

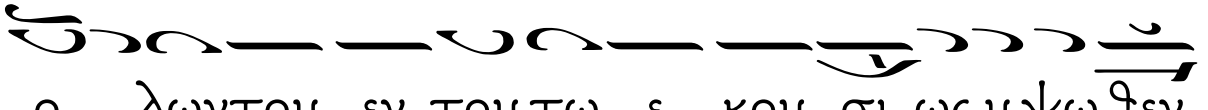

λ Ο δε Θε ος η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το λ σω τη ρι αν εν με σω της

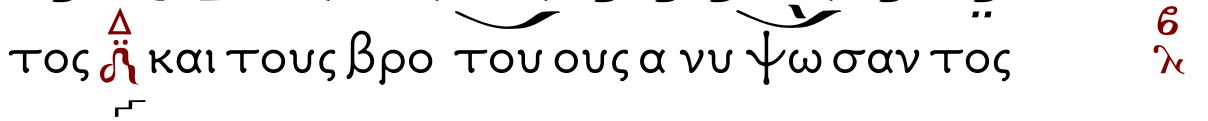

γης λ

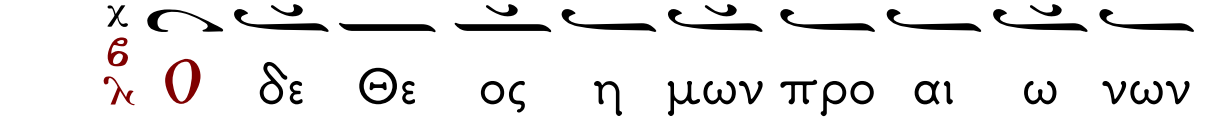

λ Θκ κλη σι ας ε δραι ω μα βα σι λε

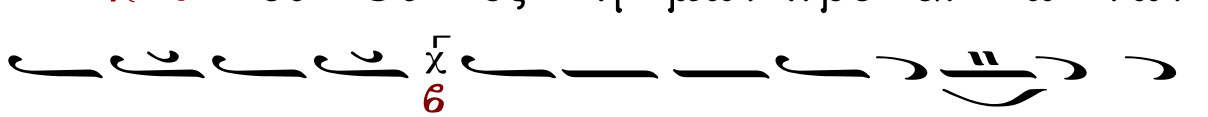

ων κρα ται ω μα λ μο να ζον των κα αυ χη μα

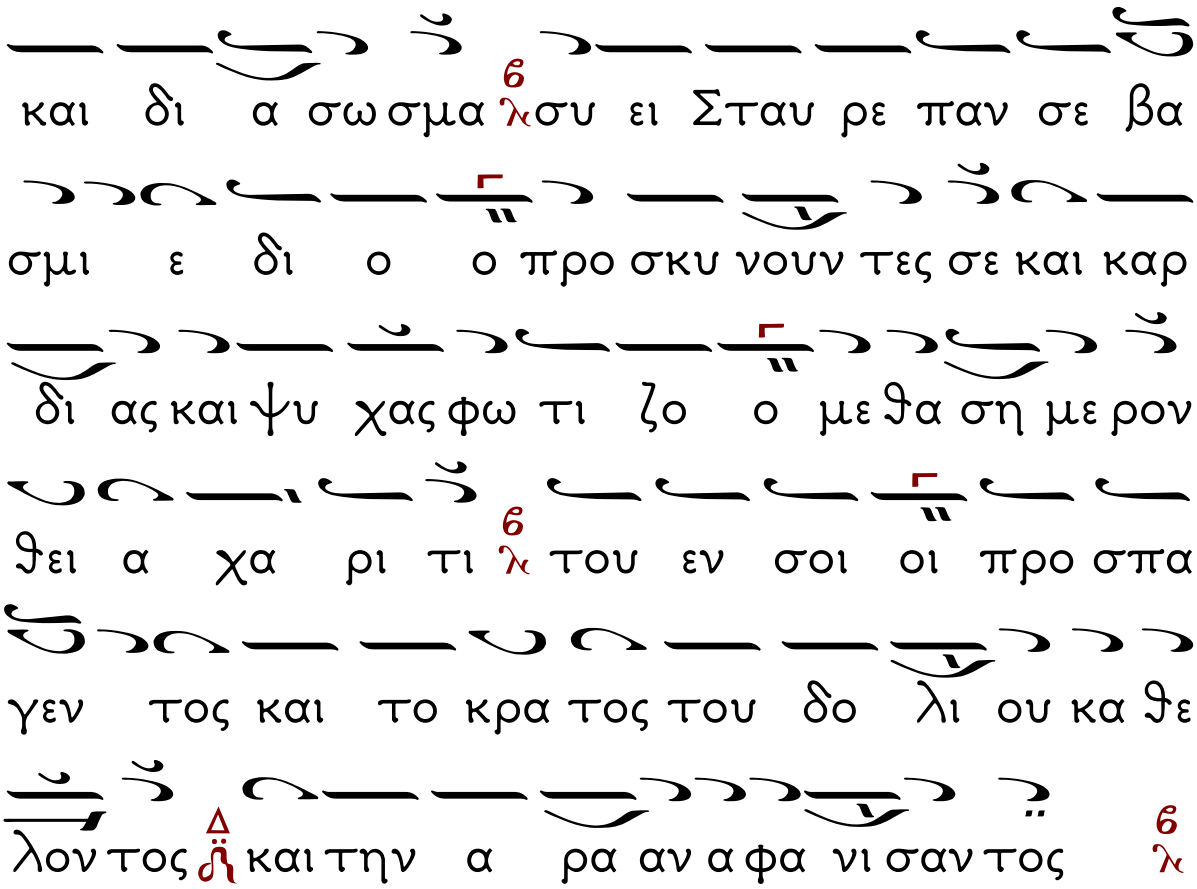
και δι α σω σμα λ συ ει Σταυ ρε παν σε βα
σμι ε δι ο ο προ σκυ νουν τες σε και καρ
δι ας και ψυ χας φω τι ζο ο με θα ση με ρον
θει α χα ρι τι λ του εν σοι οι προ σπα
γεν τος και το κρα τος του δο λι ου κα θε
λον τος Δ ϊ και την α ρα αν α φα νι σαν τος λ

Ἦχος πλ. Νη

Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω ω λ και Α γι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α τι

Τη ην υ ψη λο ο ο ο φρο ο

να α α γνω ω ω ω μην των κα κι ι

στω ων Φα ρι ι σαι αι αι ων λ ο παν τω ων

Κυ υ ρι ι ι ο ος πα ρα βο λι κως εκ

φευ γει ειν τα αυ την ε ε δι ι ι ι ι

δα α α α ξε και μη η υ ψη λο ο

φρο ο ο νει ειν παρ ο ο ο ο δει φρο ο ο

νει ειν πα α α α αν τα α ας ε παι αι

αι αι αι αι δε ε ε ευ σεν υ πο γραμ

μο ο ος και αι αι αι αι αι τυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ κυ υ υ υ

πος ο αυ το ος γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ος με ε ε χρι Σταυ ρου ου ου ου και

αι αι αι θα α α να α α α α του ου

ε αυ το ον ε ε κε ε ε ε ε νω ω ω ω σεν

ευ χα ρι στουν τε ες ουν συν τω Τε ε

λω νη η ει ει ει ει ει ει ει πω ω μεν ο

πα θω ων υ υ πε ερ η η μω ω ω κω ω ω ω

ων και αι α πα θη ης δι α μει ει νας Θε

ο ο ος των πα θω ω ω ων η η μα

α α α ας ρυ υ υ υ υ σαι αι και σω ω

ω ω ω ω σον τα α ας ψυ χα α α α ας

η η η η μω ω ω ων

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Υ πε ρευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρ κω θε εν τος ο α

δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε ε κλη

ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ

α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θα να

τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν

δι ο αν υ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο

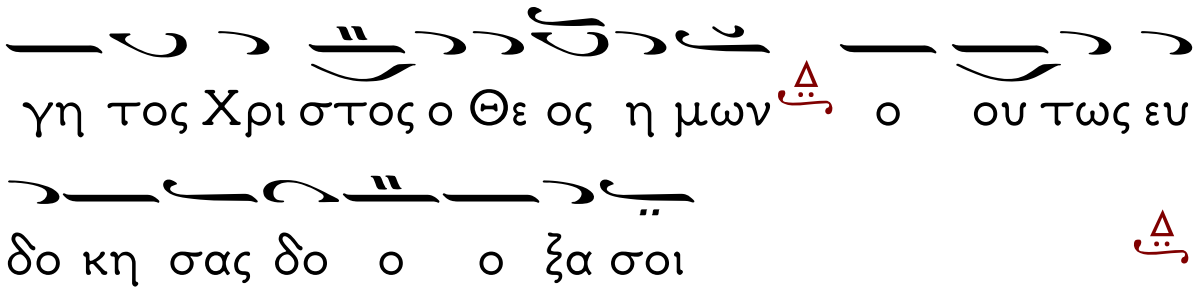
γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ
δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία εἰς ἦχον δ' Ἅγια.

Ἦχος ἡ Δι

γι α α α α α α

Δο ξα σοι τω ω δει ξαν τι το φως δο ξα

εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

νη εν αν θρω ποι οις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ ο σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε

ευ χα ρι στου ου με εν σοι δι α την με

γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι ι ι

στε και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η η σον η η μας ο αι αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ι ας του κο ο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με νος εν δε ξι α α του Πα

τρος και ε λε η η σον η μα α α

ας

Ο ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος ζ' εις δο

ο ο ξαν Θε ου Πα α τρος α α μην

Καθ ε κα στην η η με ε ραν ε ευ

λο γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα

α α σου εις τον αι ω ω ω ω να και εις

τον αι ω να α του αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ω σο ον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη η η η

τους φυ λαχθη η η ναι η μα α α ας

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος ζ'

των Πα τε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου χ ειις

τους αι ω ω νας α μην

Γε ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε

ος σουου εφ η η μας κα θα α περ ζ' ηλ

πι ι σα μεν ε πι ι σε

Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα α α σου (ἐκ γ')

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και αι γε νε ε α Ε

γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον με ι

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ο ο ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ υ γον δι

δα ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο

τι συ ει ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν

τω φω τι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα

φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ο ο ος σου

τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε

Ἅ γι ο ο ος ο Θε ος Α γι ο ο

ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να α α τος

Τρίς

ε λε η η σον η η μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Και νυ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Α γι ος α α θα να τος ε λε η η

σον η η μας

Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

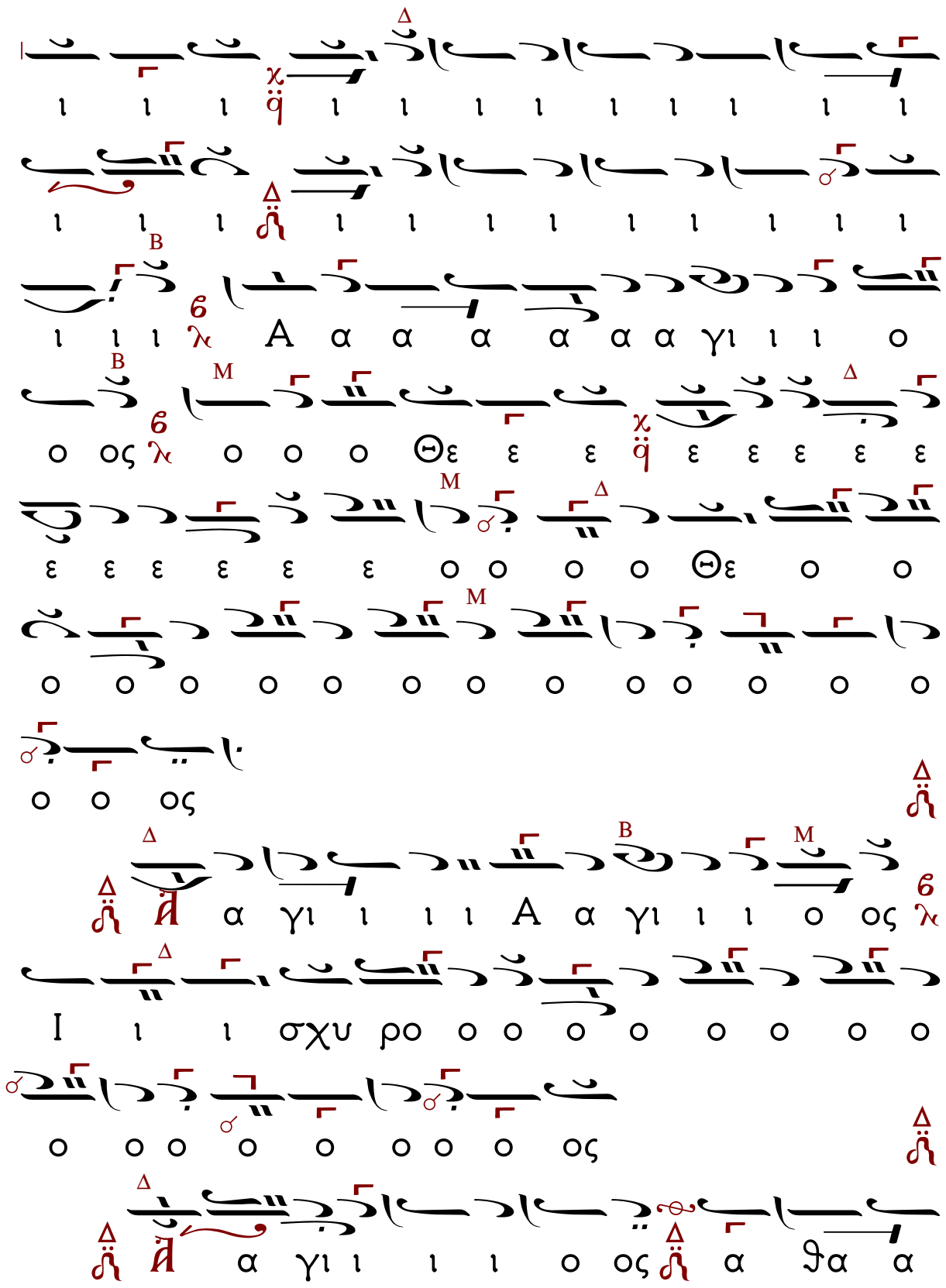

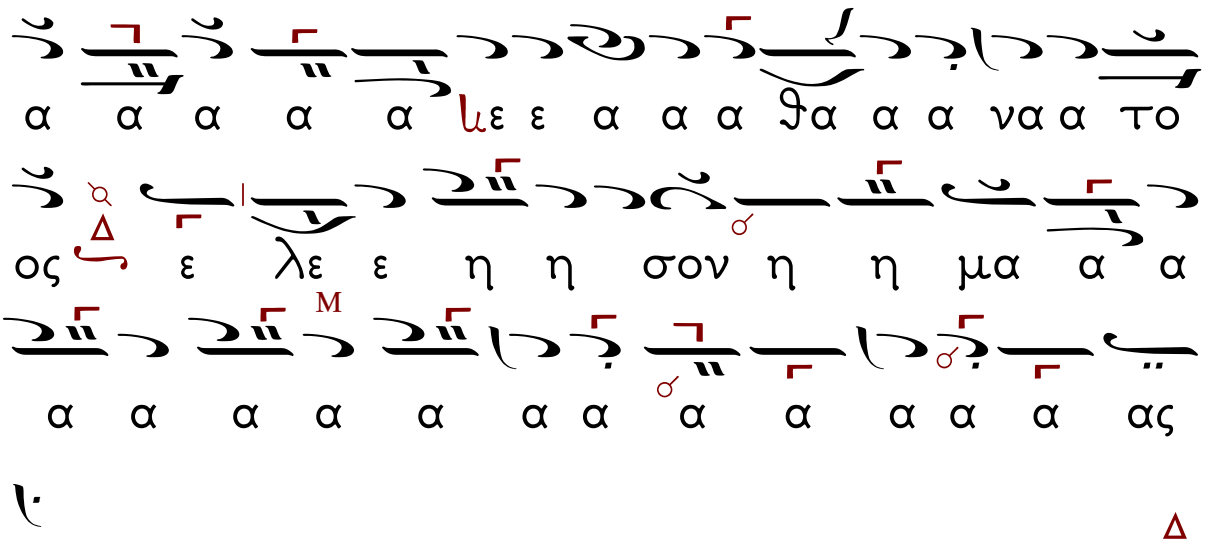

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

«Σοφία, ὀρθοί»,

θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...,

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ⸗ Πα

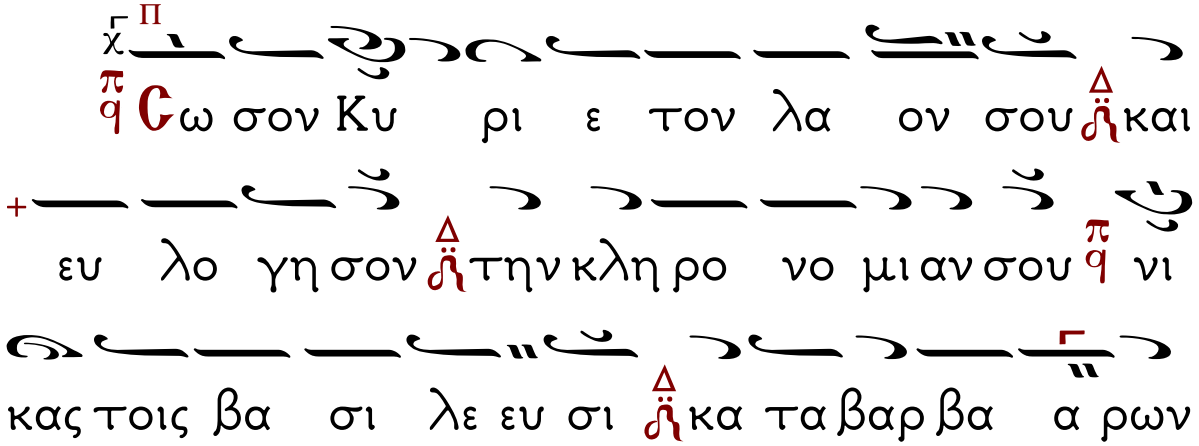

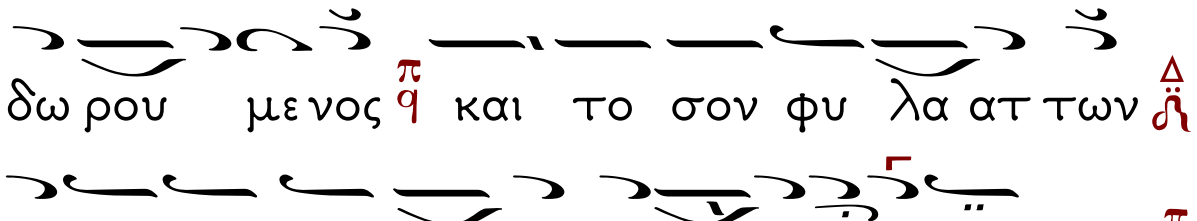

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον

«Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν»

Τὸν Σταυρόν σου.

Ἦχος Δι

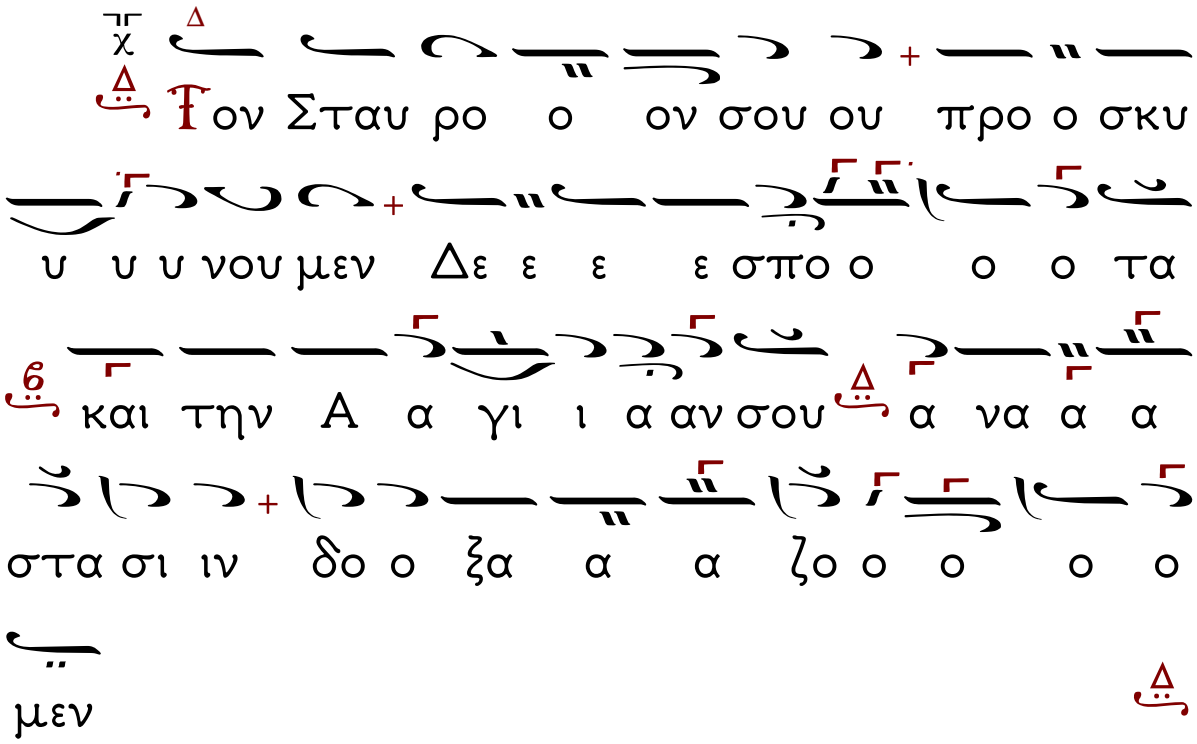

ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιὸν» κ.λπ., ἐνῷ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν

καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων,

Ἰδιόμελα εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

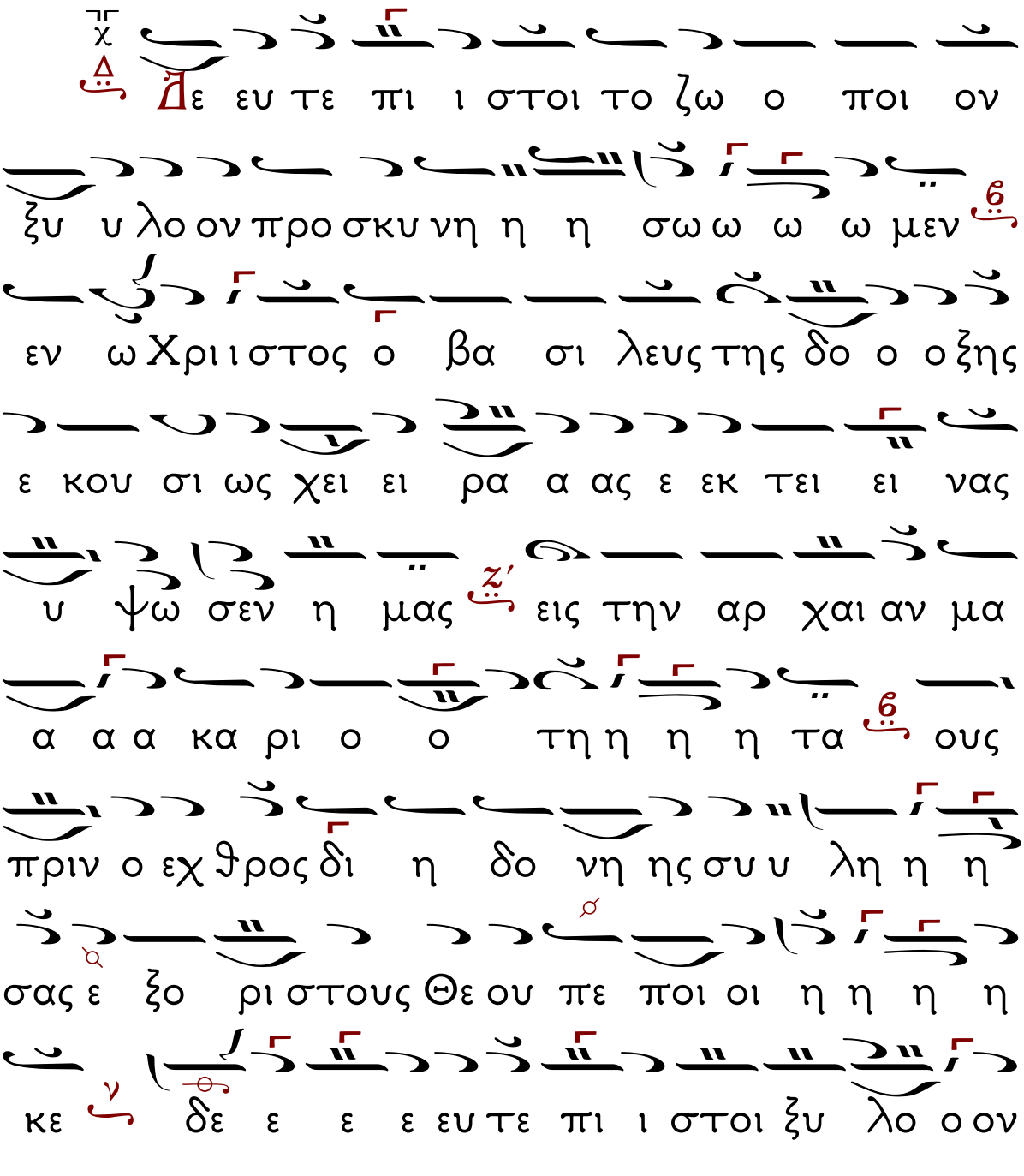

προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν δι ου η

ξι ω θη η μεν των α ο ρα α των ε ε εχ

θρων συν τρι ι ι βειν τα α ας κα α α ρας

δευ τε πα α σαι αι πα τρι αι των ε ε θνων τον

σταυ ρον του Κυ ρι ι ι ου ου υ υ υ μνοις τι

μη σω ω ω ω μεν χαι αι ροις Στα αυ ρε του

πε σο ο ον τος Α α δαμ η τε λει ει α

α λυ υ τρω ω ω σις εν σοι οι πι στο

τα α τοι βα σι λεις η μων κα α αυ χω ω ων

ται ως τη ση δυ να α α α μει Ι σμα η λι ι

την λα α ον κρα ται ω ω ως υ πο τατ το

ο ο ον τες σε νυν με τα φο ο ο ο βου

χρι στι α νοι οι α σπα ζο ο ο με ε ε

ε νοι τον εν σοι προ σπα γε εν τα Θε ε ον

δο ο ξα α α ζο μεν λε ε ε ε ε ε γο

ο ο ον τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω προ ο σπα

α γεις ε λε η σον η μας ως α γα θος και

φι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος πλ. Νη

Χη με ρον ο Δε σπο της τη ης Κτι σε ε

ως λ και Κυ ρι ος τη ης δο ο ο ξης πλ. τω Σταυ

ρω ω προ ο σπη γνυ υ ται λ και αι αι αι τη

ην πλευ ρα αν κε ε εν τα α α α ται ν

χο λης και ο ξου ους γευ ε ται 6 ο γλυ κα

σμος της Ε ε ε εκ κλη η σι ι ι α ας ν

στε φα α νον εξ α κα αν θω ων πε ρι βα

α αλ λε ε ε ε ται Δ ο κα λυ υ υ πτων 6

ου ρα νο ο ον τοις νε ε ε ε φε ε ε ε

σι ν χλαι ναν εν δυ υ ε ται αι χλε

ε ευ ης 6 και ρα πι ζε ε ται πη λι ι νη η

χει ει ρι Δ ο τη χει ρι πλα σας το ον α α

α α αν θρω ω ω ω πον ν τον νω τον φραγ

γε ε λου ου ου ται ο πε ρι βα αλ λων τον

ου ρα α νον εν νε φε ε ε λαι αις εμ πτυ

σμους και μα στι γα α ας δε χε ε ε ται ο

νει δι σμου ους και κο ο λα φι ι σμους και πα

αν τα υ υ πο ο με ε ε ε νει δι

ε με ε τον κα τα α α α κρι ι το ον

ο Λυ τρω τη η ης μου και αι αι αι αι Θε

ε ε ε ος ι να σω ση Κο ο ο ο σμον εκ

πλα α α α νη ης ως ε ε ε ευ σπλα α α αγ

χνος

Δο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ση με ρον ο α προ σι τος τη ου ου σι

ι ι α προ σι τος μοι γι νε ε ται και

πα σχει ει πα α α θη ε λε ευ θε ρων με ε τω

ω ω ων πα α α α θων ο φω ως πα ρε ε χω

ων τυ υ φλοις υ πο α νο μων χει λε ων

ε εμ πτυ ε ε ται και δι δω σι το ον νω ω ω

τον υ περ αι χμα λω ω των εις μα α α α α

στι ι ι ι γας Του ου τον η Α α γνη Παρ

θε νος και αι Μη η η η τη ηρ ε πι ι

Σταυ ρου ου θε ε ω ω ρου ου ου σα α ο

δυ νη ρω ω ως ε φθε ε ε εγ γε ε ε ε

το ν οι οι μοι Τε ε ε κνο ον ε ε μον π τι

του ου το ο πε ε ποι οι οι η η η η κας Δ

ο ω ραι αι ος κα α αλ λει ει πα ρα πα αν

τα ας βρο ο τους Δ α πνου ους α α α μο

ορ φος φαι αι αι αι νη ν ουκ ε χων ει ει δος

ου ου ου ου δε κα α αλ λο ος οι μοι το ε

μο ο ον φω ως ν ου δυ να α α μαι υ υ υ

υ πνου ουν τα κα α θο ρα α α αν σε ν τα

σπλα αγ χνα τι ι τρω σκο ο μαι και δει νη η

μοι ρο ομ φαι αι αι α θ την καρ δι ι αν

δι ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ν Α νυ μνω

σου τα Πα α α ϑη η προ σκυ νω σου ου το

ε ε ευ σπλα α α αγ χνον μα κρο ϑυ με

Κυ υ ρι ε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος πλ. Δ

Καὶ νῦν καὶ α ει καὶ εἰς τοὺς αἰ ω νας

τῶν αἰ ω νων α μην

Σή με ρον το προ φη τι κον πε πλη ρω ται

λο γι ον ἰ δοὺ γὰρ προ σκυ νοῦ μεν εἰ εἰς

τὸν τό πον οὗ ἐ στη σαν οἱ πο ο ο δες

σου Κυ ρι ε καὶ ξυ λου σω τη ρι ας γευ σα με

νοι τῶν ἐξ α μαρ τι ας πα ϑῶν ἐ λευ ϑε

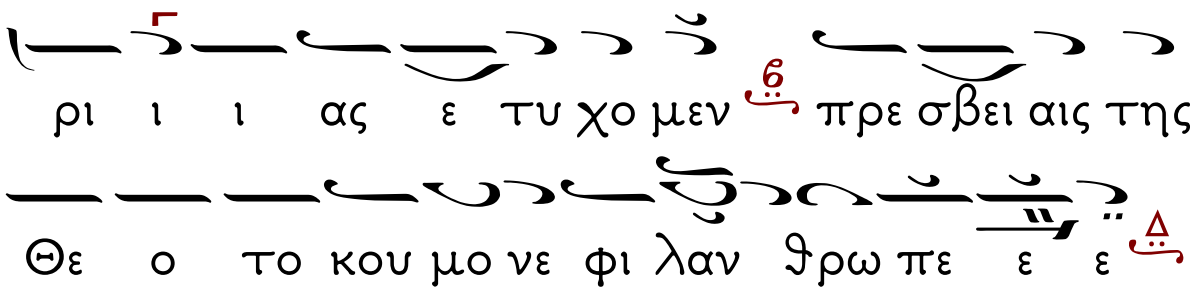
ρι ι ι ας ε τυ χο μεν πρε σβει αις της
Θε ο το κου μο νε φι λαν ϑρω πε ε ε

Μετά τήν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι Πλάγιος α΄, Πλάγιος β΄, Βαρύς, & Πλάγιος δ΄.

Ἦχος ⲡ̀ Ν̀η

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Ν

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

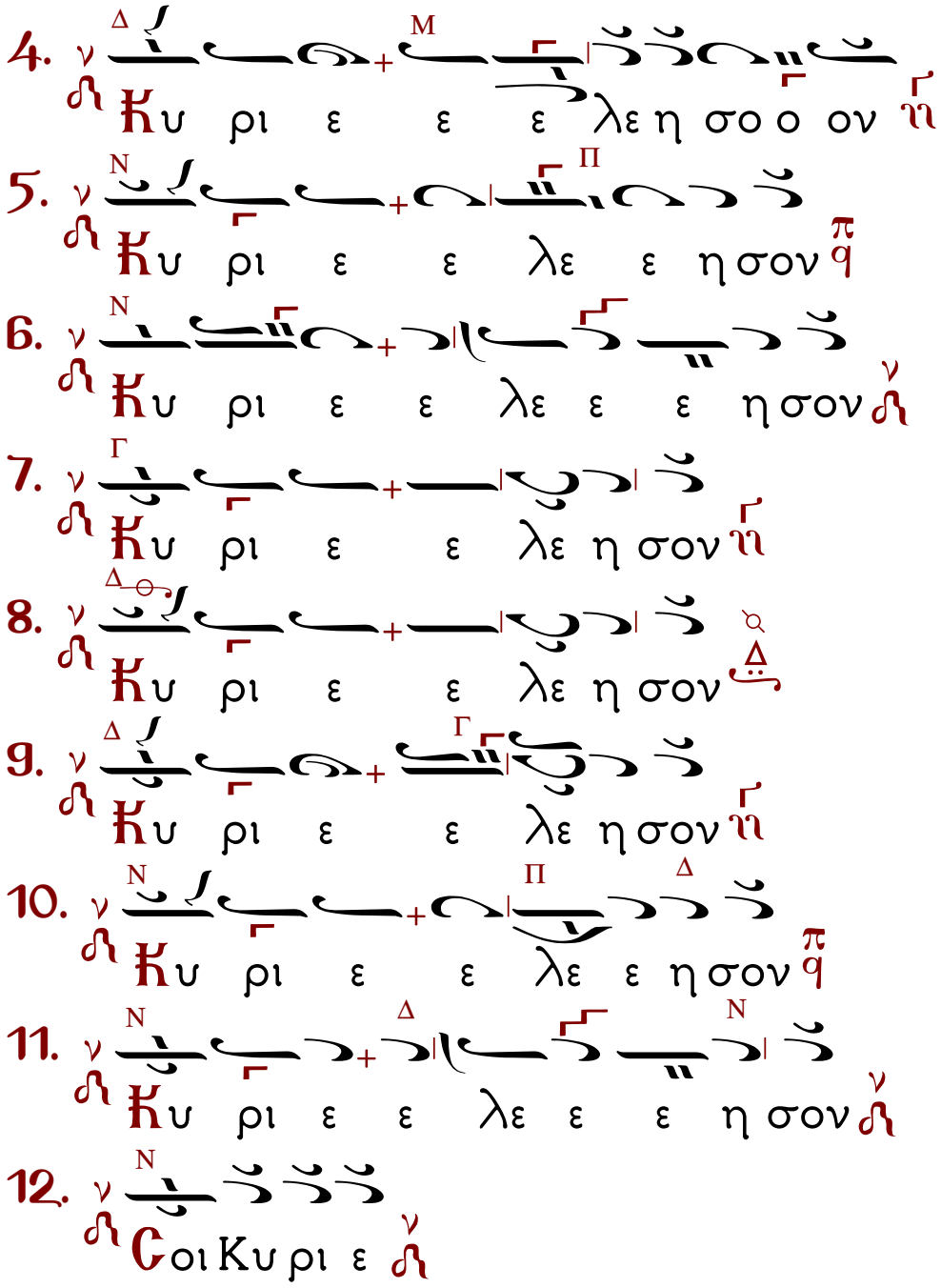
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

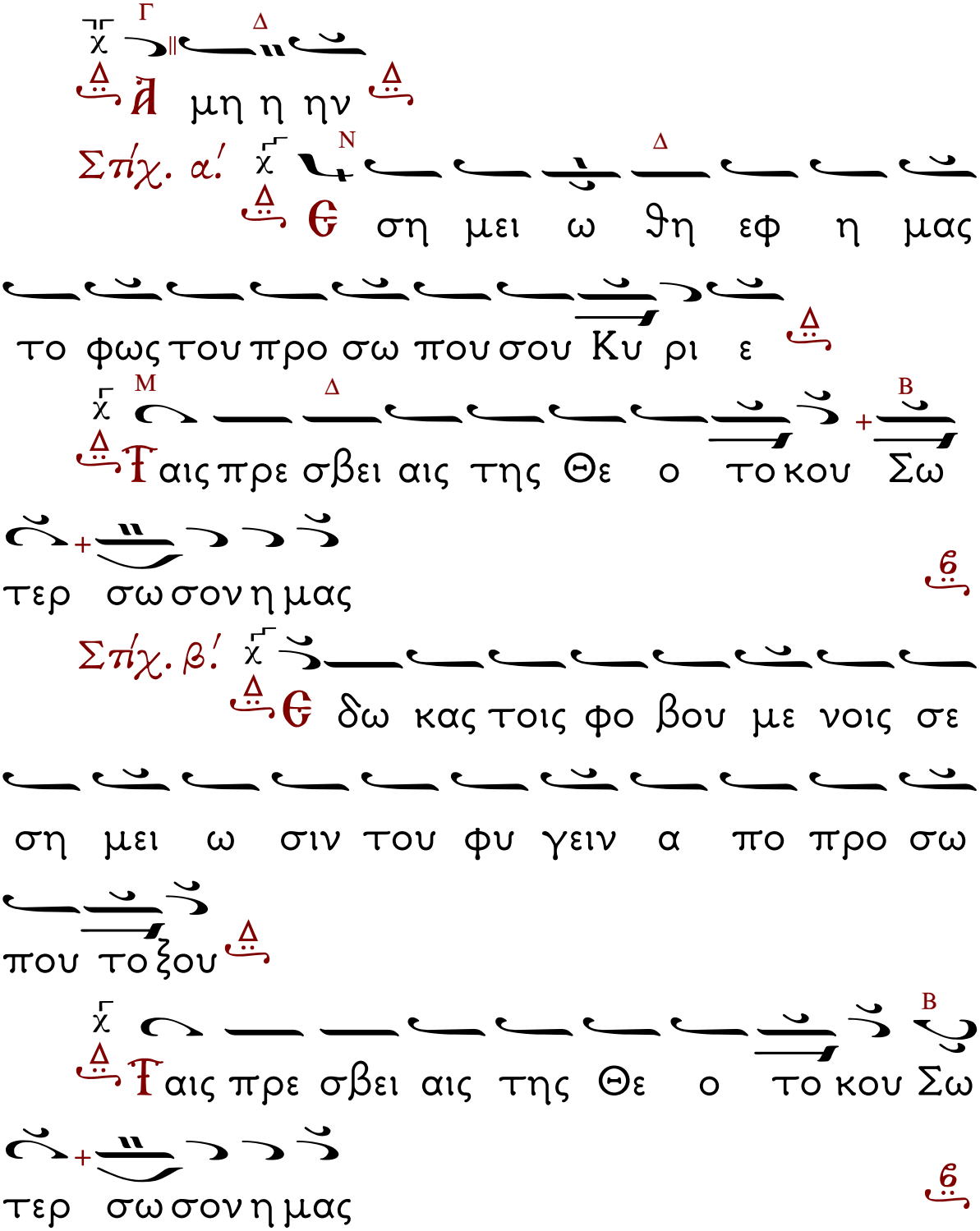

Σπ/χ. γ/. Ἀ νε βης εις υ ψος ηχ μα

λω τευ σας αιχ μα λω σι αν

Ἀ ναις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ/. Ἐ δω κας κλη ρο νο μι αν τοις

φο βου με νοις το ο νο μα σου Κυ ρι

ε

Ἀ ναις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας Δόξα...Καὶ νῦν...

Ἀ ναις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

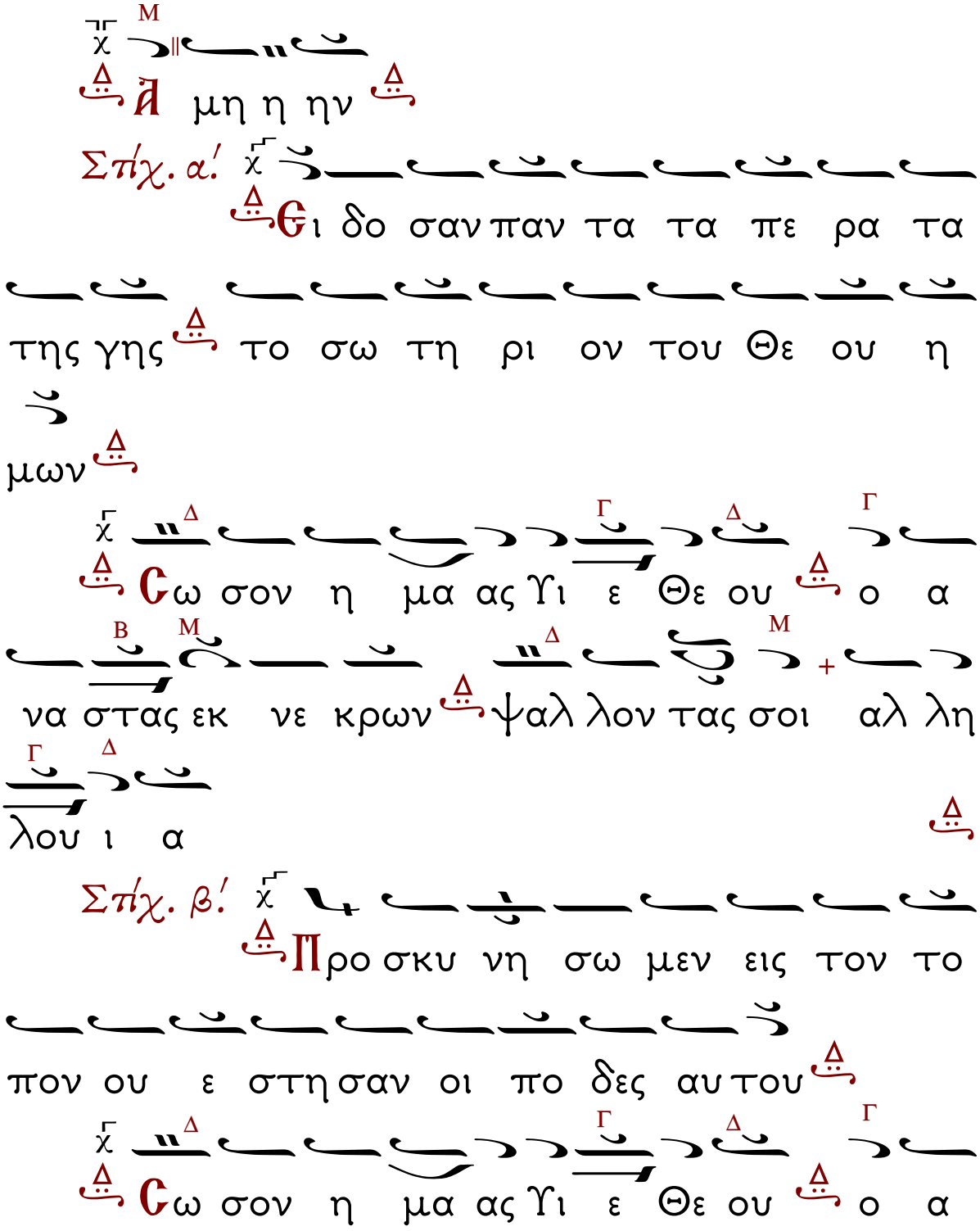
Ἀ μη η ην
Στίχ. α'.
Ει δο σαν παν τα τα πε ρα τα
της γης το σω τη ρι ον του Θε ου η
μων
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Στίχ. β'.
Προ σκυ νη σω μεν εις τον το
πον ου ε στη σαν οι πο δες αυ του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

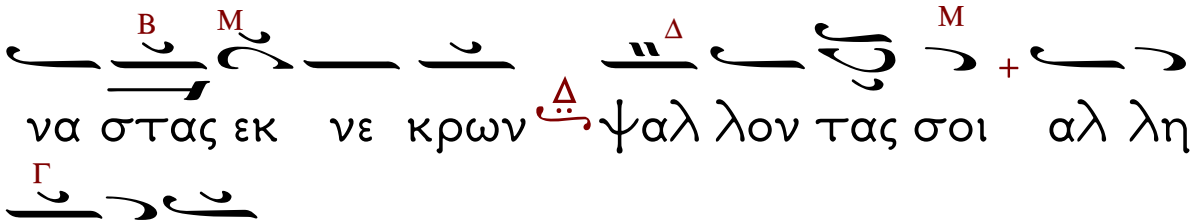
Β Μ Δ Μ
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
Γ
λου ι α

Σπ/χ. γ'.

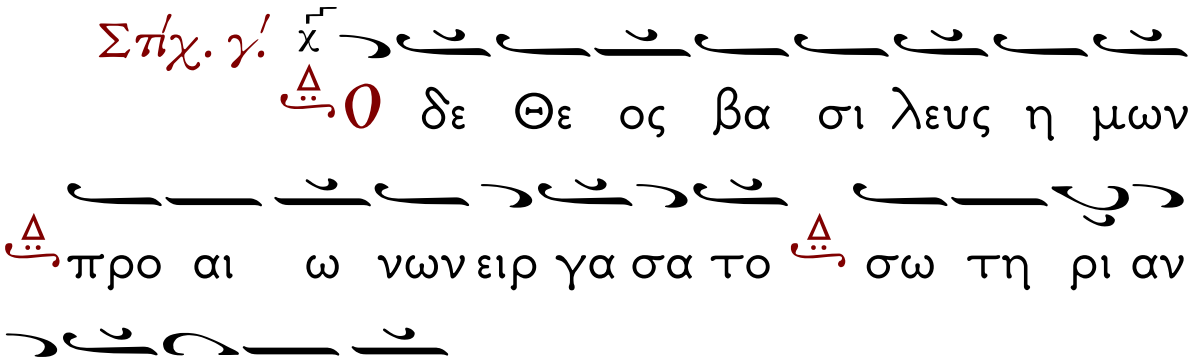
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων
προ αι ω νων ειρ γα σα το σω τη ρι αν
εν με σω της γης

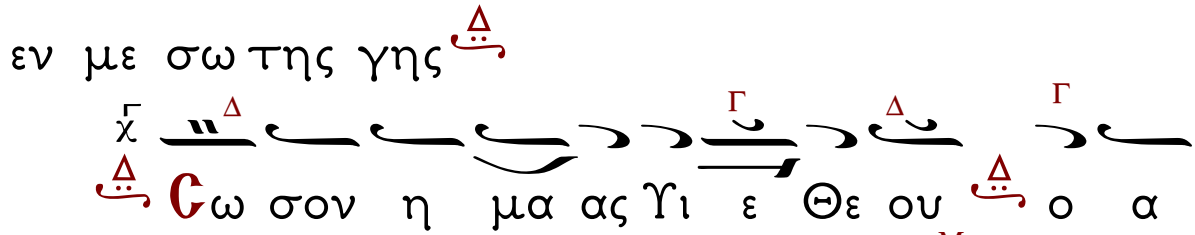
Δ Γ Δ Γ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
Β Μ Δ Μ
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
Γ Δ Μ
λου ι α

Σπ/χ. δ'.

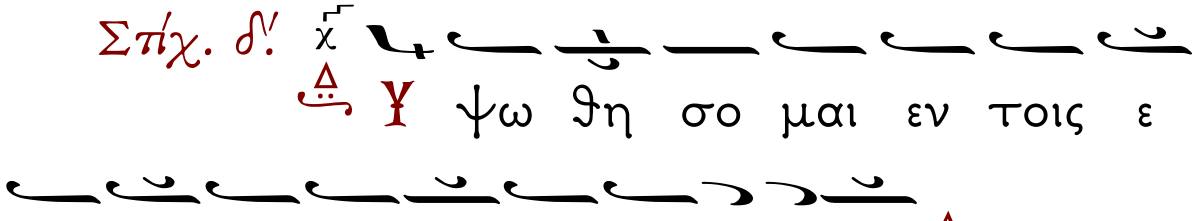
Υ ψω θη σο μαι εν τοις ε
θνε σιν υ ψω θη σο μαι εν τη γη

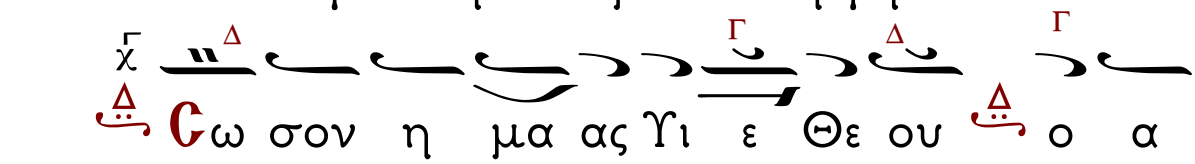
Δ Γ Δ Γ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

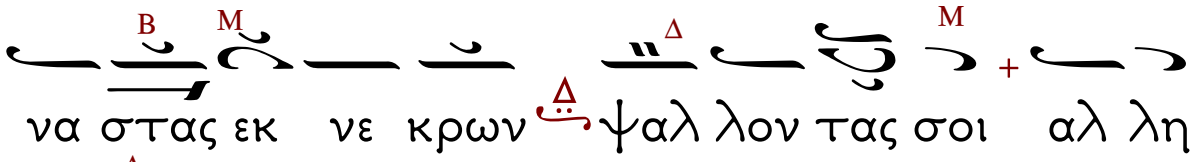
Β Μ Δ Μ
να στας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη
Γ Δ Μ
λου ι α Δ

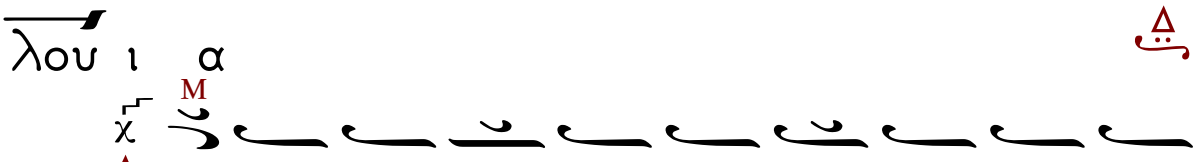
Μ
Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Δ

Μ Γ Δ Β
Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
Δ
ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

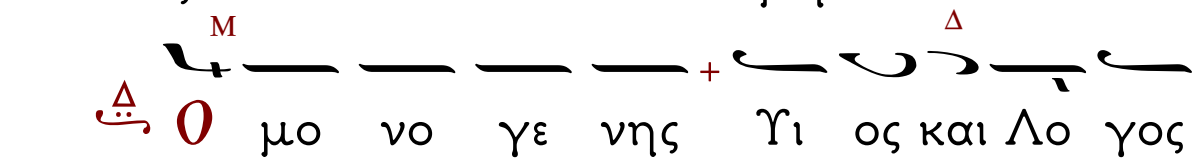
Μ Δ
Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
Β
του Θε ου Δ α θα να τος υ πα α α αρ χων
Μ
6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
Β Δ Γ Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
Β
ζ' εκ της Α γι ας Θε ο τοκου Δ και α ει

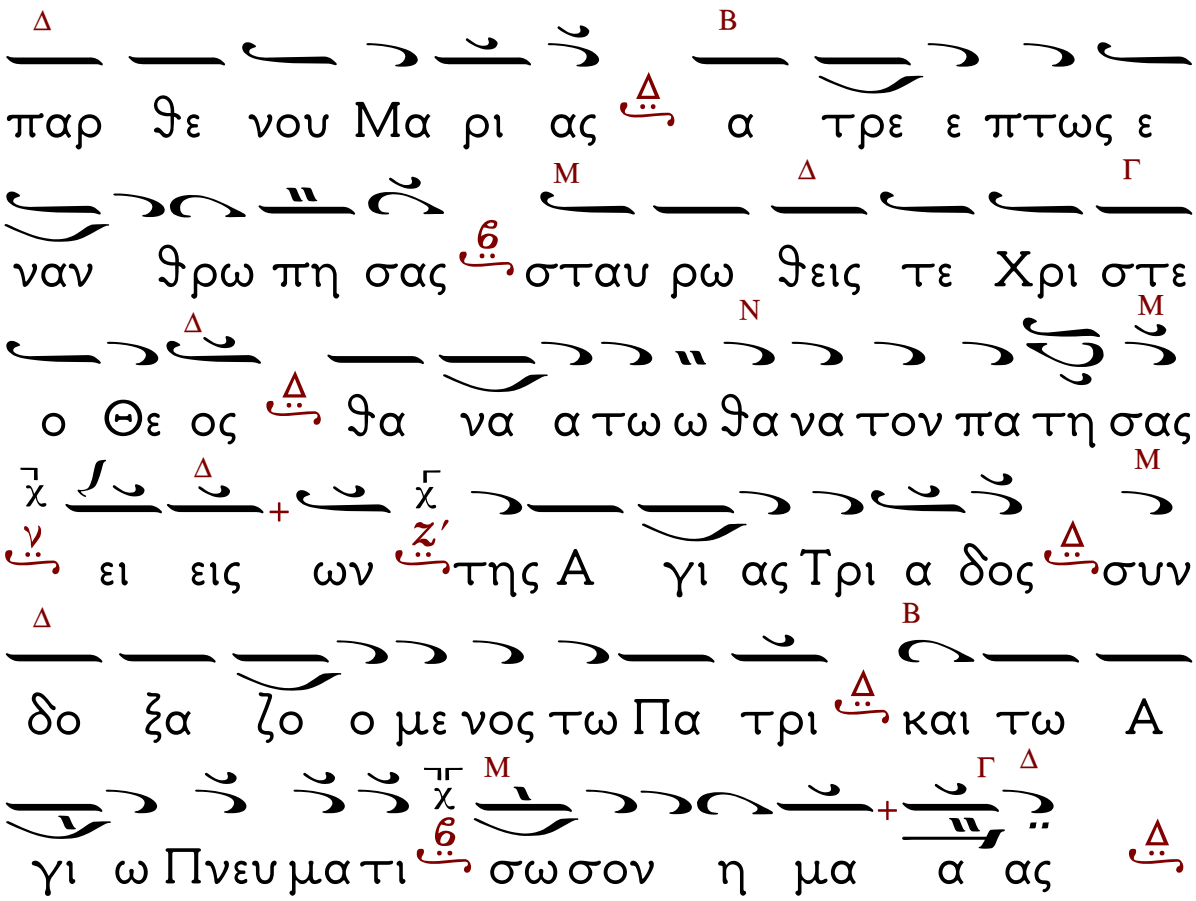
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος ⸗ Πα

Ψ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων καὶ προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. β'. **Σ**ῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ'. **Κ**αὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ' 9)

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου καὶ ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου νι κας τοις βα σι λε ευ σει κα τα βαρ βα α ρων δω ρου με νος καὶ το σον φυ λα ατ των

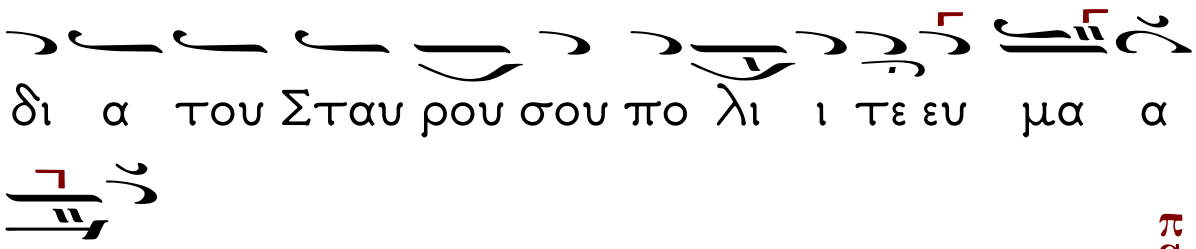

δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι τε ευ μα α

α α

π
q

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δ Δι

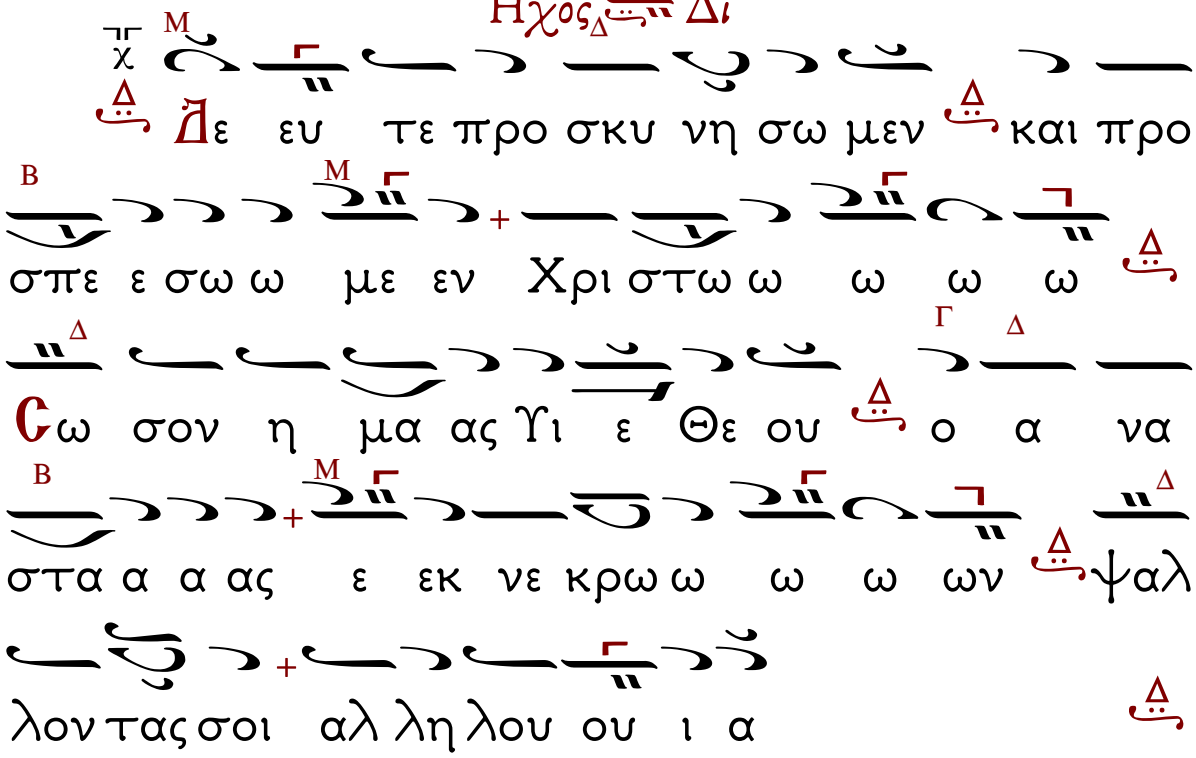

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος ⲧⲉ Γα

Κα τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου
τον θα να τον η νε ω ξας τω λη στη τον πα
ρα δει σον των Μυ ρο φο ρων τον θρη νον με
τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν
ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε
ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε
ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον.

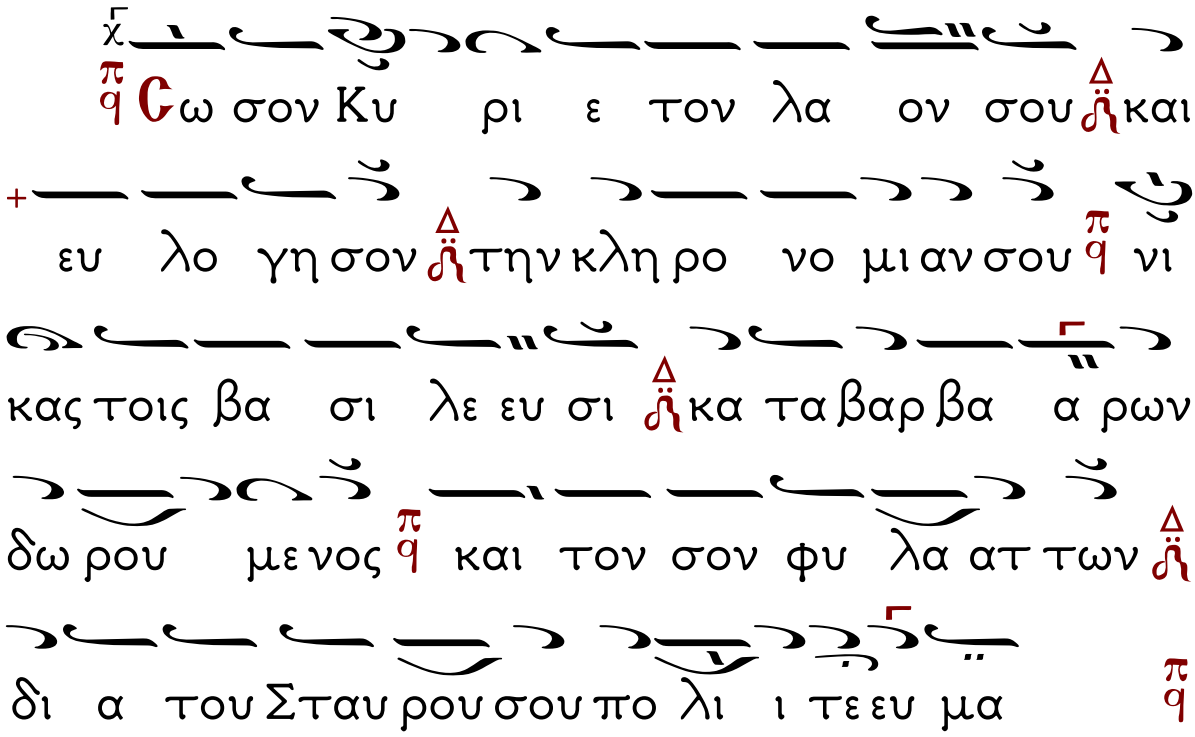

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. Ν῾

Ἡ πρεσβεία σου τῶν ἐν πίστει βοώντων, ἀπαλλαγήν τῶν κινδύνων, καὶ τῶν ἀναγκαίων τὴν χορηγίαν, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ σου τῇ πρὸς τὸν Κύριον, ἐκζητοῦσα τοῖς δεομένοις εὐχαριστήρια, ἀναγράφουσι τὴν πόλιν σου Θεοτόκε, ὅτι κεκραταίωται τοῖς ἀλλοφύλοις, ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ τῇ τῶν ἐκπαντοίων μεκινδυνεύειν, ἐλευθεροῦσον ἡμᾶς κραυγάζοντας σοι· Χαῖρε νυμφεύτρια ἀνύμφευτε.

Ἀντὶ Τρισαγίου

Τὸν Σταυρόν Σου.

Ἦχος Δι

Τον Σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ

υ νου μεν Δε ε ε σπο ο ο ο τα και

την α γι ι α αν σου Α να α στα σιν δο ο

ξα α α ζο ο ο ο μεν (Δίς).

Τὸ τρίτον:

Τον Σταυ ρο ο ο ο ο

ο ο ο ον σου προ ο σκυ υ νου ου με εν Δε

ε ε ε ε σπο ο ο ο τα και την α

γι ι ι ι ι α α α αν σου Α να α α

α στα σι ιν δο ο ξα α α α α α α ζο ο

μεν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Και την α γι ι α αν σου Α να α στα

σι ιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

Δυ υ να α α μις Τον Σταυ ρο ο

ον σου προ ο σκυ υ υ υ νου μεν Δε ε ε

σπο ο ο ο τα 6 και την α γι ι α αν

σου Α να α στα σι ιν δο ο ξα α α

ζο ο ο ο με ε ε εν

Ἕτερον, εἰς μέλος ἀρχαῖον.

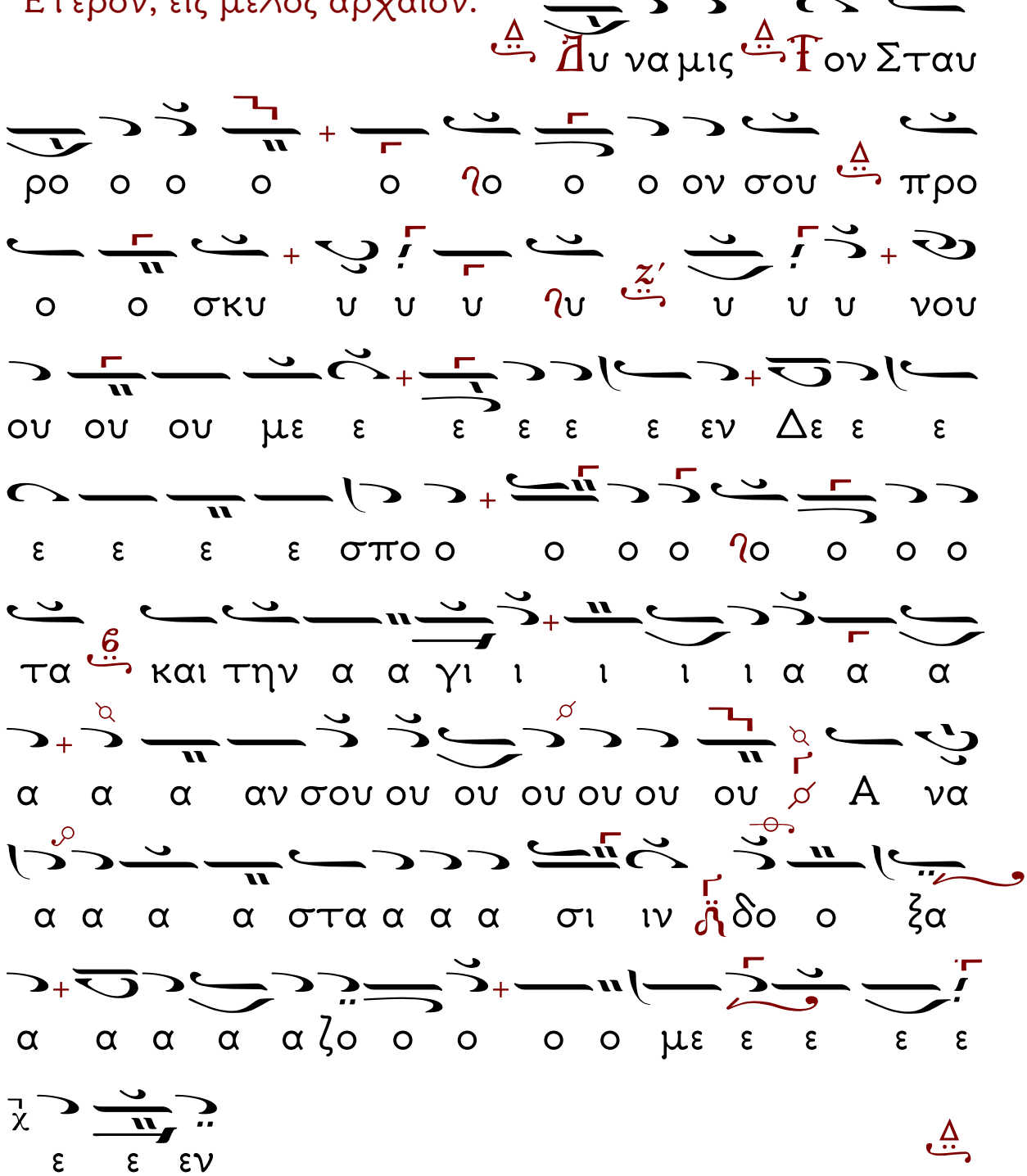

Δύναμις σύντομον.

Δυ να μι ις Τον Σταυ ρο ο ο ο ο

ιο ο ο ο ον σου προ ο σκυ υ υ υ νου μεν

Δε ε ε ε σπο ο ο ο τα και την

Α α γι ι α αν σου α να α α στα σι ιν δο

ο ξα α α ζο ο ο ο ο μεν

Ἕτερον Δύναμις
ἀργοσύντομον.

ιε ε ε ε Δυ υ να α α μις Τον

Σταυ ρο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ν' τον Στα αυ ρο

ο ο ο ο ο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου προ σκυ νου ου ου ου ου ου

ου ου με εν Δε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο ο Δε ε ε ε ε ε σπο ο τα

και την Α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α αν σου ου λ Α να α α α λ α α

α α α χα α λ α α α α α α α α α α

α α α α α α α α με Α να α

α σταα α σι ι ιν δο ξα α α α α

α α α δο ο ξα α α ζο ο με ε ε

εν

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σε, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:14-16, 5:1-6.

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ᾽ ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται

ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. β΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία
τοῦ μεγάλου Βασιλείου.
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν σύντομον.
Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.
Ἦχος ⸗ Δι

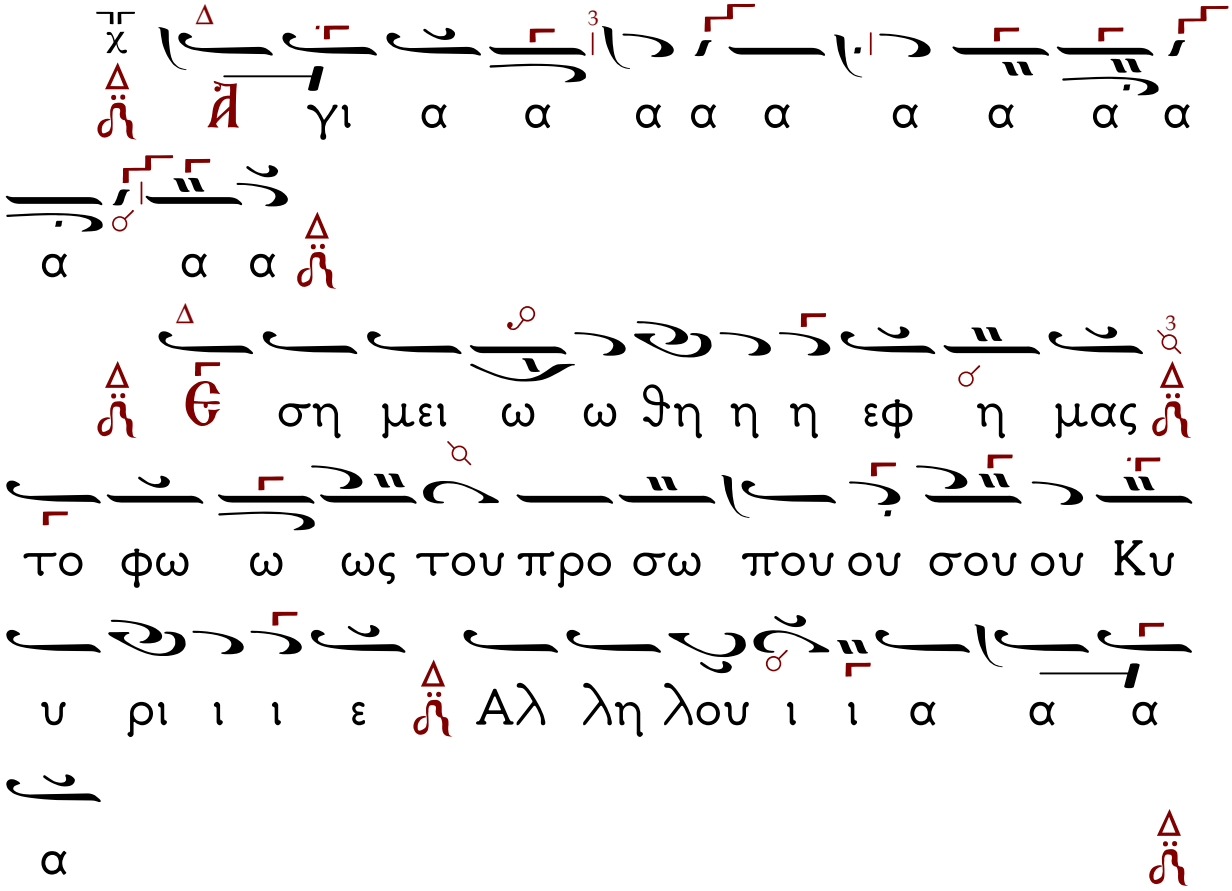

Εἰς τὴν Ἑορτὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος ἡ Δι

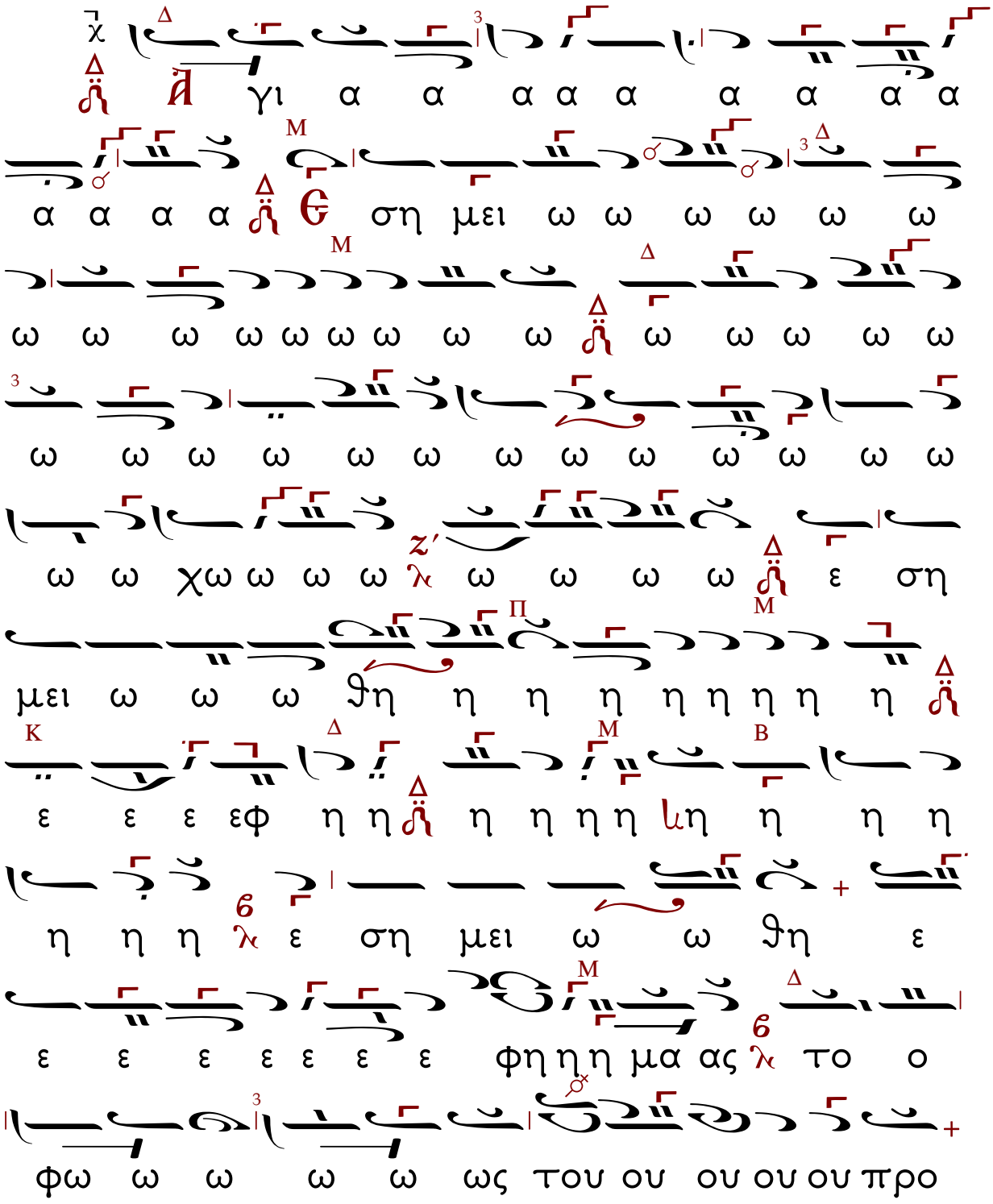

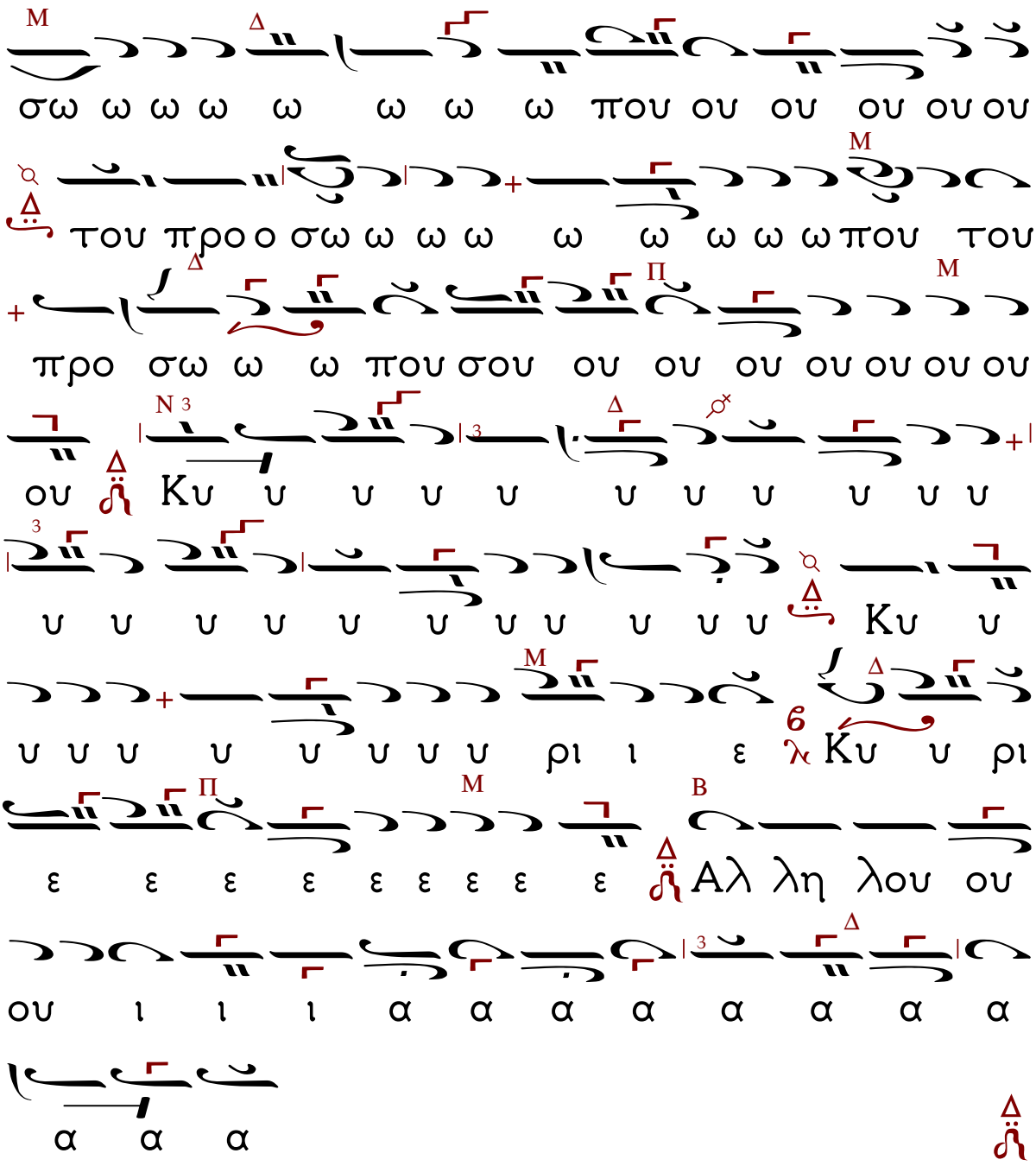
σω ω ω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου ου
του προ ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω που του
προ σω ω ω που σου ου ου ου ου ου ου ου
ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε λ Κυ υ ρι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε Αλ λη λου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α α α

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν».

Ἦχος Δ Πα

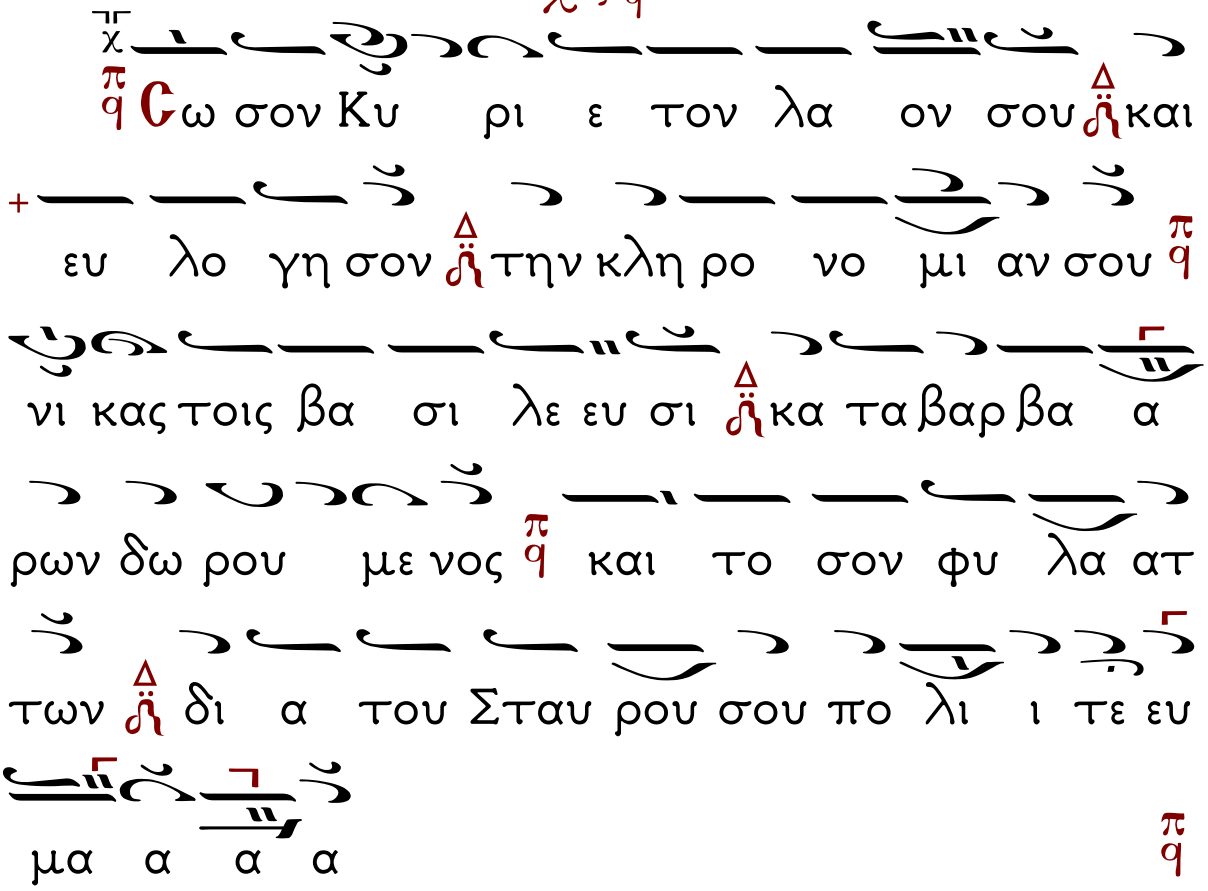

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν ...
Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν,
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος Δι

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

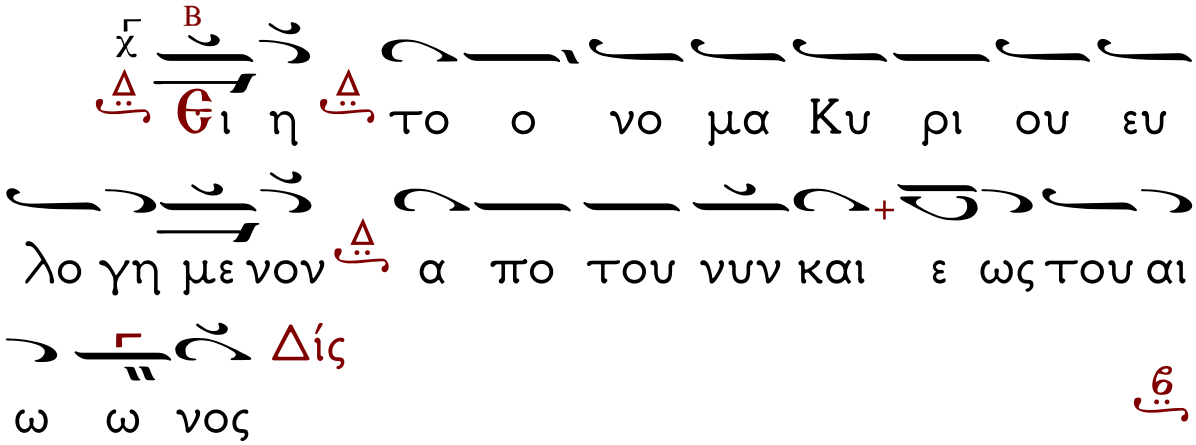

Τὸ τρίτον.

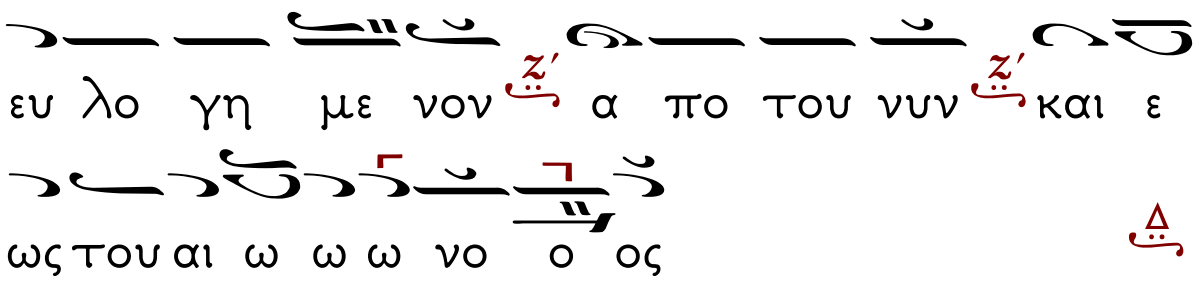

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.